పుస్తక ప్రపంచం

తెలుగు + ఇంగ్లీష్ ఇ-పక్ష పత్రిక సంచిక : 1/2 నవంబర్ 16-30/2024 నిర్వహణ : ఫేస్‌బుక్ గ్రూప్

పుస్తక ప్రేమికులందరికీ ధన్యవాదాలు

పుష్కర కాలం దాటిన పుస్తక ప్రపంచం ఫేస్ బుక్ గ్రూప్ ని అభిమానించి ఆదరిస్తూ, తమ పోస్టులతో, సూచనలతో పరిపుష్టం చేస్తున్న వేలాదిమంది పుస్తక ప్రేమికులకు ధన్యవాదాలు. దీనికి కొనసాగింపుగా ఒక డిజిటల్ పక్షపత్రికను తీసుకొస్తే బాగుంటుందనే ఆలోచనతో కేవలం 20 పేజీలతో ప్రయోగాత్మకంగా గత పక్షంలో తొలిసంచికను తీసుకొచ్చాము. దీనికి పాఠకుల నుంచి అపూర్వ స్పందన లభిస్తోంది. ఈ క్రమంలో ఇది రెండో సంచిక. మరిన్ని ఎక్కువ పేజీలతో, ఎన్నెన్నో విశేషాలతో మీ ముందుకు వచ్చింది. ఇందులో మీరు కూడా భాగస్వాములు కావొచ్చు. దీనికి మీరు చేయాల్సిందల్లా పుస్తకప్రపంచం గ్రూప్ నియమాలను పాటిస్తూ పుస్తకాల ఊసులు....పుస్తకాల ఆవిష్కరణలు...పనికొచ్చే పుస్తకాల సంగతులు....పుస్తకాల సమీక్షలు...ఇలా పుస్తకాలకు సంబంధించిన మీ పోస్టులను గ్రూప్ లో పోస్టు చేయడమే. గ్రూప్ లింక్ ఈ పేజీ చివరిలో ఉంది.

ఈ సంచికలో వచ్చిన రచనలన్నీ పుస్తక ప్రపంచంతోపాటు, ఇతర పుస్తకాల గ్రూపుల్లో, వ్యక్తిగత ప్రొఫైల్స్ లో వచ్చినవే వాటన్నింటినీ ఇలా ఒకేచోట అందించడం ద్వారా పుస్తకాలపై ఆసక్తి ఉన్న చదువరులందరికీ అందించాలన్నదే లక్ష్యం తప్ప మరే ఇతర ప్రయోజనమూ లేదు.

ఇది పుస్తకాల ప్రచారం, అధ్యయనాన్ని పెంచడానికి మాత్రమే నిర్వహిస్తున్న పత్రిక. దీనిని మీరు చదవండి. మీ మిత్రులకు పంపించండి. మీకు అందుబాటులో ఉన్న వాట్సాప్, ఫేస్ బుక్, ఇతర సోషల్ మీడియా గ్రూప్ లకు షేర్ చేయండి. మీ విలువైన సూచనలు వాట్సాప్ లో పంపించండి.

ఇది వ్యాపార పత్రిక కాదు..కానీ ప్రతీపక్షం ఇలా అందిస్తున్న క్రమంలోవెసులుబాటు ఉన్నవారు మా ప్రయత్నాలకు ముందుకొచ్చి స్వచ్ఛందంగా మద్దతునిస్తే మరింత సంతోషం. మీ సూచనలకు ఆహ్వానం !

- బెందాళం క్రిష్ణారావు
అడ్మిన్- పుస్తకప్రపంచం
వాట్సాప్ : 730 6434 888

https://www.facebook.com/groups/147159992043965?locale=te_IN

చిన్నోడికి ప్రేమతో_ _ _

వ్యాసకర్త: నాదెళ్ళ అనూరాధ
#ధర_₹250/- #కాపీ_కోసం 094900 98654

****

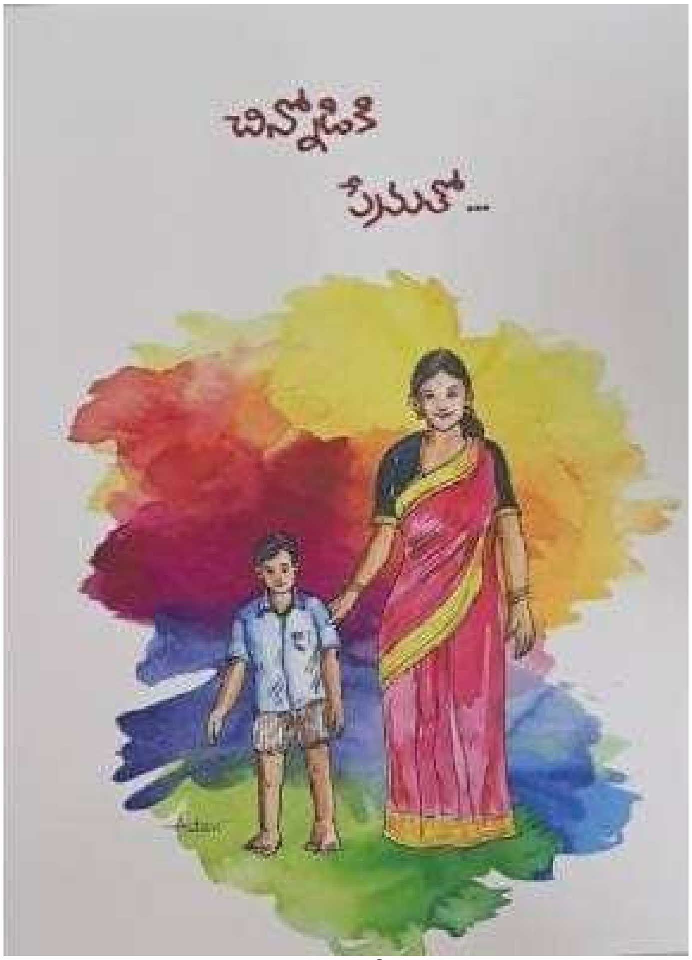
అక్షరానికున్న గొప్పదనం నిర్వచించలేనిది. వాటిని పొదువుకున్న పుస్తకాలు చేసే మేలు గురించి చెప్పటం అంత సులువు కాదు. పేరుకి తగినట్టే అక్షరం తన ప్రభావాన్ని చదువరి మీద గాఢంగా వేస్తూ మనసుల్లో నిలబడిపోతుంది. చదివిన విషయాలు సందర్భానుసారంగా మనల్ని ఆలోచించేలా చేసి సరైన దిశా నిర్దేశం చేస్తూండటం అనుభవంలోకి వచ్చే విషయమే.

పుస్తకాలు మనల్ని సేద తీరుస్తాయి, సంతోషపెడతాయి, కొత్త తెలివిడిని అందిస్తాయి. మన చుట్టూ ఉన్న సమాజాన్ని, జీవితాల్ని కళ్ళముందుకు తీసుకొస్తాయి. గొప్ప వ్యక్తులను, విషయాలను పరిచయం చేస్తూ, సుదూర ప్రాంతాలను తెలియచెప్తూ ఎల్లలు లేని ఒక అద్భుతమైన ప్రపంచాన్ని మనకందిస్తాయి. వాటికి మనం ఎప్పుడూ ఋణపడే ఉంటాం. పుస్తకాలను మించిన బంధువులు, స్నేహితులు లేరన్నది నిస్సందేహం.

పుస్తకాల్ని ప్రేమించేవాళ్ళు తమ అభిరుచికి తగినదా కాదా అన్న నిబంధన పెట్టుకోకుండా కనపడిన పుస్తకాన్నల్లా చదివేస్తుంటారు. అలా చదువుతూ తమకు తెలియని, అంతవరకూ తోచని కొత్త విషయాల్ని, కొత్త కోణాల్ని తెలుసుకుంటూ ఫలానా పుస్తకాన్ని చదివినందుకు తమను తామే అభినందించుకుంటుంటారు. పుస్తకప్రియులకు కొంచెమైనా కొత్తదనాన్ని చూపించే పుస్తకాలు సహజంగానే కొంచెం ఎక్కువ నచ్చుతాయి. ఇప్పుడు పరిచయం చేసుకుంటున్న పుస్తకం అందించే అనుభవం ఇప్పటికాలానికి సరికొత్తది!

అనగనగా ఒక అమ్మ. ఆమె ఒట్టి అమ్మే కాదు ప్రజల ఆరోగ్యాల్ని, ప్రాణాల్ని కాపాడే డాక్టరమ్మ. చిత్రంగా తను రచయిత్రిని కాననే అంటూంటుంది ఏదోక సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని అందమైన, ఆలోచనాత్మకమైన వ్యాసాల్ని అందిస్తూ కూడా. ప్రపంచం పట్ల, చుట్టూ ఉన్న వ్యక్తుల పట్ల అమితమైన ప్రేమ ఆమె సొత్తు. ఆమె సహచరుడు కూడా అలాటి వ్యక్తే. వాళ్ళిద్దరి బాల్యం, పెరిగిన నేపథ్యాలు వాళ్ళను సమాజం పట్ల నిస్వార్థమైన చూపుతో సేవ చెయ్యాలన్నదే నేర్పాయి. నమ్మినదాన్ని నిజాయితీగా అమలు చేసేందుకు వాళ్ళకున్న ప్రాథమిక బాధ్యతతో పాటు నిరంతరంగా అలుపు అన్నది లేనట్టు పనిచేసే వారిద్దరికి ముందుగా శుభాకాంక్షలు.

అమ్మ తన కొడుకుని హాస్టల్ లో పెట్టి చదివించవలసి వచ్చింది. కాదేమో, తరం, కాలం మారినా తానునుభవించిన అందమైన బాల్యాన్ని కొడుకు కూడా చూడాలనుకుందేమో! ఇంట్లో అయితే వాడొక్కడే కనుక వాడు పదుగురి మధ్యా ఉండేలాటి విశాలమైన ప్రపంచంలోకి పంపించింది. వాడూ అమ్మకు దీటైనవాడే. ఆమె కలల్లోని విలువని అర్థంచేసుకుంటూ పెరుగుతున్నాడు. ఆ సంగతి పూర్తిగా కౌమారప్రాయం వదలని వాడిని చూస్తే ఇట్టే అర్థమవుతుంది.

ఇంతకీ హాస్టల్ లో ఉన్న పిల్లవాడితో ఏదో తనకు తీరికైన సమయం చూసుకుని హలో అంటూ ఫోన్ చేసి బావున్నావా? భోజనం సరిగా తిన్నావా? రాత్రుళ్ళు సరిగా నిద్రపోతున్నావా? వారం వారం తలంటు స్నానం చేస్తున్నావా? హోం వర్క్ సరిగా చేస్తున్నావా? తరగతి గదిలోనూ, బడిలోనూ ఎవరితోనైనా గొడవలు పడుతున్నావా? ఫస్టు మార్కులు వస్తున్నాయా? టీచర్లు సరిగా చెపుతున్నారా? పనిష్మెంట్లిస్తున్నారా? అంటూ పలకరించెయ్యాలనుకోలేదు. తాపీగా వాడిలో తాను ఏమేం విషయాలు పంచుకోవాలనుకుందో రాస్తూ, చదువుతో పాటు మానవసంబంధాలు, సైన్స్, కళలు, ఆటలు లాటి అనేక అంశాల గురించి విలువైన విషయాల్ని పిల్లవాడికి చెప్పింది. ఇంకా పిల్లల కోసం జరిగే ఎన్నో రకాల వేసవి శిబిరాలకి, పిల్లల పండుగలకి తీసుకెళ్ళింది. అలాటి వాతావరణాన్ని, అనుభవాన్ని కొడుకుతో పాటు తానుండే జహీరాబాద్, చుట్టుపక్కలున్న అనేక బడుల్లోని పిల్లలకి అందించటం ఆనవాయితీ చేసుకుంది. ఆ మహా యజ్ఞంలో ఎందరెందరో పిల్లల ప్రేమికుల్ని కలుపుకుంది. 2014 నుంచి 2019 వరకు చిన్నోడికి (కొడుకును ముద్దుగా పిలుచుకునే పేరు. ఈ పేరు మన అందరిళ్ళల్లోనూ వింటూనే ఉంటాం కనుక ఆ చిన్నోడు మన పిల్లలే కావచ్చు, అసలు మనమే కావచ్చు కూడా.) వాళ్ళ అమ్మ రాసిన లేఖలే ఈ పుస్తకం.

"చిన్నోడికి ప్రేమతో..."

ఈ పుస్తకం రాసినవారు ప్రత్యేకించి ఒక రచయితో, రచయిత్రో మాత్రమే కాదు. పుస్తకాల్ని ప్రేమించి, అనుభూతించే వ్యక్తి. ఆమె డా. విజయలక్ష్మి ఒక డాక్టర్. మనకి డాక్టర్ రచయితలు, రచయిత్రులు ఉన్నారు. ఈమె తాను రచయిత్రినని ఒప్పుకోదు. కానీ ఈ పుస్తకం చదివాక పాఠకులు ఆమె ఒప్పుకోలును పట్టించుకోరు.

ఈ పుస్తకం ఒక లేఖా సాహిత్యం! ఒక అమ్మ తన పిల్లవాడికి రాసిన లేఖలు. హాస్టల్ లో ఉన్న పిల్లవాడికి రాసిన నూట ఇరవై లేఖలు. అవన్నీ మానవ జీవితంలో ఎదురయ్యే వివిధ అంశాలను గురించి రాసినవే. పది సంవత్సరాలైనా లేని వాడు అవన్నీ అర్థం చేసుకోగలడా అని అనుమానం అక్కర్లేదు. ఆ వయసు పిల్లవాడికి తగిన భాషను, క్లుప్తతను ఎంచుకుంది.

పిల్లవాడికి చదువు నేర్పటమంటే బడిలో పాఠాలు చెప్పటమే కాదు, అనుభవాల్నివ్వటం అని నమ్మిన తల్లిదండ్రుల పెంపకంలో అమ్మ రాసిన అన్ని విషయాల పట్ల ఆ చిన్నోడికి తగిన అవగాహన ఏర్పడుతూ వచ్చింది. వాడికి అందించిన అనుభవాలను మళ్ళీ మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేస్తూ వాటిలోని సాంద్రతను వాడి మనసుకు పట్టించింది. తమ కొడుకు ఒక్కడే నేర్చుకోవాలని కాక మరి కొందరు పిల్లల్ని దగ్గరకు తీసి వాళ్ళందరికి సమాన అవకాశాల్నిచ్చి కొత్త కొత్త విషయాలను నేర్చుకునేందుకు ప్రోత్సహించింది. వ్యక్తి లోంచి సమిష్టి జీవనం వైపుకి ఆ పిల్లవాడిని బాల్యం నుంచే సంసిద్ధం చేసింది అమ్మ. ఆమె వెనుకే పిల్లవాడి తండ్రి.

ఆ తల్లిదండ్రులు డా. శివబాబు, డా. విజయలక్ష్మి. వీళ్ళు అందమైన బాల్యాన్ని స్వంతం చేసుకున్నవాళ్ళు. దాని విలువని గ్రహించినవాళ్ళు. ఒక బిడ్డకు సంపూర్ణంగా ఎదిగేందుకు ఏమివ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో తెలిసినవాళ్ళు. చుట్టూ అనేకమందికి ఒక మోడల్ గా నిలిచి, కొత్త దారుల్ని పరుస్తున్నవాళ్ళు. ఇది నిజమేనని పుస్తకం చదివిన ప్రతి ఒక్కరు చెపుతారు.

అసలు ఈ పుస్తకంలో ఏముంది? దూరంగా చదువుకుంటున్న పిల్లలకు ఉత్తరాలు రాయటం ఇదివరకటి రోజుల్లో అయితే కొత్త విషయం కాదు. కానీ ఇప్పటి సాంకేతికత అందించే సౌకర్యాల మధ్య కూడా పిల్లవాడిని ఉత్తరాల ద్వారా పలకరించటమనే ప్రయత్నం ప్రశంసనీయం. అదీ ప్రతివారం క్రమం తప్పకుండా ఒక ఉత్తరం రాయాలంటే వైద్యురాలిగా ఉన్న అమ్మ పని ఒత్తిడిలోనూ కనబరచిన నిబద్ధత ఎంత బావుంది!

ఈ లేఖల్లో ఏముంది?

ప్రకృతితో సహజీవనం ఎలా చెయ్యచ్చో, ఎందుకు చెయ్యాలో, అసలు ప్రకృతిలో ఉన్న ఇన్నిన్ని వైరుధ్యాలు ఏమిటో, ఎందుకో...ఇవన్నీ పిల్లవాడికి చెప్పటం మొదలుపెట్టింది అమ్మ మొదటి ఉత్తరం రాస్తూ. మనిషి సంఘజీవి అంటూ మొదలెట్టలేదు. ప్రకృతినే ఎంచుకుంది సహజీవనానికి ఆదర్శంగా. అలా మొదలై వాడు తరగతి పుస్తకాలు కాకుండా ఇంకేం పుస్తకాలు చదువుతున్నాడో అడిగింది. తను చదివిన పుస్తకాల గురించి చెప్పింది. బారిష్టరు పార్వతీశాన్ని పరిచయం చేసేసింది. పుస్తకాల ద్వారా వినోద, విజ్ఞానాల్ని ఎలా పొందచ్చో చెప్పింది. ఆటలు ఆడటం వల్ల శారీరక, మానసిక ప్రయోజనాలేంటో చెప్తూ ఆటలాడమని ప్రోత్సహించింది. ఆటల ప్రాముఖ్యత చెపుతూ అక్కడ ఉండవలసిన క్రీడా స్ఫూర్తి గురించి కూడా అంత చిన్న వయసులోనే అమ్మ చెప్పింది. ఆటల్లోంచి ఐన్ స్టీన్ గురించి చెప్పింది. చదువంటే మనోధైర్యం, విజ్ఞత పెరగాలన్న వివేకానందుణ్ణి పరిచయం చేసింది.

పరిశుభ్రత గురించి, స్వచ్ఛ భారత్ గురించి, దాని అవసరం గురించి చెపుతూ ప్రకృతిలో సమతుల్యతను కాపాడేందుకు 3r సూత్రం చెప్పింది. Reduce అంటూ అవసరమైనంత మేరకే వస్తువుల్ని వినియోగించమంది. Reuse అంటూ వస్తువుల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ ఉపయోగించుకోవాలని, ఒకసారి వాడి పారెయ్యరాదని చెప్పింది. Recycle అంటూ వ్యర్థాలతో ఉపయోగపడే వస్తువుల్ని చెయ్యచ్చంటూ చెప్పింది. ఇది ఎంత గొప్ప విషయమో కదా! ఇప్పటి నాగరిక సమాజం వస్తు వినిమయానికి ఎంతగా అలవాటు పడిందో అంతగా వృధా చెయ్యటం కనపడుతోంది. ప్రకృతిని, అది ఇచ్చిన వనరుల్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగిస్తూ రాబోయే తరాల అవసరాలకు జాగ్రత్త చెయ్యాలంటూ అతి విలువైన పాఠాన్ని చెప్పిందో లేఖ.

ఈ లేఖలు అమ్మకు, నాన్నకు దూరంగా ఉన్న పిల్లవాడికి బెంగతీర్చి ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదాన్ని, ఇంకా జీవిత విలువల్నీ కూడా చెప్పాయి. ప్రతి లేఖా ఒక్క పేజీ మాత్రమే. పది సంవత్సరాల పిల్లవాడి అవగాహనకు అందేలాటి భాష, ఉదాహరణలు! చదువుతుంటే మరోసారి బాల్యావస్థను అనుభవించకుండా ఉండటం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. స్వానుభవం!

తను చూసిన మంచి సినిమాలు గురించి చెప్తూ, అవి ఎందుకు నచ్చాయో చెప్పింది. పిల్లవాడికి మంచి సినిమా, చెడ్డ సినిమా పట్ల అప్పటికే కలిగిన అవగాహనకు ఆనందించింది. బడిలో పిల్లవాడికి అందుబాటులో ఉన్న రకరకాల సైన్స్ క్లబ్, మాథ్స్ క్లవబ్ లాగే కల్చరల్ క్లబ్ ఉందా అని ఆరా తీసింది. వాడు వేసవి సెలవుల్లో స్నేహితులతో ఇంటి దగ్గర తీసిన షార్ట్ ఫిల్మ్స్ గురించి ప్రస్తావించి విజ్ఞానదాయకం, వినోదాత్మకం సందేశాత్మకమైన బుల్లి డాక్యుమెంటరీలు తియ్యమంటూ ప్రోత్సహించింది.

అమ్మకి చిన్నోడంటే ఎంత ప్రేమో! అంతకు మించి నమ్మకం. వాడు తను చెప్పిన మంచి మాటల్ని ఆచరించి గొప్ప వ్యక్తిగా తయారవాలనీ, అందరికీ ఉపయోగకరమైన పనులు చేస్తూ అందరిలో ఒకడిగా ఉండాలని ఎంత ఆశో! ఇలాటి సమైక్య జీవితంలో ఉన్న సంతోషం, బలం ఎంతమంది తల్లులం పిల్లలకి నేర్పుతున్నాం. ఇప్పటి పిల్లలకి తెలిసినది తన అవసరాలు, తన చదువు, తన మార్కులు, తన విజయం. అంతే!

పిల్లల్ని ఆరోగ్యమైన సమాజంలోకి నడిచివెళ్ళే సంపూర్ణ వ్యక్తులుగా తయారు చేసేందుకు ఈ చిన్నోడి అమ్మకు తెలిసిన విషయాలు చాలామంది, అంటే నిజంగా చాలా మంది అమ్మానాన్నలకి తెలియదంటే దిగులేస్తుంది. అదీ చదువుకోలేకపోయిన తల్లిదండ్రులకి కాదు, చదువుకుని సమాజంలో తమకంటూ ఒక స్థానాన్ని పదిలపరుచుకున్న తల్లిదండ్రులక్కూడా తెలియదంటే నిజంగా బాధ. పిల్లల పెంపకాన్ని ఒక బాధ్యతగా కాక అందమైన అనుభవంగా, ఆదర్శంగా, ఇష్టంగా చేసే అమ్మానాన్నలెందరున్నారు. అలాటి వారందరికోసం చిన్నోడి అమ్మ ఈ పుస్తకాన్ని రాసిందనిపిస్తుంది. ఇంతకీ ఈ పుస్తకంలో అంతగొప్ప విషయాలేమున్నాయంటే ఒకటా రెండా, పుస్తకంలోని ప్రతి అక్షరం తూకం వేసి జాగ్రత్తగా చెప్పుకొచ్చిన వైనం ఎంతని చెప్పగలం?

భారతదేశం, గాంధీతాత గురించి చెప్పినట్టే క్యూబా గురించి కాస్ట్రో గురించి కూడా చెప్పింది. శ్రమైక జీవనం గురించి, గిరిజనుల గురించి, చేగువేరా వంటి విప్లవ వీరుల గురించి, అంతరిక్షం గురించి కూడా చెప్పింది. దేశభక్తి అంటే దేశభక్తి గీతాన్ని ఆలాపించటమే కాదని, ఏడు మంచి అలవాట్లంటూ వివరించింది. పిరమిడ్ కొలత ఎలా కొలవాలో చెపుతూ దైనందిన జీవితంలోని అనేక విషయాల్లో కామన్ సెన్స్, లాజిక్ సహాయం తీసుకుని సమస్యల్ని పరిష్కరించచ్చని ఉదాహరణలు చెప్పింది.

ఇతరుల్లోని మంచిని గమనించే చిన్నోడికి వాడిలో అమ్మానాన్నలు గమనించిన మంచిని వివరంగా చెప్పింది. అది వాడిని వాడు మరింత మెరుగుపరుచుకుందుకు ఉత్సాహాన్నిస్తుంది కదా. చిన్నోడు అచ్చంగా అమ్మ కోరుకున్నట్టే పెరుగుతున్నాడని అమ్మకి తెలిసిపోయింది, ఎలానంటే బడిలో చాలామంది అమ్మాయిలు చిన్నోడు తమను బ్రదర్ లాగా చూసుకుంటాడని చెపితే వాళ్ళ మేడం వచ్చి చిన్నోడిని ''యూనివర్సల్ బ్రదర్'' అని మెచ్చుకున్నారట. అమ్మాయిలతో హుందాగా, స్నేహంగా ప్రవర్తించటం చిన్నప్పుడే నేర్చేసుకున్నాడు చిన్నోడు.

చిన్నోడు చిన్నోడుగా ఉండగానే స్వంతంగా ఒక్కడే చేసిన ప్రయాణాలు, వాడిలోని చొరవ, ధైర్యం అమ్మకి పెద్ద మురిపెం. అమ్మ తన చిన్నప్పటి ఆటలు, జ్ఞాపకాలు చెపుతూ చిన్నోడి అనుభవాల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేసింది.

చిన్నోడికి ఒక బుద్ధుడి సూక్తి ఇలా చెప్పింది అమ్మ,

“చిన్నచిన్న నీటి బిందువులతో పాత్ర నిండుతుంది.” అలాగే చిన్నోడు ప్రతి అంశాన్ని బడిలో కొద్దికొద్దిగా మెరుగుపరుచుకుంటూ ఉండాలంటుంది. దానికోసం Plan – Do – Check – Analyze అంటూ సులువైన సూత్రం చెప్పింది. మొక్కలాగే ఒదిగి ఉండమని, చెడు అలవాట్లను ఎప్పటికప్పుడు తీసివేస్తూ మంచి వ్యక్తిగా ఎదగమంటూ కోరుకుంది.

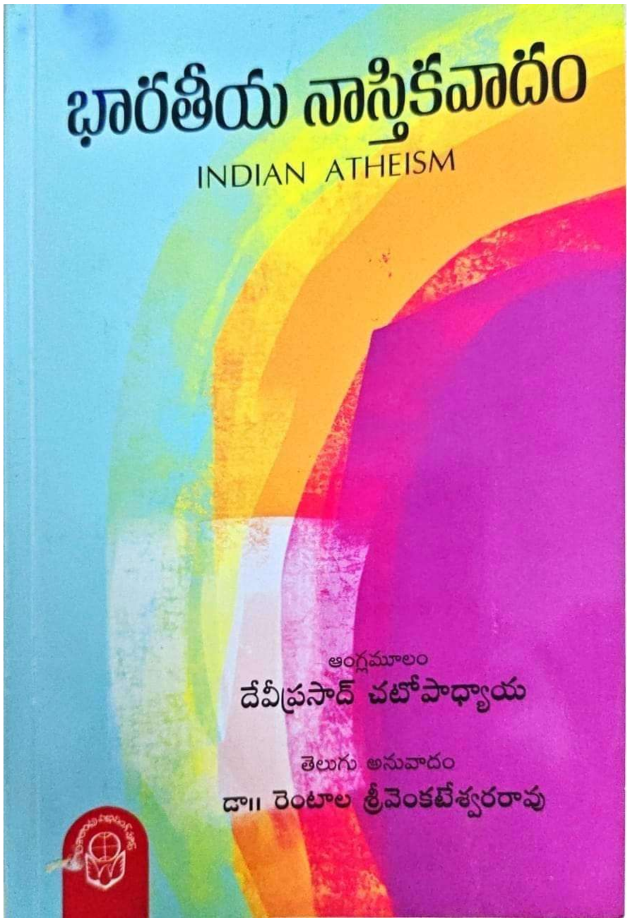
పరీక్షలకు ఎలా తయారవాలో ఒక్కో సబ్జెక్ట్ గురించి చెప్పింది. విలువైన జీవితం గడిపేందుకు బుద్ధుడి మార్గం అర్థం చేసుకుని ఆచరించమంది. చదువుతో పాటు ప్రవర్తన, శారీరక వ్యాయామం, ధ్యానం లాటి అన్ని విషయాల్ని చెప్పింది అమ్మ.

ఆఖరున చిన్నోడు అమ్మ రాసిన ఉత్తరాలు వారం వారం ఉత్సాహపరిచేవనీ, వాటిని చదవాలని వాడి స్నేహితులు కూడా ఉబలాటపడేవారని చెప్తూ ఇప్పుడు తనక్కూడా ఫోన్ లో విషయం చెప్పటం కంటే ఎవరికైనా ఉత్తరం రాయటం ఇష్టమంటాడు. పైగా అమ్మ ఉత్తరం అందగానే క్లాసు అయ్యేవరకు ఆగలేక రహస్యంగా క్లాసులోనే కూర్చుని డెస్క్ లో దాచుకుని చదివేవాడినంటూ తన అల్లరి పని చెప్పేసాడు. హాస్టల్లో తన దిండు కింద అమ్మ ఉత్తరాలు రెండైనా ఉండేవట ఎప్పుడూ. వీడు అమ్మకి సరైన వాడే. అమ్మ ఉత్తరాలు తనకెప్పటికీ మిగిలిఉండే మధురానుభూతుల్నిచ్చాయంటాడు ఇప్పుడీ యంగ్ అడల్ట్! ప్రపంచంలోని ఇలాటి అపురూపమైన అమ్మలకి, చిన్నూలకి శుభాకాంక్షలు! ఇంతమంచి ఆలోచనాత్మకమైన, ఆచరణాత్మకమైన పుస్తకాన్ని మనందరికీ ఇచ్చిన విజయలక్ష్మి గారికి అభినందనలు.

@పుస్తకం.నెట్ నుండి సేకరణ

భారతీయ నాస్తికవాదం

- దేవీప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ

ఇవాళ భారతదేశంలో సామ్యవాదంకోసం జరుగుతున్న పోరాటానికి భారతీయ తాత్వికవారసత్వం కోసం జరుగుతున్న పోరాటానికి సంబంధం ఉందన్న ఎరుకమీద ఆధారపడి వచ్చింది. ఈ పుస్తకం. ఆ తాత్విక వారసత్వం అర్థం కావాలంటే రెండు పనులు చెయ్యాలి. మొదటి పని, అసలైన భారతీయ తాత్విక సామగ్రిని వస్తుగత దృష్టితో విశ్లేషించి, అందులో ఏది సజీవమో ఏది మృతమో చూసుకోవాలి. రెండవది, సజీవమైన దాన్ని పోషించుకోవాలి, చనిపోయినదాన్ని తొలగించాలి. సజీవమైన దాన్ని పోషించడం అంటే ఏమిటి? దాంట్లో ఇమిడి ఉన్న శక్తిని సరైన దిశలో విస్తరించడం. అది అంతిమంగా ఎక్కడకు తీసుకుని వెళుతుందో చూడడం. అంటే- ఆ తర్వాత చారిత్రకంగా పోగుపడుతూ వచ్చిన శాస్త్రీయసామగ్రి ద్వారా అది మనల్ని సుసంపన్నమయిన స్థితికి తీసుకుని వెళ్లేటట్టు చూడడం. ఆ పనిని చక్కగా చేసినట్టయితే అది మార్క్సిజం మౌలికసూత్రాలకు చేరుస్తుందని నాకు నమ్మకం చిక్కింది. అయితే ఈ మాటకి 'సాంప్రదాయిక భారతీయ తాత్వికతలో మార్క్సిజాన్ని 'కనిపెట్టడం" అనే దురర్థం తియ్యకూడదు. ఈ సందర్భంలో అసలంటూ కనిపెట్టడం అనేమాట వాడవచ్చని అనుకుంటే, అర్థం ఏమిటంటే భారతీయ తాత్వికతలోని కొన్ని నిర్దేశాలు, వాటిని సరిగా అర్థం చేసుకున్నట్టయితే, ఇవాల్టి భారతీయుడిని మార్క్సిజం దగ్గరకు తీసుకుని వెళతాయని. ఫలితంగా, అతను సామ్యవాదంకోసం చేస్తున్న పోరాటంలో అతనికి అతిశక్తిమంతమైన భావజాలరూపక ఆయుధం ఒకటి దొరుకుతుంది. అదికూడా, అతని జాతీయ వారసత్వం పూర్తిగా అనుమతించిన ఆయుధం అయితే ఆ పని ఈ పుస్తకంలో అసంపూర్తిగా మాత్రమే నెరవేరింది. అందుచేత దానిని ఇతరులు కొనసాగిస్తారని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఈ విషయానికి (భారతీయ నాస్తికవాదానికి) ఇంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం ఎందుకో పెద్దగా వివరించాల్సిన పనిలేదు. మార్క్సిజం ఫక్తునాస్తిక రూపమని

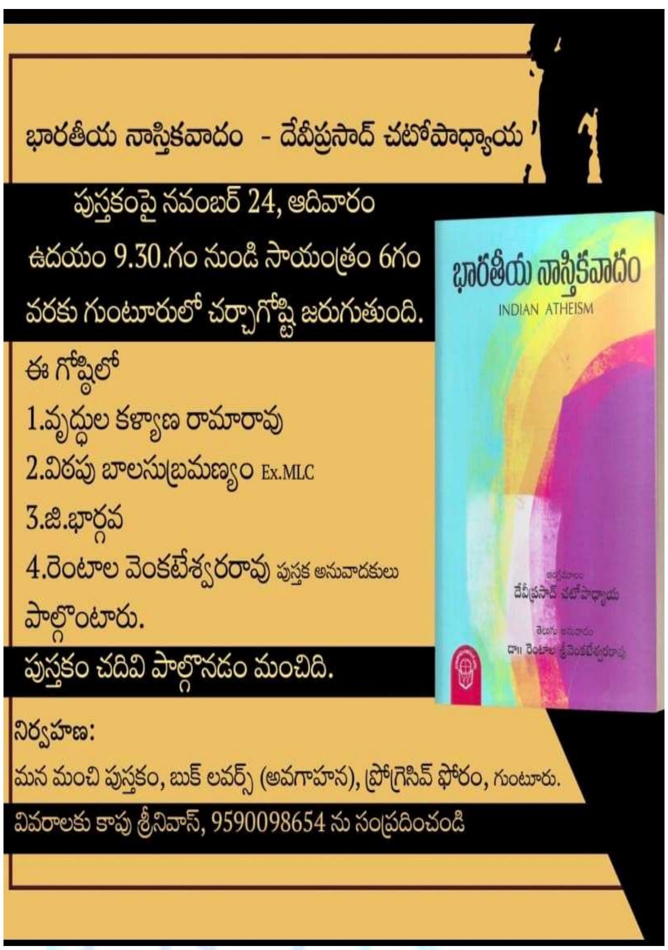
అందువల్ల మన జాతీయ వారసత్వానికి అది నాశనకారి అని, అస్తిత్వ చరమవాస్తవాన్ని మన సంప్రదాయం భగవంతుడిలో చూస్తుందని ఒక ప్రచారం ఉంది.

భారతదేశంలో ఇవాళ మార్క్సిజానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న ప్రచారాలలో ఇంతకన్న పెద్ద రొద మరొకటి లేదు. ఈ ప్రచారకులకి నాదొక చిన్న ప్రశ్న. నాస్తికం కాబట్టి మార్క్సిజాన్ని తిరస్కరించాలి అని వాదించడానికి ముందు, వాళ్లు నిజంగా మన తత్వవేత్తల అసలైన రచనలను చదివేపాటి శ్రద్ధ తీసుకున్నారా? లేకపోతే, 'భారతీయవివేకం అంతా ప్రధానంగా భగవత్ కేంద్రకం' అన్న తమ కల్పనను ఏ కల్పనతో భారతదేశంలో మార్క్సిజం వ్యాప్తిని అడ్డుకోవాలనుకుంటున్నారో ఆ కల్పనను- కాపాడుకోవడం కోసం ఆ రచనలను నాశనం చేస్తున్నారా?

----- దేవీప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ

GUNTUR BOOK READERS' CLUB

భారతీయ నాస్తికవాదం - దేవీప్రసాద్ చటోపాధ్యాయ....**పుస్తకం పై నవంబర్ 24,ఆదివారం ఉదయం 9.30.గం నుండి సాయంత్రం 6గం వరకు గుంటూరులో చర్చాగోష్టి జరుగుతుంది.**

ఈ గోష్ఠి లో
1.వృద్ధుల కళ్యాణ రామారావు
2.విఠపు బాలసుబ్రమణ్యం Ex.MLC
3.జి.భార్గవ
4.రెంటాల వెంకటేశ్వరరావు పుస్తక అనువాదకులు పాల్గొంటారు.

పుస్తకం చదివి పాల్గొనడం మంచిది.
నిర్వహణ: మన మంచి పుస్తకం,బుక్ లవర్స్ (అవగాహన),ప్రోగ్రెసివ్ ఫోరం, గుంటూరు.

వివరాలకు కాపు శ్రీనివాస్,9590098654 ను సంప్రదించండి

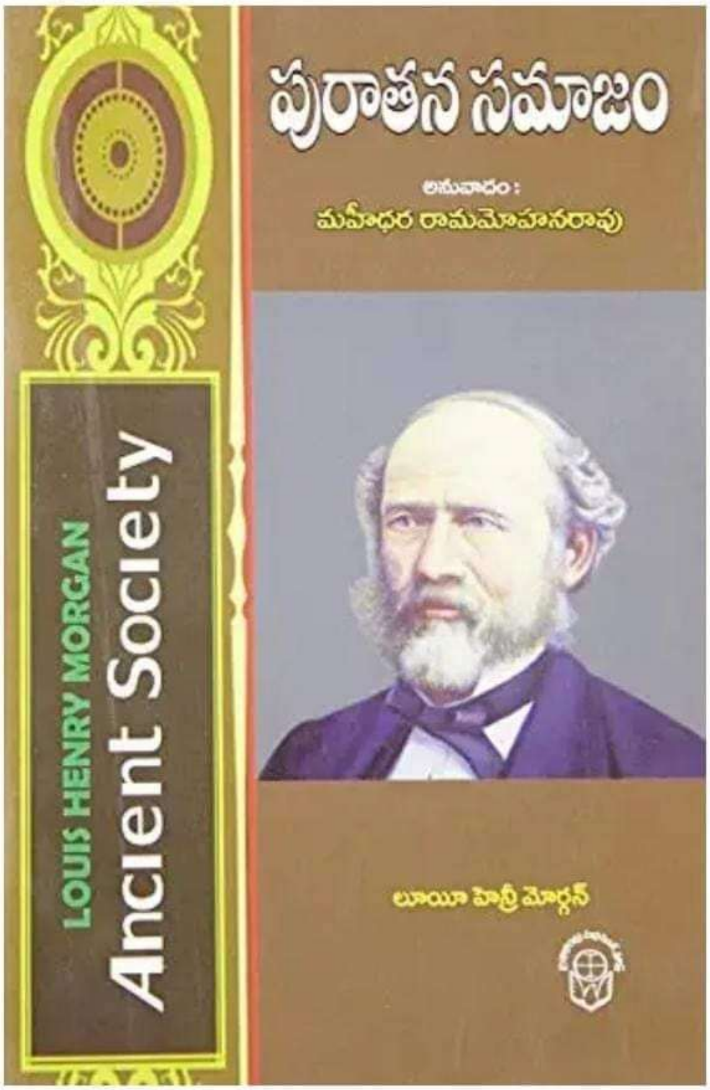
పురాతన సమాజం

(లూయీ హెన్రీ మోర్గన్ పుస్తకం పై చిరు పరిచయం)

జీవకోటి నంతా బొమ్మల్లా తయారు చేసి, దేవుడనే వాడు ప్రాణం ఊదాడనుకుని సంతృప్తి చెందే వారికి భిన్నంగా, కొందరు ఆలోచించడం మొదలు పెట్టినప్పుడు, చాలా పెద్ద ప్రశ్నే తలెత్తింది. ఎన్నిరకాలుగా ఆలోచించినా, మతం ఒకానొక చారిత్రక అజ్ఞ్యానపు దశలో, అపౌరుషేయాలు అంటూ ప్రచారంలోకి తెచ్చి, అవన్నీ నిజాలే అని బింకంగా నమ్మించి, బుకాయింపు ప్రయత్నం యుగాలుగా చేస్తున్నప్పటికీ, ఆలోచించే ప్రతి ఒక వ్యక్తికీ, సత్యం వేరుగా వుందన్న విషయం, బాగానే అర్ధమవుతూ వస్తూనే వుంది. మనిషనేవాడికి సహజాతంగానే ఒక గుణం అలవడింది. అదేమిటంటే సత్యాన్వేషణ. మతాలు మానవ సమాజపు శాసనకర్తలుగా తీవ్రమైన ప్రభావం చూపుతున్నా, సత్యం కోసం మరోవైపు నిరంతరాయంగా ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే వచ్చాయ్.
డార్విన్ జీవపరిణామ సిద్ధాంతం, మతం అమాయకంగా అల్లుకున్న కల్పితగాధల మానవ జన్మ రహస్యాల్ని, సాధికారికంగా త్రోసిరాజంది. అదే సమయంలో లూయీ హెన్రీ మోర్గన్ రాసిన 'పురాతన సమాజం' సమాజ సామాజిక నిర్మితి ఎలా జరిగిందో వివరించే ప్రయత్నం చేసింది. ఈ అమెరికన్ యాంత్రోపాలజిస్టు జీవిత సగ భాగం వెచ్చించి రాసిన ఈ గ్రంధం 1877 లోకి అందుబాటులోకి వచ్చింది.

1891 లో దీనికి ముందుమాట రాస్తూ ఎంగెల్స్, డార్విన్ 'జీవ పరిణామ సిద్ధాంతమూ', మార్క్స్ 'అదనపు విలువ సిద్ధాంతమూ' యెంత విలువైనవో పితృస్వామ్య వ్యవస్థకు ముందు, మాతృస్వామ్య గణాల ఉనికి విషయమై మోర్గన్ పరిశోధనలు అంత విలువైనవిగా పేర్కొన్నాడు. అంతేకాకుండా, మోర్గన్ పుస్తకంపై మార్క్స రాసుకొన్న రాత ప్రతుల్ని, మార్క్స మరణం తర్వాత, 1884 లో "కుటుంబమూ, వ్యక్తిగత ఆస్తీ, రాజ్యమూ పుట్టుక " అనే గ్రంధంగా వెలుగులోకి తెచ్చే సందర్భంలో, మోర్గన్ పేర్కొన్న అనేక అంశాలపై ఎంగెల్స్ చాలా విస్తృతంగా చర్చించాడు. లిఖిత చరిత్ర ముందరి దశలకు మోర్గన్ వేసిన బాటలవల్ల ఉత్తర అమెరికా తెగల్లో ఆయన కనుగొన్న కీలకమైన విషయాలు ఇప్పటివరకు ప్రాచీన గ్రీకు, రోమన్, జర్మన్ చరిత్రలకు సంబంధించిన అనేక పరిష్కారాలు దొరకని చిక్కుముళ్లకు సమాధానాలు చెప్పడంలో బాగా సహకరించాయ్ అంటాడు ఎంగెల్స్. మానవ సమాజం ప్రస్తుతమున్న స్థాయికి చేరుకొనే క్రమంలో, ఎన్ని ఆటుపోట్లను ఆధిగమించుకుంటూ వచ్చిందో చూడటానికి ముందు, లిఖిత చారిత్రక ఆధారాలు లేని, అతి ప్రాచీన ఆదిమ మానవుడి తొలి అడుగులు, ఎలా పడ్డాయో తెలుసుకోవడమే మోర్గన్ చేసిన కృషి అంతా. ఆటవిక యుగం ముందు దశ నుండి మొదలుకొని అనాగరిక యుగం ఎగువ దశ వరకూ మానవ వికాసం ఎలా జరిగిందన్నది శోధించడమే మోర్గన్ లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు. లక్షల సంవత్సరాల పరిణామం తర్వాత, మానవజాతి ఇతర ప్రాణికోటి నుంచి ఒక స్పష్టమైన అస్థిత్వాన్ని ప్రకటించుకున్నాక, నడిచిన అడుగుల జాడల అన్వేషణే మోర్గన్ చేసిన విశేష కృషి.
దీనికి ఆయనొక అద్భుతమైన మార్గాన్ని ఎంచుకున్నారు. మనిషి అతి ప్రాథమిక ఆహార అన్వేషణ ఎలా మొదలైంది, అది జీవనోపాధి దిశగా ఎలా విస్తరిస్తూ పోయిందని ప్రారంభించి, బీజప్రాయ దశలో ఆటవిక సమాజంలోనే ఒక గుంపును నియంత్రించేందుకు ఏర్పరచుకున్న పాలన తాలూకూ భావనల్ని తరచి చూడటమూ,

ఆ తరువాత భాషా మూలాల్ని పట్టుకోవడమూ, మోటు ధ్వనుల నుంచి ఏకాక్షర ధ్వనులూ, ఆ పైన పదాల రూపకల్పనా, వాగ్రూప భాషాభివృద్ధి ఎలా జరిగిందో చూడటమూ, రక్త సంబంధాల ఆధారంగా, వివాహ నియమాల ఆధారంగా, కుటుంబం ఎలా అస్తిత్వంలోకి వచ్చిందో నన్నదీ, ఆ తర్వాత మత భావాల వికృతమైన, విడ్డూరమైన భ్రమల గురించీ, ఆవాసాల నిర్మాణానికి అవసరమైన నేపథ్యం గురించీ, చివరిగా ఆస్తిని స్వంతం చేసుకోవాలన్న భావనల గురించీ ఒక ప్రణాళికా బద్ధంగా సేకరించిన విషయాల్ని గుదికూర్చారు మోర్గన్ ఈ మహా గ్రంధంలో.

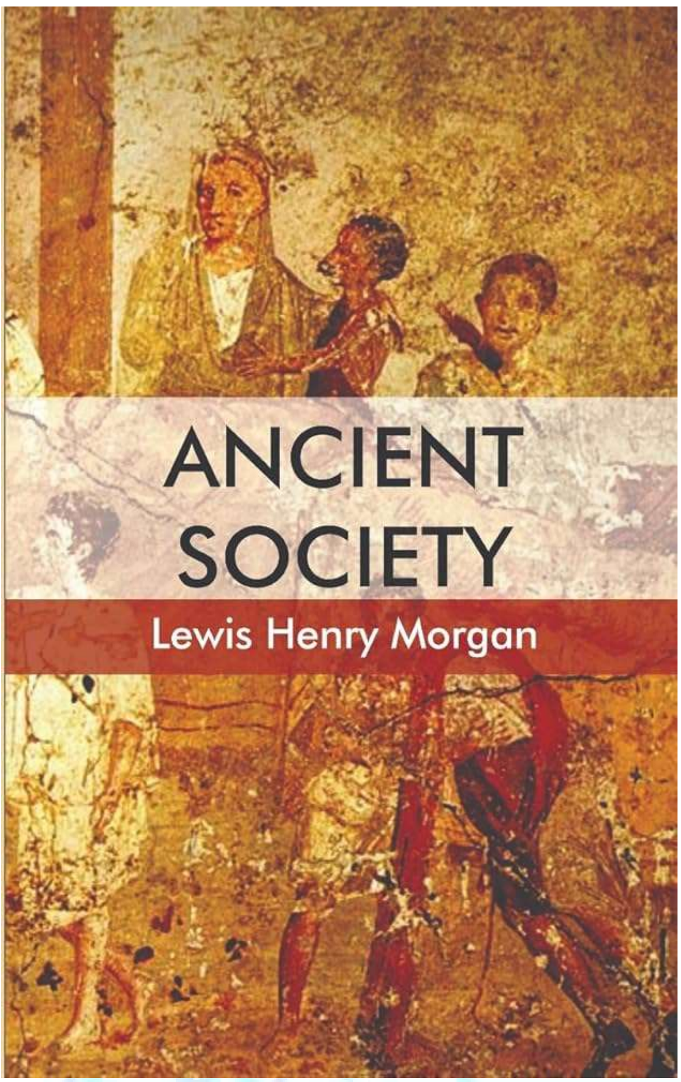

మొత్తం గ్రంధాన్ని నాలుగు భాగాలుగా విడగొట్టి, ఒక్కో భాగంలో కొన్ని ఉప ప్రకరణాలుగా చేర్చారు. ఒకటో భాగంలో, మానవ మేధో వికాసం ఎలాజరిగిందో మూడు ప్రకరణాల్లో చెప్పారు. మానవ దశల్ని ఎంపిక చేసుకొని, వారి జీవన నైపుణ్యాల క్రమాన్ని వివరిస్తూ, పురోగతికి పునాదులెలా పడ్డాయో ఈ భాగంలో వివరించారు. మొదటి ప్రకరణంలో మోర్గన్, మానవ దశల్ని ఆటవిక యుగం, అనాగరిక యుగం, నాగరికదశలుగా విడగొట్టి, మళ్లీ ఆటవిక మరియు అనాగరిక యుగంలోని దిగువ, మధ్యస్థ,ఎగువ దశల్ని చర్చించారు.

మానవ దశల్ని నిర్ధారణ చేయడం వల్ల ఏయే తెగలూ, జాతులూ, తమ అస్థిత్వాన్ని ఇతర జాతుల సంపర్కం ద్వారా ఎలా మార్చుకున్నాయో, లేదా అలానే స్వచ్ఛంగా ఎలా వుండిపోయాయో కూడా తెలుసుకోగలుగుతాం. ఆఫ్రికా లోని ఆటవిక దశలోని తెగలు, అనాగరిక జాతులతో కలగలిసి గందరగోళంగా వుండగా, ఆస్ట్రేలియా, పొలినీషియాలలో అవి, పర సంపర్కం లేకుండా ఆటవిక దశ లోని ఆనాటి అలవాట్లనూ, నియమాలనూ, కల్తీ లేకుండా ఉంచుకోవడం చూస్తాం. అమెరికాలోని ఇండియన్ తెగలు, మూడు మానవ దశలకు ప్రతీకలుగా, సంకరం కాని రీతిలో, స్వచ్ఛంగా ఉండిపోయారు, కారణం, దాని భౌగోళిక అస్థిత్వపు ఎడబాటే! ఏ ఖండంలో వున్నా, ఒకే దశలో ఉన్న మానవ నైపుణ్యాలు, నైతిక నియమాలు, జీవిత పద్ధతులు ఒకే విధంగా వుంటాయి అంటారు మోర్గన్. మానవ జాతిలో ప్రధాన నైతిక నియమాలకు బీజరూపం ఒక్కటేననీ, ఉదాహరణకు, ప్రాచీన గ్రీక్, రోమన్ నైతిక నియమాల్ని, అమెరికన్ ఆదిమ తెగల్ని పరిశీలించడం ద్వారా కూడా తెలుసుకోగలం అని నిరూపించారు మోర్గన్ ఈ గ్రంధంలో.

రెండో భాగంలో పదిహేను ప్రకరణాలున్నాయి. మోర్గన్ అసాధారణ పరిశోధనా కృషి అంతా ఈ ప్రకరణాల్లో చూస్తాం. పాలక వ్యవస్థ తాలూకూ బీజాలు అతి ప్రాథమిక తెగ, గణ, ఫ్రాట్రీల దశల్లో ఎక్కడ మొదలై ఎలా అభివృద్ధి అవుతూ వచ్చాయో చూపించడానికి ఆయన అతి ప్రధానమైన గణాల మూలాల్ని సంవత్సరాల తరబడి పరిశోధించడం చూస్తాం. అతి ప్రాచీన ఆదిమ దశల్లో స్త్రీ, పురుష భేదం ప్రాతిపదికన సామాజిక నిర్మితిని చూడటంకోసం మోర్గన్, ఇరాక్యూ, గనోవానియన్, అజిటెక్, గ్రీకు, రోమన్ తెగల మూలాల్ని గాఢంగా పరిశీలించారిందులో.

మూడో భాగంలో ఆరు ప్రకరణాలున్నాయి. మానవ జీవితంలో అతిప్రాథమిక సాంఘిక భావన పునాది కుటుంబం గురించి మోర్గన్ ఇందులో చర్చించారు. పురాతన కుటుంబం, రక్తసంబంధీకుల, పితృస్వామ్యక, దంపతీ కుటుంబాల మూలాల్ని ఆయా తెగల్లో ఎలా రూపొందాయో పరిశీలించి ఆధారాలు చూపారు.
నాలుగో భాగంలో రెండే ప్రకరణాలున్నాయి. అయినప్పటికీ సమస్త మానవ విషాదాలకు మూలమైన అతికీలకమైన ఆస్థి భావన మూలాల్ని లాగి వారసత్వ నియమాలు ఎలా పుట్టుకొచ్చాయో గ్రీకు, రోమన్ హీబ్రూ తెగల అధ్యయనం ద్వారా వివరించే ప్రయత్నం చేశారు మోర్గన్.

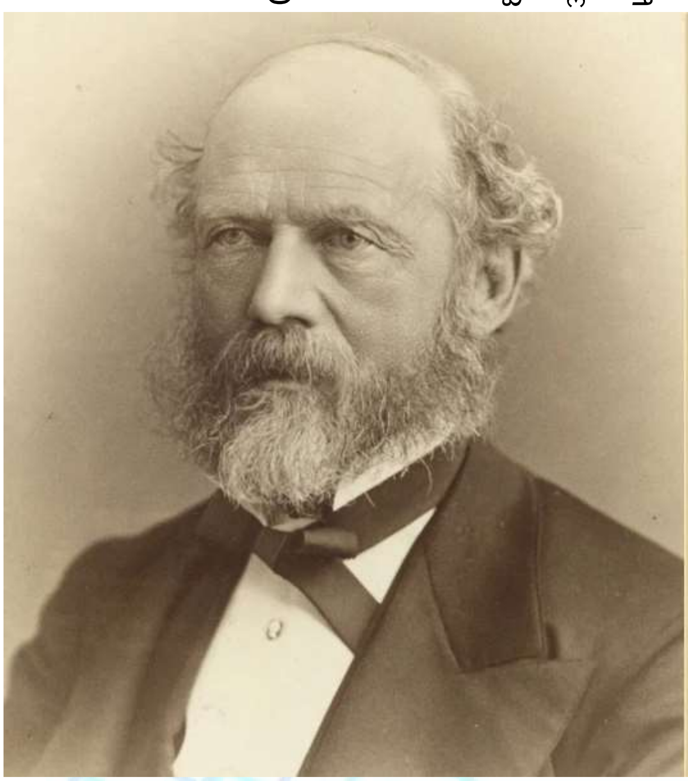
పురాతన సమాజం లక్ష ఏళ్ళనాటి మానవజాతి మూలాల్ని స్పృశించినా, అరవైవేల యేళ్ళు ఆటవికయుగానికి పోగా, ఇరవై వేల యేళ్ళు అనాగరిక దిగువదశకూ, పదిహేనువేల యేళ్ళు అనాగరిక మధ్య, ఎగువ దశల పరిశీలనకు పోగా, ఇంక మిగిలిన ఐదువేల సంవత్సరాలు నాగరిక దశని స్థాలీ పులాకంగా చూస్తుంది.
ఈ ఐదువేల సంవత్సరాల నాగరిక దశకి ఆర్యన్, సెమిటిక్ జాతులు ప్రారంభకులుగా వుండటం పశుపోషణ వల్లో, స్థాన ప్రత్యేకత వల్లో, మంచి జీవనోపాధివల్లో కావొచ్చు అంటారు మోర్గన్. ఆహారానికి మూలమైన పదార్థాలను ఐదింటిని గుర్తిస్తే అందులో రెండు ఆటవికయుగం నాటివి కాగా తతిమ్మా మూడు అనాగరిక కాలం నాటివిగా గుర్తించారు మోర్గన్.

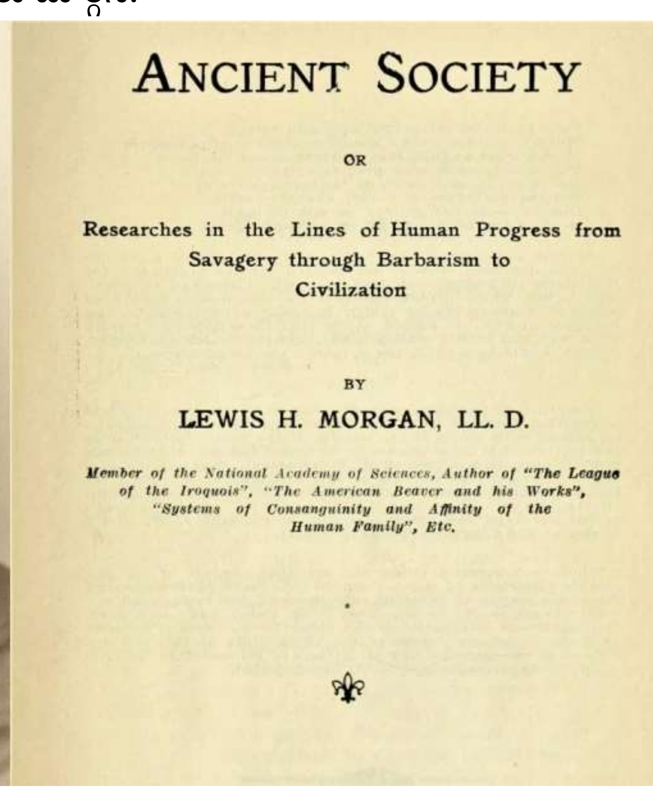
సమశీతోష్ణ, ఉష్ణమండల ప్రాంతాల్లో దొరికే పళ్లు, దుంపలూ మొదటి జీవనోపాధి కాగా, రెండోది చేపలవేట. మిగిలిన మూడు నైపుణ్యాలలో, అనాగరిక యుగంలో సంపాదించిన మిగతా నైపుణ్యాలలో మూడోది, ధాన్యాల

ద్వారా పిండి చేసుకోవడం. నాలుగోది, పాలు,మాంసం వాడకం, ఐదోది, వ్యవసాయం లో మడి, చెలకా వినియోగం గా విడగొట్టి చూశారు మోర్గన్.

జంతుజాలాల మచ్చిక విషయానికొస్తే, ఆదివాసులు టర్కీ కోడిని మచ్చిక చేస్తే, పశ్చిమార్థ గోళంలో లామా నీ,(అది తప్ప వేరేది తెలియదు!) మచ్చిక చేశారు. తొలిసారిగా వేటకు వెంట వచ్చిన కుక్క తొలి పెంపుడు జంతువు అయివుండాలి. గ్రీకులు మేకల్నీ, గొర్రెలనూ, ఆవుల్ని పెంచడం, పాలు పితికే ప్రసక్తి ఇలియడ్ కావ్యంలో ఉంది. పెరళ్ళు, తోటలు, ద్రాక్ష సాగు, పశువుల మందల విషయమై హోమర్ రాయడం చూస్తాం. ఆర్యన్ తెగలు జంతువులను మచ్చిక చేసుకున్నాకే వారి ధాన్యాలు పండించారనడానికి సాక్ష్యం వారి జంతుజాలాల పేర్లన్నీ ఇంచుమించుగా ఒకే రకంగా వుండగా, పంటలకూ, మొక్కలకూ వేరువేరుగా ఉండటం గమనార్హం. అంటే ఆర్యన్ తెగలు వలసలుగా చెదరక మునుపే వారు జంతువులను మచ్చిక చేశారు. ఇది మనకు ఇప్పుడొక బృహద్విషయంగా కనబడక పోయినా అదొక గొప్ప ఆవిష్కరణ. అంతేకాదు, వారికి వ్యవసాయం తెలుసు అనుకోవడానికి సాక్ష్యం లేదు!

లాటిన్, గ్రీకు భాషల్లోని ధాన్యాల పేర్లకు సంస్కృతం లోని పేర్లకు సాపత్యం లేదు. యుద్ధాలు సర్వ సాధారణం. ఆటవికయుగంలో యుద్ధంలో పట్టుబడ్డవారిని తినడం మామూలే! కరువులో స్నేహితులతో పాటూ, కుటుంబ సభ్యులను కూడా తినడం ఆచారమే. మొక్కలు పెంపకం నేర్చిన తర్వాతే, ఆహారం తగినంత లభించాకే, నరమాంస భక్షణ ఆగివుండాలి. ఇంకా నాగరిక దశలో అడుగుపెట్టక మునుపు, అనాగరిక యుగంలో వచ్చిన మరో రెండు గొప్ప విషయాలు, నిర్మాణాల్లో రాళ్లని వినియోగించడం ఒకటైతే రెండోది, ఇనుము కరిగించడం.అనాగరిక దశలో మానవుడు వాడిన అనేక పనిముట్ల ప్రస్తావన తీసుకొచ్చి, ఇనుము కరిగించాక జరిగిన అసాధారణ ప్రగతిని చాలా గొప్పగా శ్లాఘిస్తారు మోర్గన్.

ANCIENT SOCIETY

OR

Researches in the Lines of Human Progress from Savagery through Barbarism to Civilization

BY

LEWIS H. MORGAN, LL. D.

Member of the National Academy of Sciences, Author of "The League of the Iroquois", "The American Beaver and his Works", "Systems of Consanguinity and Affinity of the Human Family", Etc.

తర్వాత మోర్గన్, అతిప్రాథమిక గణ నిర్మితిలో, ఆచార వ్యవహారాల పరిశీలన ద్వారా, నాయకత్వ విధానం, వివాహాలూ, లైంగిక సంబంధాలూ, సోదరీసోదరుల సంబంధాలు, రక్త సంబంధాలు, దత్తత, కుటుంబ యాజమాన్యం, రక్షణ, ప్రతీకారం, వలసపోవడం, ప్రాంతాల పేర్లు, భాష, గణాలకూ గణాలకూ మధ్య సంబంధాల విశ్లేషణా, తెగలూ, సమాఖ్యలూ, వాటి నిర్మాణాల్లో వైరుధ్యాలనూ, సాపత్యాలను ఎత్తిచూపడానికి మోర్గన్, విడిగా అస్థిత్వంలో ఉన్న ఆస్ట్రేలియన్ మరియు అమెరికన్ ఖండాల ఆదివాసీల గణ సమాజాలతో పాటూ, కలగాపులగపు ఆఫ్రికన్, గ్రీకు, రోమన్, మెక్సికన్, స్పానిష్ ఇంకా ఇతర తెగల్ని కూడా గణనలోకి తీసుకుంటారు. మరో అతిముఖ్యమైన కుటుంబ రూపాల భావన మూలాల్ని వెలికితీయడానికి ఆయన విస్తృతంగా శ్రమించారు. అయిదు రకాల కుటుంబ వ్యవస్థల్ని స్థూలంగా విశ్లేషించే ప్రయత్నం చేశారు. రక్త సంబంధీకుల కుటుంబం (సహోదర గుంపుల మధ్య వివాహాలు), మగవాళ్ల గుంపు ఆడవాళ్ళ గుంపుతో పెళ్లిళ్లతో ఏర్పడే కుటుంబం, ఆడజంట, మగ జంట కుటుంబం, బహు భార్యా కుటుంబం, చివరిది దంపతీ కుటుంబం. ఇవన్నీ ఆయా గ్రీకు, ఆర్యన్, సెమిటిక్, రోమన్, అరబిక్, రష్యన్ తెగల్లో, గణాల్లో వుండే అనేక విధి విధానాలనూ, అలవాట్లనూ, ఆచారాలనూ, వైవాహిక, బంధుత్వ సంబంధాల్ని లోతుల్లోకి వెళ్లి శోధించారు మోర్గన్.

చివరిగా మోర్గన్, వివిధ మానవజాతి దశల్లో ఆస్థి భావన ఎలా అభివృద్ధి పొందుతూ వచ్చిందో, యాజమాన్య హక్కులూ, వారసత్వం గురించీ ఎలాంటి నిబంధనలు మనుష్యులు ఏర్పరచుకున్నారో, ఆటవిక దశలో దీని మూలాలు ఎక్కడ వున్నాయో, వేర్వేరు అనాగరిక దశల్లో ఇవెలా పరిణామం చెందుతూవచ్చాయో నన్నది లోతుగా పరిశోధించారు. గ్రీకు,రోమన్ తెగలలో, వ్యక్తుల పోగుబడ్డ ఆస్తి పంపకాల నియమాల గురించీ, వారు తమ తదనంతరం ఎవరికి ఆ కూడబెట్టిన ఆస్థిని వారసత్వంగా వెళ్లేలా చూసేవారో లాంటి అనేక ఆసక్తికరమైన విషయాలను శోధించి, ప్రస్తుత నాగరిక మానవ సమాజం ఇంచుమించు ఆచరణలో వుంచుకున్న ఆ ప్రాచీన ఆనవాళ్లను పట్టి చూపే ప్రయత్నాన్ని అత్యంత లాఘవంగా ఆవిష్కరించారు మోర్గన్.

పురాతన సమాజం మన తాత ముత్తాతల ఆనవాళ్లు వెతుక్కునే ఒక అసాధారణ అన్వేషణ. ఏం తిన్నాం, ఎక్కడ వున్నాం, ఏం కట్టామో తెలుసుకొనే ప్రయత్నమే పురాతన సమాజం. తోటివారిని చంపుకుతిన్నామనిగానీ, రక్త సంబంధీకులతో పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నామని గానీ, సిగ్గుపడాల్సిన అవసరమేమీలేదు! వునికి కోసం తోటివార్ని తెగ నరికినందుకు సిగ్గిల్లే పని అసలే లేదు!

మానవజాతి చరిత్ర ఒక అజరామర కావ్యం! తప్పొప్పుల తప్పటడుగులు ఎన్నున్నా, యావత్ ప్రాణికోటికి శిరోధార్యంగా, నిబ్బరంగా అనుగమించిన బృహత్కథ మనది! నిప్పుని, కుమ్మరి చక్రాన్ని, ఇనుముని, విల్లంబును, కుటుంబాన్ని, గణాన్ని, సున్నాని, చక్రాన్ని కనిపెట్టి తొంభై ఐదువేల సంవత్సరాల అనాగరిక జీవితం నుంచి వెలికివచ్చి, జాతికి నాగరిక కిరీటం తగిలించుకున్న మనకి ఇంకా ఐదువేల ఏళ్ళ ప్రాయమే! ఇది చరిత్ర గతిలో అత్యల్పం! అయితేనేం, ఒక జాతిని వేరొక జాతీ, ఒక మనిషిని వేరొక మనిషీ పీడించని సమ సమాజం ఇంకా రానేలేదు! అప్పుడు కదా మనం నాగరీకులం! అది కదా మన తుది మజిలీ! అప్పుడు కదా ఈ గమనానికి పరమార్థం! ఈ వైనాన్నంతా కళ్ళకు కట్టిన మహనీయుడు మోర్గన్ కు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుందాం వినమ్రంగా.

-వి.విజయకుమార్
8555802596

#ధర_300 రూ. #కాపీ_కోసం_9490098654

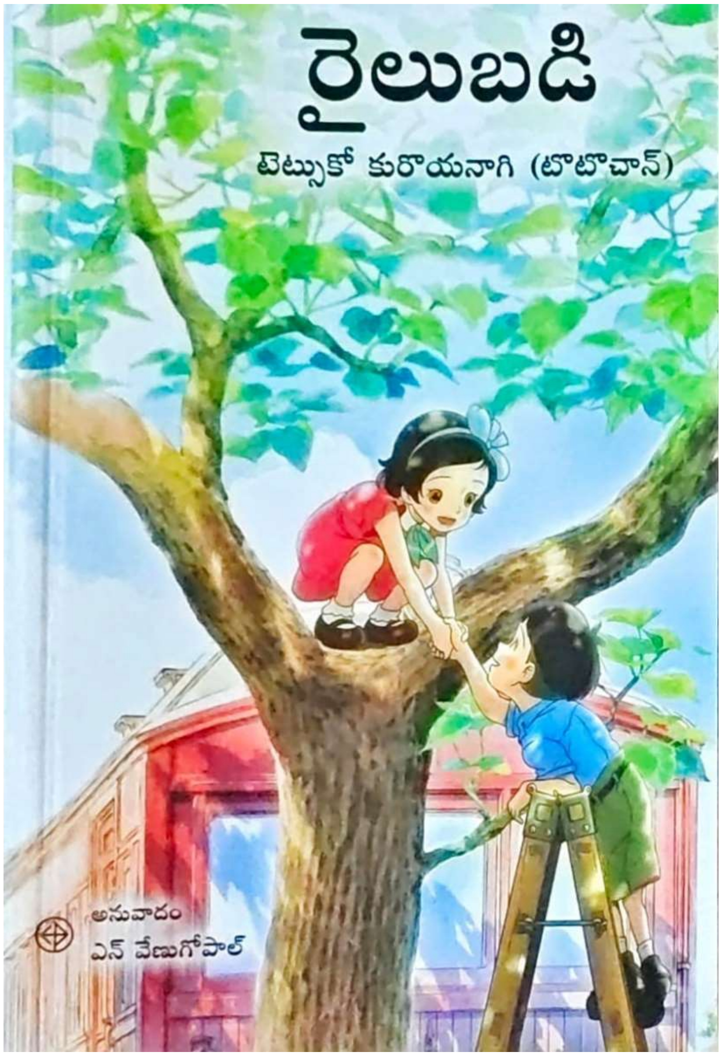
బాల్యాన్ని బ్రతికించే పుస్తకం 'రైలుబడి'

✍ డా. రాయదుర్గం విజయలక్ష్మి

రెండుప్రపంచ యుద్ధాలు ప్రపంచ ప్రజల జీవితాల నెన్నిటినో ఛిన్నాభిన్నం చేశాయి. అలా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో బాంబుదాడికి గుర్రై, తన ఉనికిని కోల్పోయిన మరో అస్తిత్వం, జపాన్ లోని భవిష్యత్తరాలను తయారు చేసిన చదువులమ్మ గుడి, "రైలు బడి"కూడా! ప్రపంచమంతటా గొప్ప విద్యావేత్తలున్నారు. వాళ్లవి ఉన్నతాదర్శాలు. వాళ్ళకు పిల్లల పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమ! ఆదర్శపాఠశాలల్ని నెలకొల్పాలని, అద్భుత స్వప్నాలను కన్నవారుకూడ. కాని, ఆ స్వప్నాలను వాస్తవంలోకి అనువదించి, ఒక అద్భుతమైన తరాన్ని తయారు చేసిన వారిలో జపానుకు చెందిన, 'సాసాకు కొబయాషి' (1893-1963) పేర్కొనదగినవారు! ఏళ్లతరబడి అధ్యయనం చేసి, 1937 లో టోక్యోలో బడి (టోమో)ని ప్రారంభించి, ఎన్నో ఆణిముత్యాలను ప్రపంచానికి అందించిన వారు. ఆయన ప్రారంభించిన బడి కూడా చాలా ప్రత్యేకమైనది. వాడడానికి పనికిరాని పాత రైలుపెట్టెలను కొని, వాటిని తరగతి గదులుగా మార్చిన బడి. ఒకవైపు నల్లబల్ల, దానికెదురుగా పిల్లలు కూర్చోవడానికి కుర్చీలు అమర్చిన, కొబయాషి, అంతే సృజనాత్మకతను, విద్యాబోధన విషయంలోనూ చూపారు.

కొబయాషి ప్రకృతి పరిశీలకుడు. పిల్లల మనోభావాలను ఎదగనివ్వాలనుకొనే వ్యక్తి. వారిలోని ఊహాత్మక శక్తి విలువను తెలిసిన వాడు. జీవిత పాఠాలను వాచ్యంగా చెప్పడం గాక, వారే గ్రహించేలా చేయగలిగిన సహనశీలి. మనకన్నా ప్రకృతి మంచి గురువు అన్న అంశాన్ని గ్రహించడమే కాదు, ప్రకృతి నుండి పిల్లలు పాఠాలను నేర్వడానికి, తాము ఉపకరణంగా మాత్రమే ఉండాలని , ఆచరించి చూపిన వ్యక్తి. 'ఇలా ఉండు', 'అలా చేయవద్దు' అని వాచ్యంగా మన అభిప్రాయాలను పిల్లల పై రుద్దడం తప్పనీ, జీవితంలో చేయరానివీ, చేయవలసినవీ ఏవి, అని వారే గ్రహించేలా చేయడమే పెద్దలు, ముఖ్యంగా, గురువులపని, అని గుర్తెరిగిన వాడు. ఒక్క పరుషపు మాట కూడా మాట్లాడకుండ, పిల్లలను క్రమశిక్షణలో పెట్టగల గొప్ప గురువు. సాధారణంగా, ఐదారు ఏళ్లనుండి, దాదాపు పది సంవత్సరాల మధ్య పిల్లలు, నేర్చుకొనే తత్వాన్ని కలిగి ఉంటారు. ఆ వయస్సులో మంచి గురువులు లభించడం ఆ పిల్లల అదృష్టం అని యీ రైలుబడి నిరూపిస్తుంది.
ఈ పుస్తకాన్ని రాసిన 'టెట్సుకో కురొయనాగి' (1933—)ఈ బడి విద్యార్థిని! ఆరేళ్ళ వయస్సులోనే, తన తొలి బడిలో, చేరిన కొన్ని రోజులకే, తనలోని సృజానాత్మకోత్సాహానికి ప్రతిఫలంగా, టి.సి.,ఇవ్వబడిన బాలిక. ఆమె ఉపాధ్యాయురాలి మాటల్లోనే, ఆమె నియమాతిక్రమణ ఏదీ చేయలేదు. ఏదైనా వస్తువును తీసేటపుడు మాత్రమే మేజాబల్లను తెరవాలి, అన్న టీచర్ మాటను జవదాటలేదు. కాని, పుస్తకం, పెన్సిలు, రబ్బరు, ఒక్కో వస్తువును, బయటకు తీసేటపుడు ఒకసారి, మళ్లీ వాటిని ఒక్కొక్కటిగా లోపల పెట్టేటపుడు ఒకసారి అంటూ, దాదాపు ఆరుసార్లు , మేజా బళ్ళను పెద్ద శబ్దంతో మూయడమే ఆమె చేసే పని. ఆ పని ముగిసిన తరువాత, కిటికీ దగ్గరకు పరిగెత్తుకు వెళ్ళి, పిట్టలతో, పూలతో మాట్లాడటం; వీధి భాజావాళ్లను పిలవడం; శిక్షగా, వరండాలో నిలబెడితే, తన ప్రశ్నలతో, ఆ వరండా వైపు వేరే ఉపాధ్యాయులు రావడానికి భయపడేలా చేయడం మాత్రమే ఆమె క్రమశిక్షణా రాహిత్యం. వెదికి వెదికి, ఈ రైలుబడిలో చేర్చింది, ఆమె తల్లి, తన పేరు పలకడం రాక టోటోచాన్ గా మారిన టెట్సుకోను. ఆమె అల్లరి లోని 'సృజనను' గుర్తించిన సాసాకు కొబయాషి, ఆమెతో పలికే, "నువ్వు

మంచి దానవు” అన్న ఒకే ఒక వాక్యం, ఆమెను, టోక్యో సంగీత రూపకాల గానాన్ని అధ్యయనం చేసే స్థాయికి ఎదగనిచ్చింది. జంతు ప్రేమికురాలిగా మార్చి, ప్రపంచ వన్యప్రాణి రక్షణసంస్థ –జపాన్ విభాగానికి ఒక డైరెక్టర్ గా చేసింది. వరుసగా అయిదుసంవత్సరాలు, అందరికంటే ఎక్కువ ఆదరణ పొందిన టి.వి. వ్యాఖ్యాతగా గౌరవించింది. 'రైలుబడి' చరిత్రను సంవత్సరం ఎనిమిదినెలలపాటు 'యంగ్ విమెన్' పత్రికలో ధారావాహికగా వెలువరించేలా చేసింది. వేలాదిమంది.... ఆరేళ్ళ పిల్లలనుండి, నూటమూడుసంవత్సరాల వృద్ధుల దాకా... వేలాది మంది అభిమానాన్ని చూరగొనేలా చేసింది.

చక్రవర్తి ప్రతి సంవత్సరం యిచ్చే, వసంతోత్సవం విందులో అతిధిగా పాల్గొనే అదృష్టాన్ని కలిగించింది. జపాన్ లో అత్యధిక ఆదరణ పొందిన పుస్తకాలలో, ఒక మహిళ రాసిన పుస్తకంగా ప్రథమ స్థానాన్ని పొందేలా చేసింది. ఆమెను, యూనిసెఫ్, గుడ్విల్ అంబాసిడర్ గా నియమించే, అదృష్టాన్ని కలిగించింది. బధిరుల కొరకు, తన మరణానంతరం కూడా కొనసాగేలా, ఒక పాఠశాలను స్థాపించి, వారికి శిక్షణ నిచ్చి, వారితో ప్రదర్శనలను ఇప్పించే స్థాయికి ఎదగనిచ్చింది. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే, ఒకటా, రెండా?!... ఆమె సాధించిన ప్రగతికి ఆధారం, “నువ్వు మంచిదానివి. నువ్వనుకొనే దేనినైనా సాధించగలవు” అని, బాల్యంలో ఆమె ప్రధానోపాధ్యాయులు, 'సొసాకు కొబయాషి' ఆమెను ఉత్తేజ పరచిన మాటలు మాత్రమే!

ఇంతకూ ఆ పాఠశాల విద్యా విధానం ఎలా ఉండేది? పొద్దున తరగతులు మొదలవగానే, టీచర్,ఆరోజు మొత్తం చదవవలసిన విషయాలను, జవాబు చెప్పవలసిన ప్రశ్నలను చెబుతుంది. అందులో ఎవరికిష్టమైన క్రమంలో వారు, సబ్జెక్టులను మొదలు పెట్టి, పూర్తి చేయవచ్చు. అన్ని పాఠాలను నేర్చుకున్న పిల్లలతో, ఆటలు ఆడించడం, లేదా తమకిష్టమైన పుస్తకాలను చదువుకోనివ్వడం, తమకిష్టమైన ప్రయోగాలను చేసికోనివ్వడం, ప్రక్కనే నున్న బుద్ధ దేవాలయం దాకా నడిపించి, వెనక్కి రావడం,..... ఇలా ఎన్నో కార్యక్రమాలు. ఈ నడిపించడం ఊరికే కాదు. ప్రకృతిలో ఋతువులవారీగా వస్తున్న మార్పులను, పువ్వులు, తుమ్మెదలు, చిన్ని, చిన్ని కీటకాలు, చివురులకు, ఆకులకు ఉన్న రంగుల భేదాలు, పలధీకరణంలో క్రిమికీటకాదుల పాత్ర, ...ఇలా ఎన్నో పాఠాలను, తరగతిలో కాకుండా స్వయంగా ప్రకృతి ఒడినుంచే చూచి నేర్చుకొంటారు. ఈ ఆట విడుపు కోసమే, పిల్లలు తాము చదవ వలసిన పాఠాలను తొందరగా పూర్తిచేసేస్తారు కూడా!

మరో గమ్మత్తయిన ఆటవిడుపు ఉండేది. విశాలమైన ఆ బడి ఆవరణలో, చాలా చెట్లు ఉండేవి. ఒక్కొక్క విద్యార్థికి, ఒక్కొక్క చెట్టుస్వంతం. చేయడానికి ఏ పనీ లేనపుడు, పిల్లలు తమ తమ చెట్ల మీదెక్కి కూర్చొని, చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిని పరిశీలించవచ్చు. ఇటువంటి బడి ఒకటి గత శతాబ్దిలో, నిజంగానే ఉండింది అన్న విషయమే మనకు ఊపిరాడనీయదు. అందులో, ఒక పిల్లవాడు, 'యసువాకి చాన్' పోలియో వలన ఒక కాలు, చేయీ పనిచేయనివాడు, చెట్టునెక్కలేడు. అందుకని స్వంత చెట్టు లేనివాడు. టోటోచాన్ కి ఆ పిల్లవాని పట్ల అపారమైన దయ. బడికి సెలవులు ఇవ్వగానే, మరుసటి రోజు అతనిని తన చెట్టు పైకి ఎక్కనిస్తానని, మాట యిస్తుంది. అనుకున్నట్లు గానే ఇద్దరు మరునాడు బడికి వచ్చారు. టోటోచాన్, కాపలాదారు గది నుంచి నిచ్చెనను మోసుకొని వచ్చి చెట్టుకానించి, అతడు ఎక్కడానికి సాయం చేస్తుంది. కాని, తాను చెట్టుపైకెక్కి, ఆ పిల్ల వానిని పైకి లాగాలని చూసినా, అతనిని ఆ నిచ్చెనను ఎక్కించాలని చూసినా ఏదీ, వీలుకాలేదు. చివరికి, ఆ గదంతా పరిశీలించి, తనకు తానే నిలబడే నాలుగు కాళ్లున్న నిచ్చెనను లాక్కువస్తుంది. ఓడిపోవడం ఇష్టం లేని ఆ అమ్మాయి, చెట్టునెక్కాలని ఉత్సాహపడిన ఆ పిల్లవాడు కొన్ని గంటల శ్రమతో, ఆ చెట్టుమీదికి చేరుకున్నారు. ఆకలి దప్పులను మరిచి, ఎన్నో కబురులు చెప్పుకొన్నారు. అమెరికాలో టి. వి. ఉందని, ఇంట్లో కూర్చునే ఎన్నో విషయాలని దానిలో చూడవచ్చునని, యసువాకి నుండి, అక్కడే టోటోచాన్ మొదటిసారిగా విన్నది. ఇటువంటి మరపురాని ఘటనలను ఎన్నిటినో, గుర్తుచేసుకుంటుంది టోటోచాన్, యీ పుస్తకంలో.

రైలుబడి, 1945 లో బాంబు దాడిలో పూర్తిగా దగ్ధమయిపోయింది, అన్న వార్తను చూసిన టోటోచాన్, తన మనసులో ఆ బడి పట్ల నిత్య నూతనంగా, విలసిల్లుతుండిన, జ్ఞాపకాలతో ఈ పుస్తకాన్ని రాసింది. ఒక టి,వి. కార్యక్రమంలో, పాల్గొవడానికి వచ్చిన తన తొలి బడి ఉపాధ్యాయురాలు, తన అల్లరిని గురించి చెప్పిన వివరాలను విని ఆశ్చర్యపోయింది. తనకీ విషయాన్ని తెలియనివ్వని తలిదండ్రుల, గురువుల సానుకూల ధృక్పథమే జీవితంలో తన ఉన్నతికి కారణమని గుర్తించింది. 1937-45 మధ్య రైలు బడిలో చదివిన పాత విద్యార్థులందరిని కలవాలని వార్తా పత్రికలలో, టి. వి. లో ప్రకటనలిచ్చింది. ఇక అప్పటి నుండి, ఇప్పటి దాకా ప్రతి సంవత్సరం, ఎనభైలు దాటిన ఆనాటి విద్యార్థులందరూ కలుస్తూనే ఉన్నారు. ఒక రోజంతా, రైలుబడి జ్ఞాపకాలతో ఆనందంగా గడుపుతూనే ఉన్నారు. ఆ విధంగా ఆ రైలుబడికి చిరంజీవత్వాన్ని కలిగిస్తూనే ఉన్నారు. మొదటి సంవత్సరంలోనే నలభై ఐదు లక్షల ప్రతులు అమ్ముడు పోయిన, యీ పుస్తకం, మనం మర్చిపోయిన మన బాల్యాన్ని, బడి చదువులను, ఆనాటి మిత్రులని జ్ఞాపకాల పొరల్లోనుంచి, బయటకు లాక్కువచ్చేలా చేస్తుంది. ప్రతి అక్షరం మన పెదవులపై చిరునవ్వులను పూయిస్తూనే ఉంటుంది. దేశకాలాలకు అతీతంగా, మనమూ ఆ బడిలో విద్యార్థులమే నన్న, ఒక సుందరమైన భావంతో మన మనసంతా నిండిపోయేలా చేస్తుంది. "కన్నా! ప్రకృతిలో మ్రోగే శ్రుతిలయల్ని విందాం, పద"అని తన కుమార్తెను వేకువనే వాహ్యాళికి తీసుకెళ్లే సాసాకో తో బాటు మనమూ, మానసికంగా షికారుకు బయలుదేరేలా చేస్తుంది. చదివి ముగిసిన తరువాత, ఇందులోని ప్రతి ఘటనా, మనలను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది.

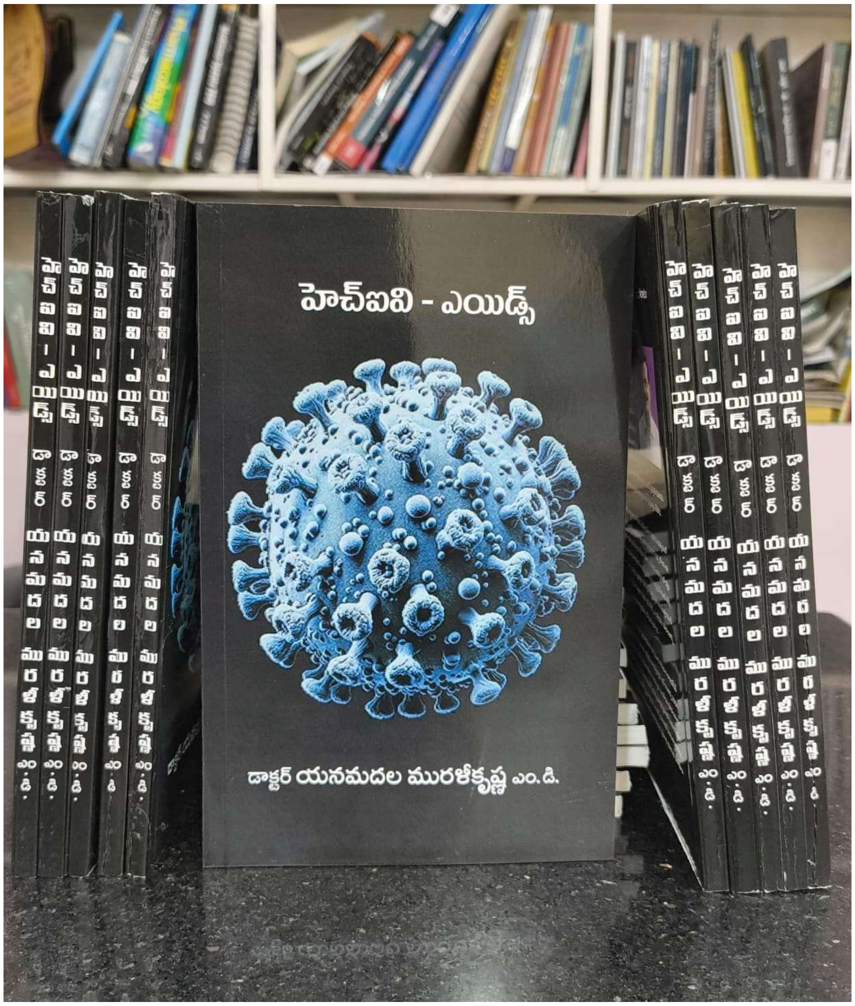
మనలోని బాల్యాన్ని నిదురలేపే, ఈపుస్తకాన్ని తెలుగులోనికి అనువదించిన ఈశ్వరి, ఎన్. వేణుగోపాల్ గార్లకు, మళ్ళీ మళ్ళీ ముద్రించి మనకు అందించిన హైదారాబాద్ బుక్ ట్రస్ట్ వారికి మనం,ఎంతో ఋణపడిఉన్నాము.

(పుస్తకం కోసం - 9490098654 కు 200 రూ ఫోన్ పే చేసి స్క్రీన్ షాట్, అడ్రస్ వాట్స్ అప్ చేయండి)

హెచ్ఐవి-ఎయిడ్స్

ఈ పుస్తకం మిమ్మల్ని కచ్చితంగా సంతృప్తి పరుస్తుంది

మీకు తెలుసా ఎయిడ్స్ హెచ్ఐవి వ్యాధిగ్రస్తుల సంఖ్యలో ప్రపంచంలో భారతదేశం రెండవ స్థానంలో ఉంది
ఎయిడ్స్ జబ్బు 1981లో బయటపడినప్పటికీ 1920ల నుండే వ్యాపిస్తూ ఉంది అన్న విషయం మీకు తెలుసా?
హెచ్ఐవి పుట్టుక, ప్రస్థానం అధ్యాయంలో ఈ ఆసక్తికరమైన విషయాలను వివరంగా తెలుసుకోవచ్చు...
ఇంగ్లీషులో కూడా ఎయిడ్స్ గురించి ఇంత క్లుప్తంగా, అన్ని విషయాలతోనూ ఉన్న పుస్తకం లేదు.
ఈ పుస్తకాన్ని చదివి ఎయిడ్స్ గురించే కాకుండా ఆరోగ్యం, చరిత్ర, సైన్సు రంగాలలో కొత్త విషయాలు తెలుసుకుంటారు.

'హెచ్ఐవి - ఎయిడ్స్' పుస్తకం 24 ఏళ్లుగా విస్తృతమైన అధ్యయనం, లోతైన పరిశీలన, వేలాదిమంది పేషెంట్లను చూసిన అనుభవంతో రాసాను. 23 అధ్యాయాలతో ఉన్న ఈ పుస్తకంలోని ఏ ఒక్క వ్యాసము గతంలో మీరు చదివి ఉండలేదు. 128 పేజీల పుస్తకంలో ముఖ్యమైన చిత్రాలను రంగులతో ముద్రించాం. 150 రూ పాయలు ధ ర. జీవితం, సైన్సు పట్ల ఆసక్తి ఉండే అందరితోపాటు బయాలజీ టీచర్లకు, లేబోరేటరీ టెక్నీషియన్స్ కి, ఆశా కార్యకర్తలకు, నర్సులకు, డాక్టర్లకు ఈ పుస్తకం గొప్పగా ఉపయోగపడుతుంది. ఇది కేవలం ఎయిడ్స్ కి పరిమితమైన అంశంగా కాకుండా అనేక విషయాలలో మీ జ్ఞాన విస్తృతిని పెంచుతుంది.
కొంతకాలం పాటు పోస్టల్ చార్జీలతో కలిపి 95 రూ పాయలకు ఇవ్వదలుచుకున్నాను. త్వర పడండి.
ఆరోగ్య ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టండి. పుస్తకము కొనండి. 949 103 1492 కి తొంభై ఐదు రూ పాయలు చెల్లించి అదే నంబ ర్ కి అ డ్రెస్ పెట్టండి. ఒకే అడ్రెస్ కి రెండు పుస్తకాలకు అయితే 170 రూ పాయలు మాత్రమే

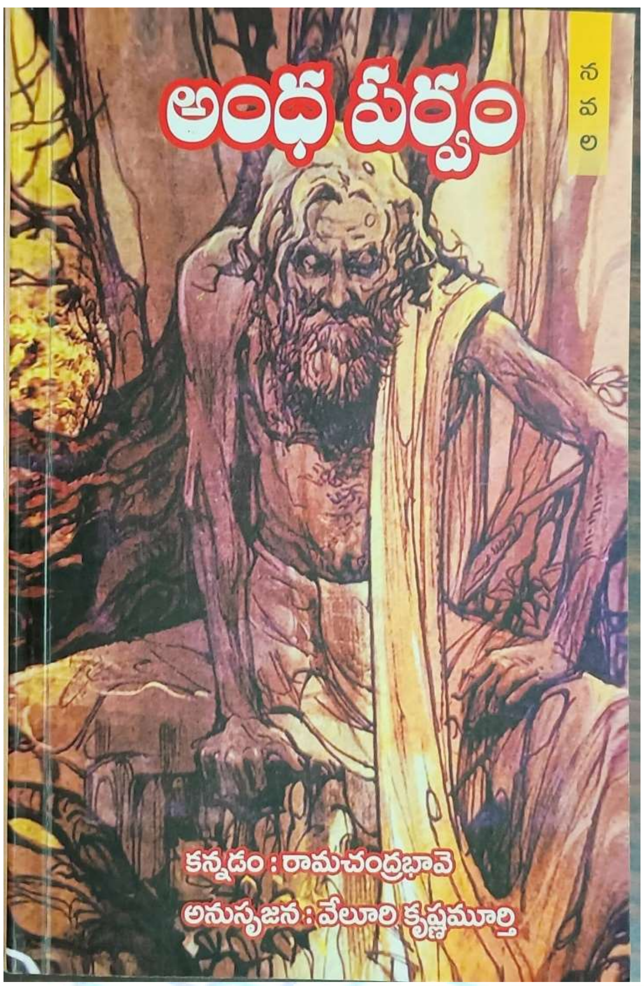
- **Dr Yanamadala Murali Krishna**

ధృతరాష్ట్రుని మానసిక ప్రపంచాన్ని చిత్రిస్తూ నిరూపించిన నవల

అంధపర్వం

*Ashok Kumar K P

ఇతిహాసాలు, పురాణాలలోని పాత్రలను కేంద్రంగా చేసుకొని ఆయా పురాణాలను వారిపరంగా అన్వయిస్తూ, తిరిగి చెప్పడానికి నవలా ప్రక్రియను వేదికగా చేసుకోవడం కన్నడ నాట మామూలైపోయింది. ఆయా పురాణాలను నేరుగా చదవడం కంటే నవలా రూపంలో చదువుకోవడం సులభమని తోచడంతో ఇలాంటి నవలలకు కన్నడ నాట విశేష ప్రాచుర్యం లభించింది. "దేవయాని, అశ్వమేధ, విశ్వామిత్ర, గంగావతరణ, రావణ సంహారం" మొదలైన నవలలు వ్రాసిన కన్నడ సాహితీవేత్త రామచంద్ర భావే ధృతరాష్ట్రుడి జీవితాన్ని వివరిస్తూ" అందపర్వం" అని నవలను రాశారు ." సీత, మత్స్యగంది, పుంస్త్రీ, వాసవి, పృథ తీర్చిన పుటలు, యుగపురుషుడు" మొదలైన కన్నడ నవలలను తెలుగులోకి అనువదించిన వేలూరి కృష్ణమూర్తి గారే ఈ"అంధపర్వం" ని కూడా తెలుగులోకి తీసుకువచ్చారు. దీంతో రామచంద్ర భావే గారి తెలుగులో వచ్చిన తొలి అనువాద నవలగా ఇది నిలిచిపోతుంది.

మహాభారతంలోని పాత్రలను తీసుకొని విశ్వవిద్యాలయాల్లో ఎంఫిల్, పిహెచ్డి సిద్ధాంత గ్రంథాలు కూడా వచ్చాయి." మహాభారతంలో ధృతరాష్ట్రుడు" పేరుతో ఒక పిహెచ్డి గ్రంథం కూడా వచ్చింది. ఈ నేపథ్యంలో ఇప్పుడు వచ్చిన 'అంధపర్వం' ఎలా ఉందో చూద్దాం.

మహాభారత యుద్ధానంతరం కొడుకులను, రాజ్యాన్ని పోగొట్టుకొని - తాము ఎంతో అన్యాయం చేసిన పాండవుల దయా దాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి 15 ఏళ్ల గడిపిన ధృతరాష్ట్రుడు భీముడి కాఠిన్యాన్ని మిగతా వారి అనాసక్తతను గమనించి అతి కష్టంగా వానప్రస్తానికి బయలుదేరే క్రమంలో, గత చరిత్రనంతా నెమరువేసుకోవడమే ఈ నవలగా రూపు దాల్చింది.

ఇందులో కుంతికి వానప్రస్థానికి రావలసిన అవసరమే మొచ్చింది అని తర్కించడం గాని, గాంధారి త్యాగం-ప్రవర్తనల వెనుక ఉన్న మర్మాని విశ్లేషించడం గాని , కర్ణుడు అర్థరథుడని భీష్ముడు వివరించడంలోనూ కొత్త విషయాలు

తెలుస్తాయి. చివరి వరకు భోగలాలసత్వాన్ని వదులుకొని ధృతరాష్ట్రుడు" హస్తినావతి మహారాజని అనిపించుకున్నప్పటికీ నన్ను పూర్తిగా నియంత్రించిన వాడు పెద్ద తండ్రి భీష్ముడు. ఆ తరువాత తన కొడుకు దుర్యోధనుని మాట వింటూ. యుద్ధానంతరం యుధిష్ఠిరుని ఆశ్రయము లో భీముడి దూషణలు సహించుకొని ఎలాగో బ్రతుకుతున్న వాడి మీద, విదురుడి మాటలు విని గాంధారి నాపై వానప్రస్తానికి వెళదామని ఒత్తిడి చేస్తున్నదని" వాపోతాడు.

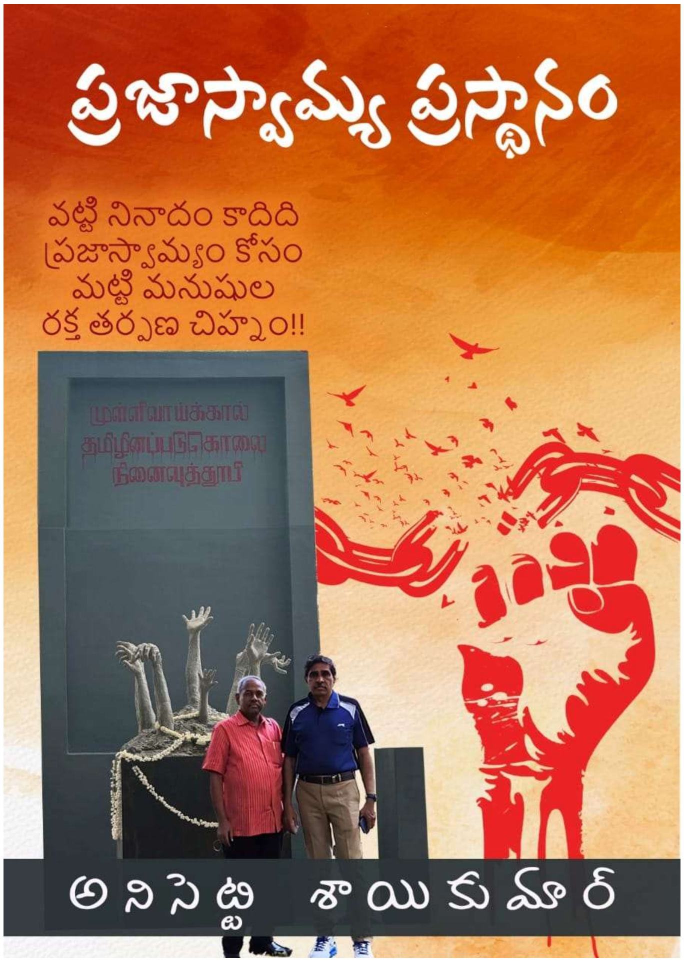

మహాభారతంలో ధ్రుత రాష్ట్రునిది ప్రముఖమైన పాత్ర. పుట్టుకతో అంధుడైనప్పటికీ పుత్ర వ్యామోహం అమితంగా ఉన్న అతని జీవితమంతా ఒక అంధపర్వం. ఈ విషయాన్ని, ధృతరాష్ట్రుని జీవితాన్ని, అతని మానసిక ప్రపంచాన్ని, అతనిదైన కోణంలోంచి చిత్రిస్తూ నిరూపించిన నవల "అంధపర్వం". మహాభారత కథను క్షుణ్ణంగా చదివితే మనకు తెలిసేదేమంటే, ధృతరాష్ట్రుడు ఎప్పుడూ తన దేశ ప్రజల బాగోగులు గురించి చింతించినట్టు కనపడదు. అతడు తన జీవిత పర్యంతం ముఖ్యంగా ఆలోచించినది తన కుమారుడు దుర్యోధనుడి భవిష్యత్తు గురించి మాత్రమే. తన కుమారుడి మాటలు, నడవడి అన్ని వంశనాశకమై ఉన్నా అతడు మదమాత్సర్యాలకు ప్రతిరూపమై ఉన్నా అతడిని ఖండించలేదు. ధృతరాష్ట్రుడు జన్మతః అంధుడు. అలాగే అతడి కుమారుడిపై మోహం కూడా. ఏదో ఒక సందర్భంలో భీష్ములవారన్నట్లు ,ధృతరాష్ట్రుడికి వివేక దృష్టి లేదు. ఇంద్రియ దృష్టి కూడా లేదు. ఈ విధమైన బంధుప్రీతి, పుత్రులపై మోహరంపర ఇప్పటి మన దేశ రాష్ట్ర రాజకీయ క్షేత్రంలో కూడా విపరీతంగా పెరుగుతూ ఉందని మనం గమనించవచ్చు . సులభశైలిలో ఉన్న ఈ అనువాదం ఆసక్తిగా చదివింప చేస్తుంది . అనువాదకుడి కృషి ప్రశంసనీయం.

("అంధపర్వం"(నవల) కన్నడం: రామచంద్ర భావె అనుసృజన: వేలూరి కృష్ణమూర్తి. ముద్రణ - ప్రతులకు పాలపిట్ట బుక్స్, హైదరాబాద్ మరియు 9848787284.వెల 200 రూపాయలు, పేజీలు 360)

ప్రజాస్వామ్య ప్రస్థానంపై సమగ్రంగా....

*Saye Kumar Anisetty

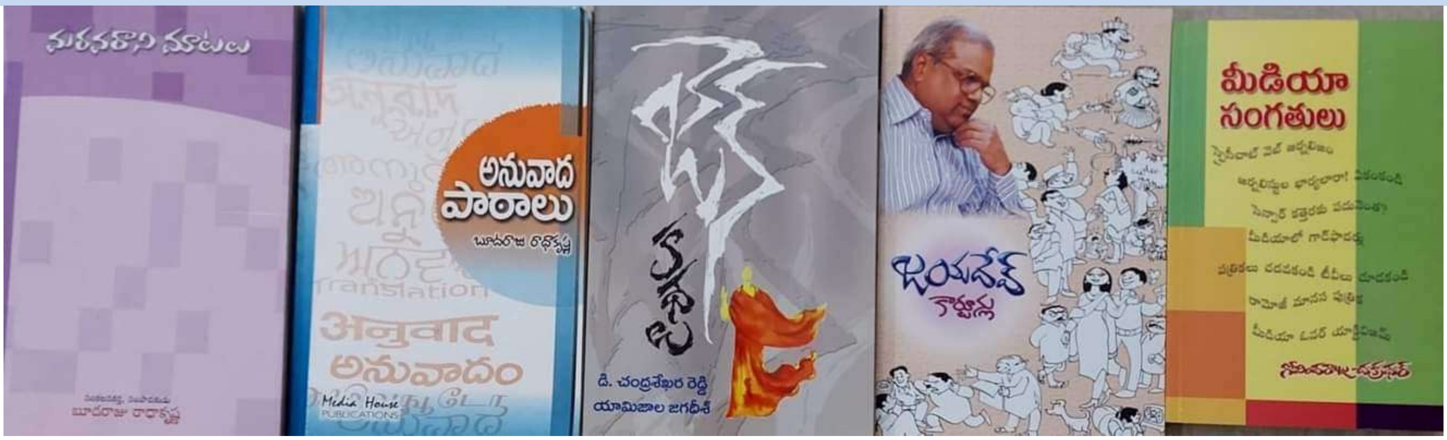
సామాజిక పీడన, మామూలు జనంపై అణచివేతలు అమలు జరపడం సాధారణ విషయాలుగా పరిగణించేవారు. మధ్య యుగాలు, అనంతరకాలంలో లిపి ఒక దశకు చేరుకున్నాక రాసుకున్న రచనలలో కూడా కులాధిక్యతను, స్త్రీల అణచివేతనూ సహజమైన అంశాలుగా సాహిత్యంలో చిత్రీకరించేవారు. మంగళకైశికి రాగంలో విష్ణు గీతాలు పాడే మాలదాసరి చావబోయేముందు కూడా గుడి బయట పాడి వస్తానని చెప్పడం గురించి 'ఆముక్త మాల్యద'లో ఒక కథఉంది. తమకు ప్రాణనష్టమైనా తనధర్మం నిర్వర్తించాలనే బోధన ఇందులో ఉంది. అదే విధంగా భారతంలోని ఒక కథలో కౌశికుడనే కోపిష్టి అయిన బ్రాహ్మణోత్తముడు తనపై రెట్టవేసిన కొంగను చూపులతోనేచంపుతాడు. భిక్షకు వెళ్లిన అతడిని పట్టించుకోకుండా ఆమె పతి సేవలో మునుగుతుంది. ఆగ్రహంగా భిక్షకై వేచి ఉన్న కౌశికు డిని చూసి, నేను నీకోపానికి బలవడానికి కొంగను కాను అంటుంది. అతన్ని ధర్మవ్యాధుడనే మాంసవిక్రేతవద్దకు పంపి, అతనికి 'ప్రతిమనిషీ తన స్వధర్మాన్నీ కులవృత్తినీ పాటిస్తేనే సమాజానికి మంచిదని సనాతన ధర్మ బోధ చేయిస్తారు. సనాతన ధర్మం ప్రకారం, ఆడవారికి పాతివ్రత్య ధర్మాన్నిబోధించే కథలకు ఇక లెక్కే లేదు. సూర్యోదయాన్ని సైతం ఆపగలిగిన పతివ్రత సతీసుమతికి ఆశక్తి ఎట్లావచ్చిందంటే, కుష్టు వ్యాధితో బాధపడుతున్న నికృష్టపు మొగుడు ఒక వేశ్య పొందు కోరితే, వాడిని వేశ్యకు తార్చడం వల్లనే అని ఉపదేశిస్తారు. ఇవన్నీ అణచివేతకు, దోపిడీకి గురవుతున్న వారిచేతనే అవి సరైనవిగా, గొప్పవిగా వాళ్ళమెదళ్లలో ఇంకించడానికి చేసే ప్రయత్నాలు. ఇటువంటి ప్రయత్నాలు మత గ్రంథాలు,పురాణాలద్వారా నిరాటంకంగా విజయవంతంగా కొనసాగేయి

Phone : 9440770531

176 పుటలు 150 రూపాయలు. రిజిస్టర్ పోస్ట్ ఉచితం

జర్నలిస్టులు,రచయితలు తప్పకుండా చదవాల్సినవి

5 అపురూప పుస్తకాలసెట్ రూ.500కే .సెట్ గా మాత్రమే లభ్యం,పోస్టేజి ఉచితం పరిమిత కాల ఆఫర్ గోవిందరాజు చక్రధర్,ఫోన్ - 98498 70250 నంబర్ కు ఫోన్ పే లేదా గూగుల్ పే ద్వారా రూ.500 పంపి పోస్టు ద్వారా పుస్తకాలు పొందవచ్చు. మీ చిరునామా,పిన్ కోడ్ తో ఇవ్వడం మరవకండి.

పుస్తకాల క్లుప్త పరిచయం

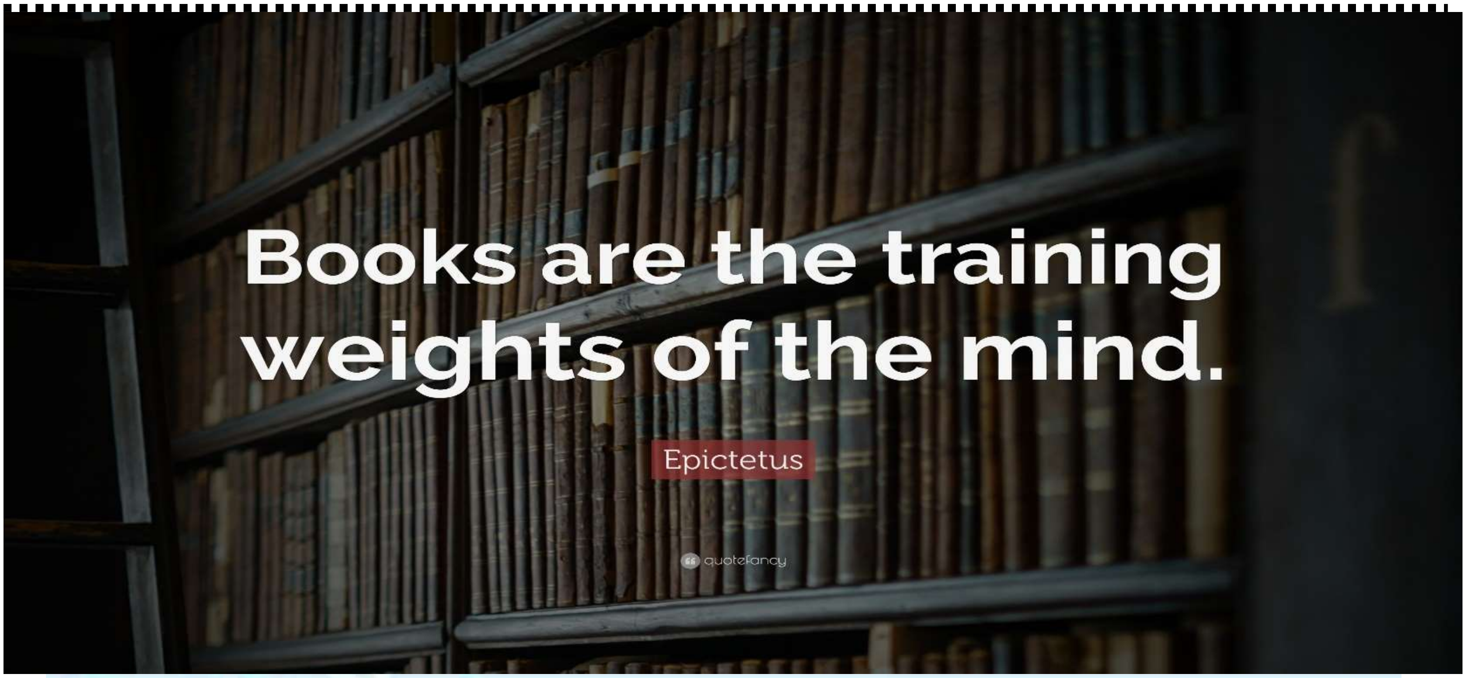
1. మరవరాని మాటలు : 500 మంది రచయితలు రాసిన 5వేల గ్రంధాల నుంచి ప్రముఖ భాషావేత్త, రచయిత, పరిశోధకుడు బూదరాజు రాధాకృష్ణ సేకరించి,సంకలన పరిచిన మరవరాని మాటలు ఇందులో ఉన్నాయి. భిన్న రచనల్లో భిన్న పాత్రల ద్వారా,భిన్న సందర్భాల్లో రచయితలు వెలిబుచ్చిన విలక్షణ అభిప్రాయాలు 2500 శీర్షికల కింద కన్పిస్తాయి. సాహిత్యాభిమానాన్ని, సంభాషణా చాతుర్యాన్ని ప్రదర్శించ దలచిన సాహితీపరులకిది అమూల్య సహకారి.
పేజీలు: 406.   ....వెల: రూ 150

2. అనువాద పాఠాలు : బూదరాజు రాధాకృష్ణ రాసిన ఈ పుస్తకంలో ఆనువాదానికి సంబంధించిన మెలకువలనేకం ఉన్నాయి. అనువాదంలో ఎదురయ్యే పలురకాల సమస్యలను సులభంగా వివరించే ఈ పుస్తకం అనువాదకులకు దారిదీపం. ఆనువాద సూత్రాలు,ఆనువాద సమస్యలు, జాతీయాలు. సామెతలు, పారిభాషిక పదాల అనువాదం, ఆనువాద లోపాలు.. అనువాద పరీక్షణం వంటి 18 అధ్యాయాల్లో విషయాలను పొందు పరిచారు. ప్రతిపాఠం చివరా ప్రశ్నలూ,అభ్యాసాలు అదనం.
పేజీలు : 136. ...వెల - 150రూ

3. మీడియా సంగతులు: మీడియా తీరు తెన్నులు, పోకడలపై లోతయిన పరిశీలన, విశ్లేషణతో సీనియర్ జర్నలిస్ట్ గోవిందరాజు చక్రధర్ వెలువరించిన విశ్లేషణాత్మక పుస్తకం. మొత్తం అయిదు ప్రధాన విభాగాలలో పత్రికలు, టీవీలు, సినిమాలకు సంబంధించిన 42 వ్యాసాలు, విశ్లేషణలు పొందుపరిచారు. మీడియా వ్యవహార సరళి గురించి తెలుసుకోవాలను కుంటున్న పాఠకులు,జర్నలిస్టులు, రాజకీయవేత్తలు చదవాల్సిన పుస్తకం కత్తులు దూస్తున్న అక్షరాలు, ప్రశ్నించే పద్ధతి ఇదేనా? విడియా మీకెంతో మీడియాకు మీరంతే, మీరు చెప్పేదొకటి - వారు రాసే దొకటి, పాఠకుల హక్కుల మాటేమిటి? వంటి శీర్షికలల కింద మీడియాను సంబంధించిన అన్ని కోణాలనూ చర్చించారు.
పేజీలు : 256.   .... వెల - 150 రూ

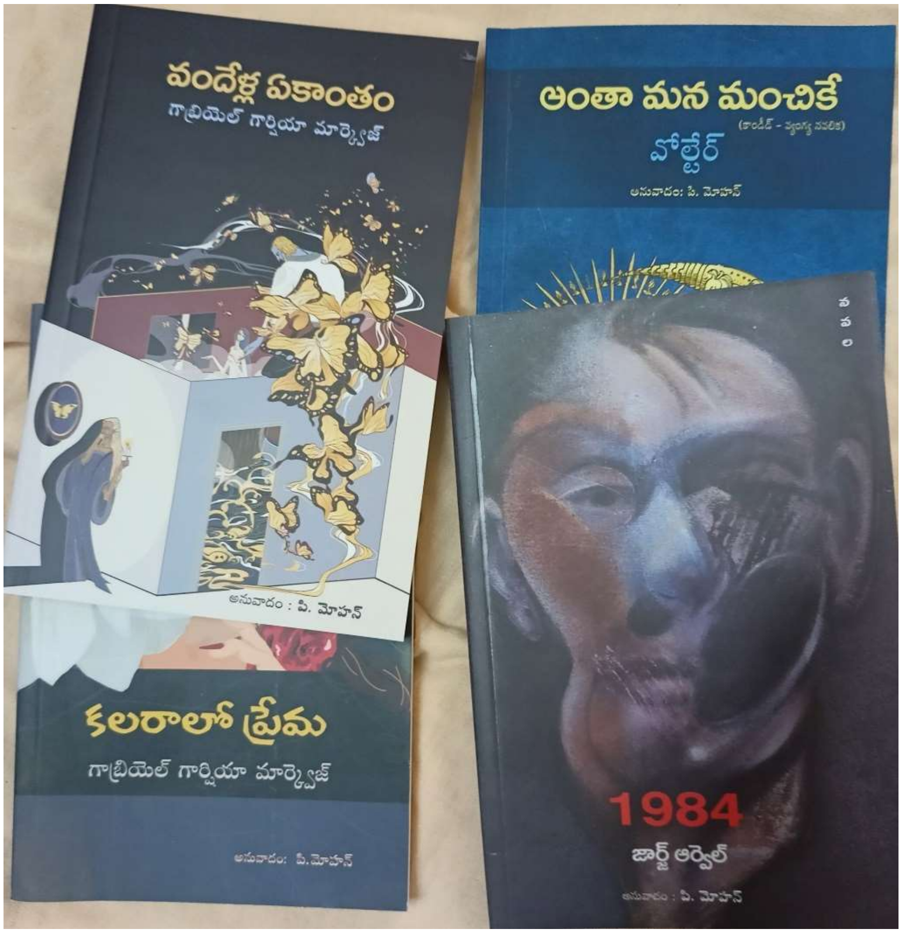
4. జయదేవ్ కార్టూన్లు: ప్రసిద్ధ కార్టూనిస్ట్ జయదేవ్ గీసిన కార్టూన్ల సంకలనం ఇది. మధ్యతరగతి, సామాన్యులు.. జీవితాల్లోని వైచిత్రిని, పోకడలను, అనందాలను,' విషాదాలను పదునైన కామెంట్ తో గీసిన ఈ కార్టూన్లు ఆలోచింప చేస్తాయి. తెలుగువారిలో సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ కేమి కొదవలేదనటానికి ఈ పుస్తకమే సాక్ష్యం. వివిధ శీర్షికల కింద పొందు పరిచిన ఈ కార్టూన్ల పుస్తకానికి ప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు మోహన్ రాసిన పరిచయం,గీసిన రేఖాచిత్రాలు దానికదే ప్రత్యేకం. జయదేవ్ తో ఇంటర్వ్యూ అదనం.
పేజీలు:- 238.   ....వెల: రూ 100

5.జెన్ కథలు : భారతీయ బౌద్ధం, చైనా తావోయిజం కలిసి జెన్ ఫిలాసఫీ రూపు దిద్దుకుంది. జెన్ మతం కాదు, నిబంధన కాదు, ఒక గొప్ప బాట. తనను తాను తెలుసుకోవడమే జెన్. మంచినీ చెడునీ రెంటినీ సమానంగా స్వీకరిస్తుంది. మనిషికి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛను, ఆత్మాగౌరవాన్ని కల్పిస్తుంది. ఆచరణ ద్వారానే జెన్ గురువులు మార్గం చూపారు. జెన్ ఫిలాసఫీని ఆసక్తి గోలిపే చిన్నకథల ద్వారా అందిస్తుందీ పుస్తకం. డి. చంద్రశేఖరరెడ్డి, యామిజాల జగదీశ్ రాసిన ఈ పుస్తకంలో మోహన్ ఇష్టపడి గీసిన అపురూప చిత్రాలున్నాయి.
పేజీలు : 108.   ....వెల: రూ.50

మార్క్వేజ్ 'వందేళ్ల ఏకాంతం'రెండో ముద్రణ

*P Mohan

మార్క్వేజ్ 'వందేళ్ల ఏకాంతం'రెండో ముద్రణ వచ్చేసింది. వోల్టేర్ 'అంతా మన మంచికే' నవలికను కూడా మళ్లీ ప్రింట్ చేయించా. వందేళ్ల ఏకాంతం, మార్క్వేజ్ మరో నవలానువాదం 'కలరాలో ప్రేమ', 'అంతా మన మంచికే', జార్జ్ ఆర్వెల్ నవల '1984'.. మొత్తం నాలుగు పుస్తకాలు ప్రస్తుతం నా దగ్గరున్నాయి.

నాలిగింటిని కలిపి పాఠకులకు అందుబాటు ధరలో రూ. 600కి ఇస్తాను (పోస్టల్ చార్జీలతో కలిపి) వీటి అసలు ధర రూ. 820.

వివరాలు..

వందేళ్ల ఏకాంతం రూ. 220, పేజీలు 260
కలరాలో ప్రేమ రూ. 250, పేజీలు 262
1984 నవల రూ. 250, పేజీలు 222
అంతా మనమంచికే రూ. 100, పేజీలు 102

పుస్తకాలు కావాల్సినవాళ్లు నా ఫోన్ నంబర్ 99490 52916కి గూగుల్ పే, ఫోన్ పే ద్వారా రూ. 600 పంపి, రిసీట్‌ను నా నంబర్‌కే వాట్సప్ చేసి, పిన్‌కోడ్ సహా పూర్తి అడ్రస్ పెడితే పోస్ట్ ద్వారా పంపిస్తాను. పుస్తకాలు విడివిడిగా కావాలంటే వాటి అసలు ధరకు.

ఆదరిస్తున్న అందరికి పేరుపేరునా కృతజ్ఞతలు.

రాజకీయ ఊహాచిత్రానికి నవలా రూపం

నియంత అంతం -- ఆకార్ పటేల్

(పోస్ట్ చివర నవల పరిచయ వీడియో లింక్ ఉంది)
తెలుగు అనువాదం: ఎన్ . వేణుగోపాల్
ప్రచురణ : మలుపు బుక్స్
వెల : 250/- పేజీలు : 232
ఫోన్ పే నంబర్ : 094900 98654

ఇది మన ప్రభుత్వ పనితీరు మీద నవలారూప విమర్శ, రాజకీయ ఊహాచిత్రానికి నవలా రూపం.

ఇంకా నిర్మాణం కూడ పూర్తి కాని ఒక ఆస్పత్రిని అప్పటి కప్పుడు ముందువైపు మాత్రం ముస్తాబు చేసి ప్రారంభోత్సవం చేయడానికి 'పెద్దాయన' వస్తున్న సన్నివేశంతో నవల మొదలవుతుంది.

కెమెరాల ఏర్పాట్లు,ఏ కోణంలో అయితే పెద్దాయన బాగా కనబడతాడో ఏర్పాట్లు చేయడం, అలంకారాలు, భజనలు, స్వోత్కర్ష వంటి అనేక సూచనలు ఆయన ఎవరో పాఠకులకు స్పష్టంగానే తెలియజేస్తాయి.

ఆయన తన గొప్పలు చెప్పుకునే,తన కంటే ముందు వారిని తూలనాడే ఉపన్యాసం చేసి,ఆస్పత్రిని ప్రారంభించడానికి రిమోట్ నొక్కి,వేదిక దిగి,ఆస్పత్రి వైపు అడుగులు వేస్తూ కుప్పకూలి అక్కడికక్కడే మరణిస్తాడు.

సర్వస్వం తానే అయిన పెద్దాయన అలా అర్ధాంతరంగా చనిపోతే ఆ తర్వాత ఏమవుతుంది అనేది ఈ నవల ఇతివృత్తం.

పెద్దాయనకు కుడిభుజంగా ఉండిన జయేష్ భాయికీ, ఒక రాష్ట్రానికి ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న స్వామీజీకీ అధికారం కోసం కుమ్ములాట మొదలవుతుంది. ఆ కుమ్ములాట ముగిసే లోగా తాత్కాలిక ఏర్పాటుగా ఒక మహిళ అధికార పీఠం ఎక్కుతుంది.

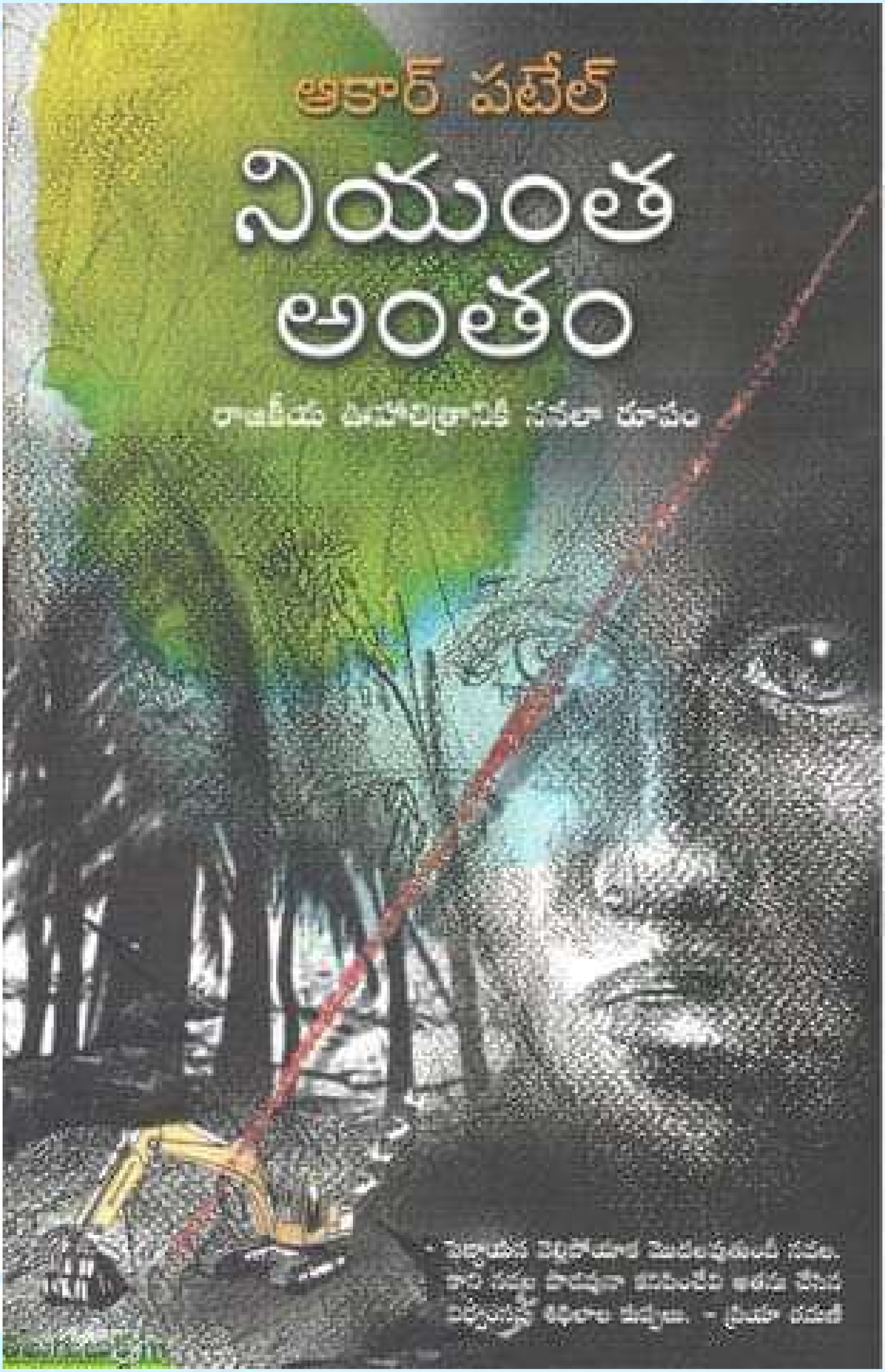
ఆ క్రమంలో పెద్దమనిషి అధికారంలో ఉన్నరోజుల్లో ఆయన చేసిన పనులూ,ప్రవర్తనా,ఆయన మాటలూ అన్నీ మళ్లీ మళ్లీ పునశ్చరణకు వస్తూ ఒక గణతంత్ర రాజ్యపు ప్రధాన మంత్రి కార్యాలయం,దానికి అనుబంధంగా గృహ మంత్రిత్వ శాఖ కార్యాలయం ఎట్లా పని చేశాయో సంచలనాత్మక, దిగ్భ్రాంతికర, జుగుప్సాకర వాస్తవాల కంకాళాలెన్నో బైటపడతాయి.

ప్రజల కోసం,ముఖ్యంగా ఆదివాసుల కోసం మేలైన పని ఏదైనా చేయాలని తాత్కాలిక,మధ్యంతర ప్రధానమంత్రి అతి చిన్న ప్రయత్నం ప్రారంభిస్తే వ్యవస్థను యథాతథంగా కాపాడే శక్తులు ఆ ప్రయత్నాన్ని ఎట్లా అడ్డుకుని ఆమె పదవి ఊడగొడతాయో తర్వాతి పరిణామాలు చూపుతాయి.

జర్నలిస్టు రచనలకూ,రాజకీయ,ఆర్థిక విషయాల విశ్లేషణకూ, అనువాదానికీ ప్రఖ్యాతి పొందిన పత్రికా రచయితలు సృజనాత్మక రచనలు, అందులోనూ నవల వంటి ప్రక్రియ చేపట్టి అంతే సులువుగా,అంతే ఆసక్తికరంగా, కళాత్మకంగా రాయడం అసాధ్యం కాదు గాని అరుదు. సమకాలీన రాజకీయ అంశం తీసుకుని నవలా రూపంలో అద్భుతంగా చిత్రించి అటువంటి అరుదైన విజయం సాధించారు ఆకార్ పటేల్.

నవల పరిచయ వీడియో - ఎన్.వేణుగోపాల్👇

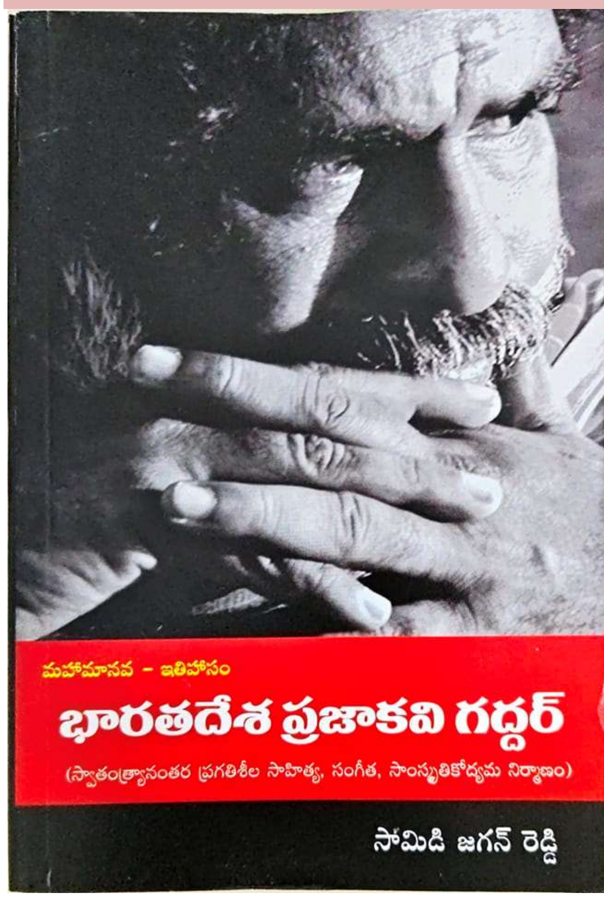
https://youtu.be/_LNXinRM0eU?si=349GxGyR7kCWb9l7

ఆకార్ పటేల్
నియంత
అంతం

గద్దర్ పై మహా పరిశోధన

(కళా,సాంస్కృతిక రంగాలలో పనిచేసే వారు తప్పక చదవాల్సిన పుస్తకం)

మహామానవ - ఇతిహాసం
#భారతదేశ_ప్రజాకవి_గద్దర్
(స్వాతంత్ర్యానంతర ప్రగతిశీల సాహిత్య, సంగీత, సాంస్కృతికోద్యమ నిర్మాణం)
పరిశోధన, విశ్లేషణ : సామిడి జగన్ రెడ్డి
పేజీలు: 948, వెల: 1000/- పోస్టేజ్ తో
#కాపీకోసం 094900 98654

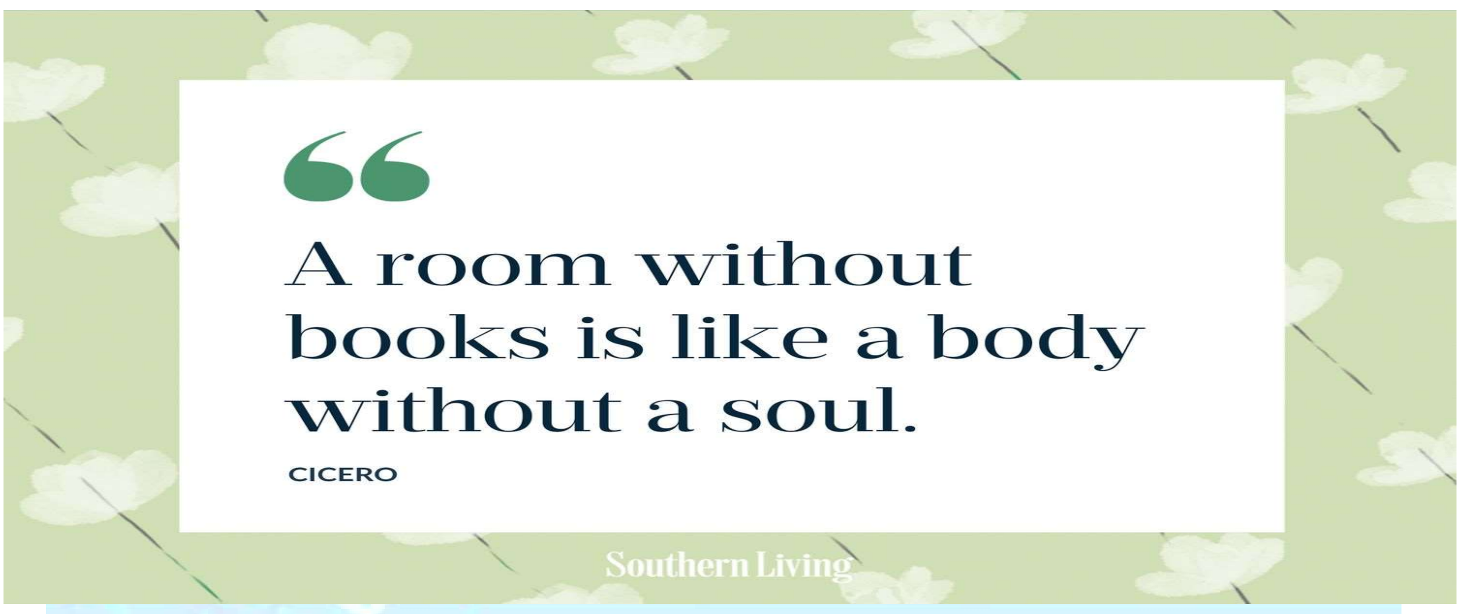

సాధారణ పరిశీలకుల దృష్టిలో గద్దర్ ఒక పాట కవి, ఒక విప్లవ కవి. బహుజన ఉద్యమ కాలానికి మొదట పరోక్షంగా, తర్వాత ప్రత్యక్షంగా మద్దతిచ్చిన పోరాటశీలి. ఇంకా కొంచెం విస్తృతంగా పరిశీలన చేసిన వారి దృష్టిలో గద్దర్ 1980ల నుండి తెలుగు సమాజాన్ని తీవ్రంగా ప్రభావితం చేసిన సాంస్కృతిక విప్లవ సైనికుడు. నిజానికి కాలం సృష్టించిన ఒక సాంస్కృతిక యోధుడు గద్దర్. అతడు తెలుగు రాష్ట్రాలను దాటి భారతదేశం అంతటా తన ప్రభావాన్ని చాటిన ఆచరణాత్మకమైన విప్లవకారుడు. గద్దర్ గురించి మాట్లాడడం అంటే గడిచిన 50 సంవత్సరాల చరిత్రను చర్చించడమే అవుతుంది. ఈ 50 సంవత్సరాల చరిత్రను మాట్లాడడమంటే అంతకు ముందటి నూరేళ్ల చరిత్ర ప్రభావాలను చర్చించడమే అవుతుంది. 'భారతదేశ ప్రజాకవి గద్దర్ గ్రంథంలో సామిడి జగన్ రెడ్డి విశ్వవిద్యాలయాలు చేయాల్సిన పరిశోధనను ఏ డిగ్రీ కోరకుండా ఒక వ్యక్తిగా చేయడం చూసిన ప్రతీ పాఠకుడు ఆశ్చర్యపోతాడు. ఇందులో గద్దర్ వ్యక్తిగత జీవితం, పోరాట జీవితంతోపాటు స్వాతంత్ర్యానంతరం భారతదేశపు విభిన్న ఉద్యమాలతో గద్దర్ కార్యాచరణ అనే గీటురాయిని పరిశోధనకు పెట్టి ఫలితాలు రాబట్టాడు. సుమారు వెయ్యి పుటల్లో 'ఆధునిక భారత ఇతిహాసం - గద్దర్' అన్న కనిపించని టైటిల్తో రాసిన మహా గ్రంథం ఇది.

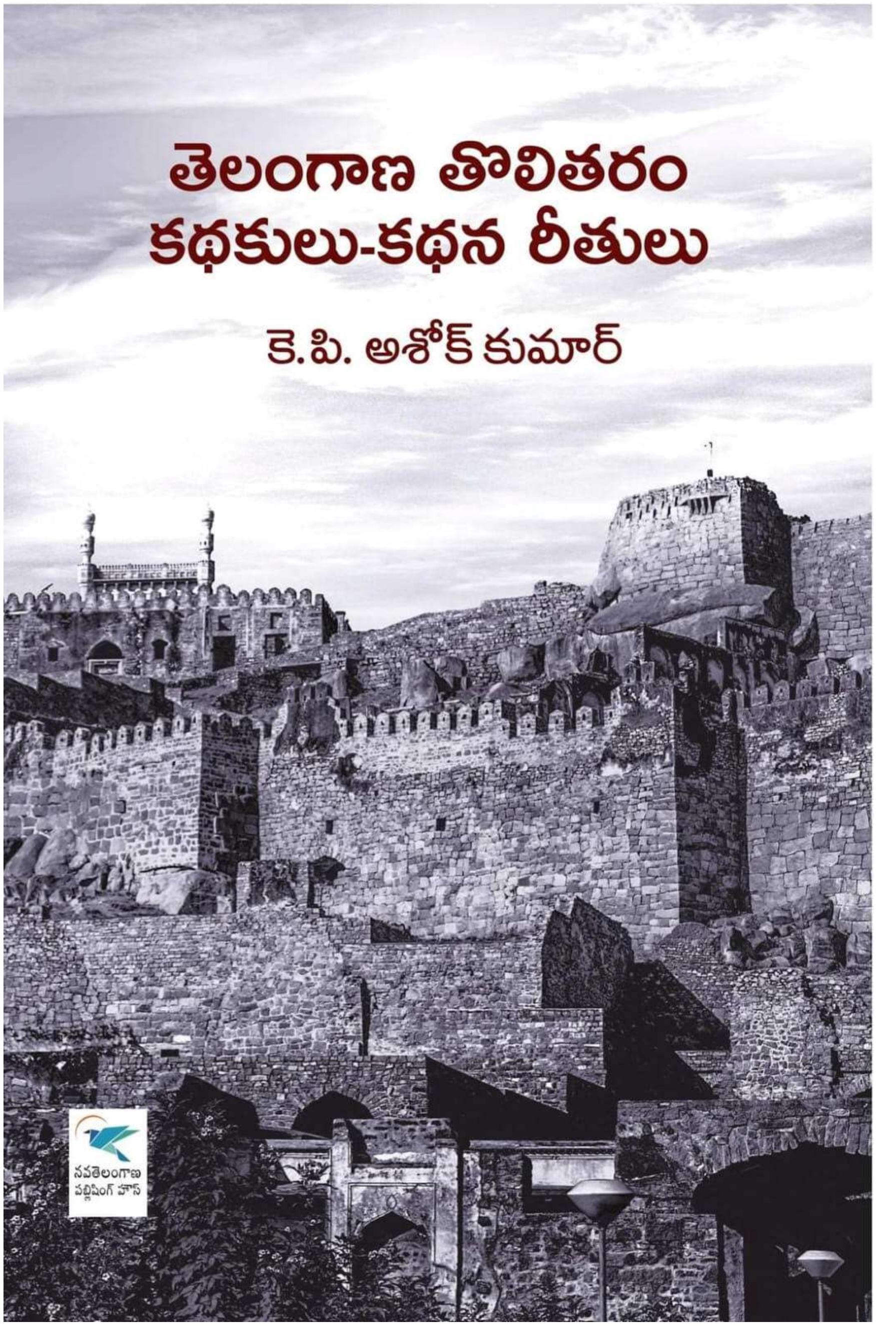
యాభైకి పైగా అధ్యాయాలతో నడిచిన ఈ గ్రంథంలో ప్రతి ఆధ్యాయంలో, ఉప శీర్షికలలో ఇచ్చినటువంటి సమాచారం, విశ్లేషణ ముందు తరాలకు అవసరమైనది. గద్దర్ విద్య కోసం ఆసరా ఇచ్చిన అక్క శాంతాబాయి గురించి, ఎమర్జెన్సీలో అరెస్ట్ అయిన సందర్భంలో గురైన చిత్రహింసల గురించి, 'వందనమో వందనమమ్మో నా చెల్లేల స్వర్ణమ్మ' అన్న పాటలో, ఉద్యమంలో స్త్రీవాదం గురించి, తెలంగాణ ఉద్యమంలో కేసీఆర్ నిరశన విరమించిన సందర్భంలో గద్దర్ ఆర్ట్స్ కాలేజ్ సందర్శన తదితర వివరాలన్నీ ఇందులో ముందు వెనకలుగా ఉన్నాయి. 'యాలరో ఈ మాదిగ బతుకు' అన్న దళిత స్పృహతో రాయబడిన పాటతో మొదలై, ఒంటిలో బుల్లెట్లు దిగిన తర్వాత రాసిన పాటల లోపలి తాత్వికచింతన వరకు ఈ పుస్తకం నిండా చర్చించాడు జగన్.

గద్దర్ పాల్కురికి సోమనాథుడితో పోల్చదగ్గవాడు అంటాడు రచయిత. అందుకు ఆయన ఇచ్చిన ఉపపత్తులు విశ్లేషణ నిజమేననిపిస్తాయి. పద్యం మహోన్నత స్థాయిలో నడుస్తూ ఉన్నప్పుడు, ద్విపదను సామాన్య ప్రజల కావ్య రూపంగా మార్చినవాడు పాల్కురికి. అటు పద్యం, ఇటు వచన కవిత్వం మాత్రమే కావ్య గౌరవం అందుకుంటున్న రోజుల్లో పాటకు పట్టం కట్టి ప్రజల హృదయాలను చేరినవాడు గద్దర్. చరిత్ర చేత ప్రభావితమై, చరిత్రను ప్రభావితం చేసి, చరిత్రను సృష్టించిన గద్దర్ ను చరిత్ర మరిచిపోదన్న ప్రొఫెసర్ కాశీం రాసిన ముందుమాట నూరుపాళ్ళు నిజం. 'గద్దర్ తెలిసో తెలియకో చిన్ననాటి నుండే చరిత్రను నిర్మిస్తూ వచ్చిండు' అని ప్రొఫెసర్ కంచ ఐలయ్య షెఫర్డ్ అన్నమాట నిజమే. 'విశ్వవిద్యాలయాల పరిశోధనల్లో పడిపోతున్న ప్రమాణాల కాలంలో ఇది కొత్త మలుపు లాంటి పరిశోధన' అన్న జిలకర శ్రీనివాస్ అభిప్రాయం కూడా ఈ పుస్తకం లోపలికి సరియైన దారి చూపుతుంది. ఈ పుస్తకం గురించి ఏదైనా మాట్లాడాలంటే ఉప శీర్షికలు చూడాల్సిందే. సీక్వెన్స్ ఎంతుంది అనే ప్రశ్న వేసుకోవడం కంటే మొత్తం గ్రంథాన్ని చదివి సారాన్ని మనసుకి ఎక్కించుకోవడమే నిజమైన పాఠకుడికి ఉండాల్సిన శ్రద్ధ. గద్దర్ విస్తృతి లాంటిదే గద్దర్ పై జగన్ పరిశోధనాగ్రంథపు విస్తృతి.

✍ఏనుగు నరసింహారెడ్డి

పాత తరం పై కొత్త పరిశోధన

తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటంలో వచ్చిన సాహిత్యం గురించి జరిగినంత పరిశోధన దానికి ముందు, దాని దరిమిలా వెలువడ్డ సాహిత్యం గురించి జరగలేదు. తెలంగాణ సాహిత్య చరిత్రలోని ఈ ఖాళీని పూరించడానికి రాష్ట్ర సాధన మలిదశ ఉద్యమం ఎంతగానో తోడ్పడింది. అందులో భాగంగా తెలంగాణ తొలి తరం కథకుల కథనరీతులను కెపి అశోక్ కుమార్ అధ్యయనం చేశాడు. 1956 కి ముందు తెలంగాణలో ప్రఖ్యాతులైన, విస్మృతికి గురైన 30 మంది కథకుల జీవిత విశేషాలతో వారి కథా రచనా ప్రస్థానాన్ని వివరిస్తూ అశోక్ కుమార్ రాసిన ఈ పరిశోధనాత్మక పరిచయ వ్యాసాలు తెలంగాణ కథా సాహిత్య చరిత్ర నిర్మాణంలోనే కాదు. నిజాం పాలనలో తెలంగాణ సాంస్కృతిక పునర్వికాసోద్యమ కాలం నుంచి సాయుధ రైతాంగ పోరాట కాలం మీదుగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటు వరకు రెండు తరాల సామాజిక చరిత్ర అవగాహనకు సైతం ఎంతగానో దోహదం చేస్తాయి.

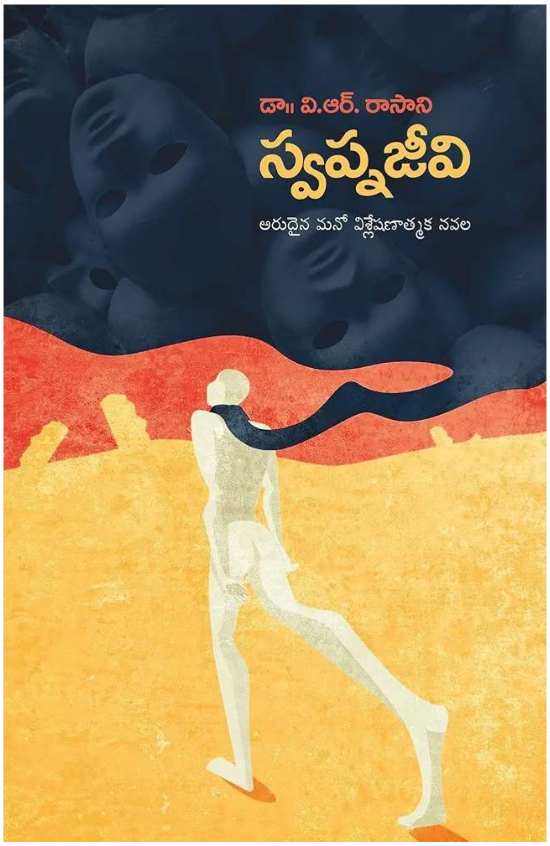
. ఎ.కె. ప్రభాకర్

("తెలంగాణ తొలితరం కథకులు- కథన రీతులు" కె పి అశోక్ కుమార్. ముద్రణ మరియు ప్రతులకు: నవతెలంగాణ పబ్లిషింగ్ హౌస్ మరియు దాని అన్ని బ్రాంచీలు.వెల 280 రూపాయలు, పేజీలు 250)

మనో విశ్లేషణాత్మక నవల

*** కె.పి అశోక్ కుమార్**

మనో విశ్లేషణాత్మక గ్రంథాలపై ఆసక్తి పెంచుకొని, వాటిని విస్తృతంగా అధ్యయనం చేసి, మనిషికి సంభవించే మానసిక సమస్యల్లో స్కిజో ఫ్రీనియా అని అంశాన్ని ఎంపిక చేసుకొని, దాని ఆధారంగా విఆర్ రాసాని రాసిన నవలే "స్వప్నజీవి".

ఇందులో కళాపిపాసి, సున్నితమనస్కుడు అయిన హనుమంతరావు గొప్ప రంగస్థలం నటుడు, గాయకుడు. అంతకుమించి జాతీయస్థాయిలో రాష్ట్రపతి పురస్కారాన్ని అందుకున్న చిత్రలేఖకుడు. ఆయనతో నాటకాల్లో పనిచేసే నాయిక శశికళను మొగుడు వదిలేసి విడాకులు ఇవ్వగా, ఐదేళ్లుగా చిన్న బిడ్డ భార్గవి తో ఒంటరిగా ఉంటుంది. ఆమె గొప్ప కళాకారిణి. హనుమంతరావుకు వయసు ముదిరిపోతుంది ,పెళ్లి కాలేదు కాబట్టి ఇద్దరికీ పెళ్లి చేస్తే బాగుంటుందని, మిత్రులంతా ఆలోచించి వారిద్దరికీ పెళ్లి చేస్తారు. భార్గవి పట్ల పెంచుకున్న అమిత ప్రేమతో హనుమంతరావు ఆమెను కన్న కూతురికంటే ఎక్కువగా చూసుకుంటాడు.

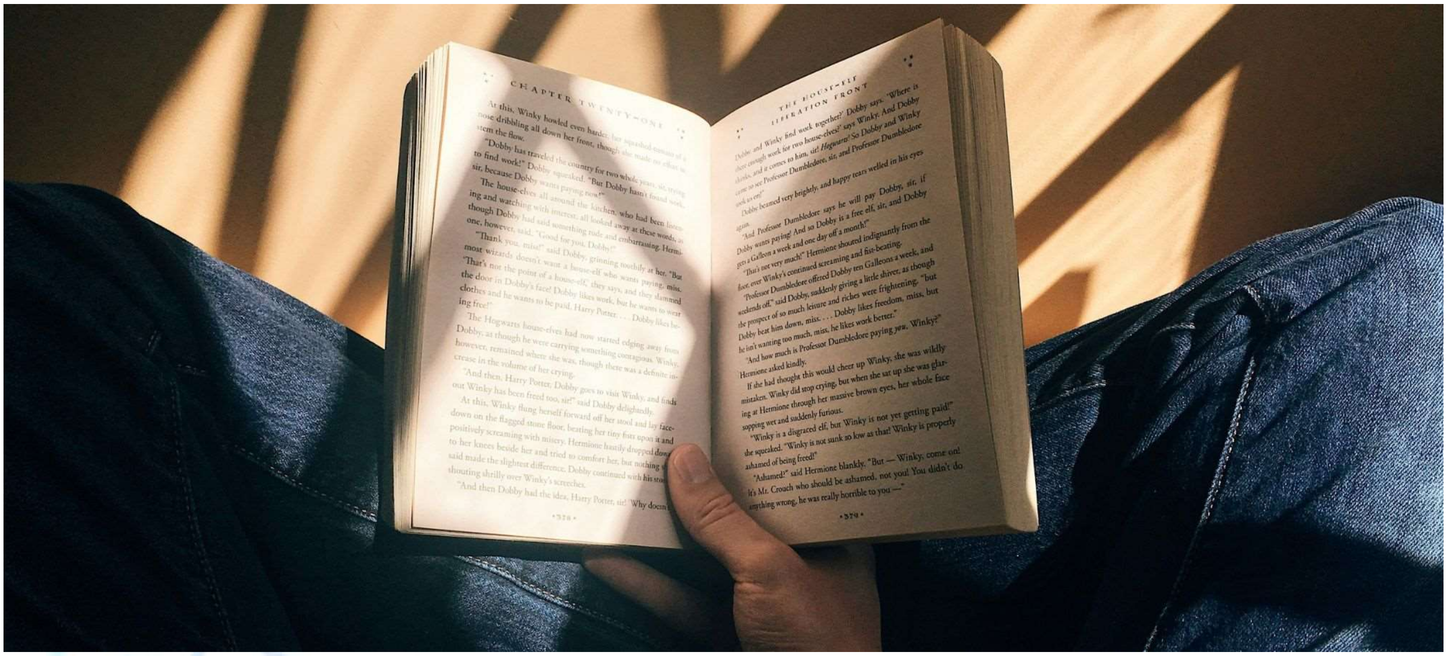
పెళ్లి అయిన తర్వాత శశికళ అన్ని విషయాలను తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకుంటుంది. హనుమంతరావు పెయింటింగ్స్ తో వ్యాపారం చేసే భీమేశ్వరుని బెదిరించి, ఎక్కువ డబ్బులు వసూలు చేస్తుంది. హనుమంతరావు వేసిన పెయింటింగ్ కు జాతీయ స్థాయిలో రాష్ట్రపతి చేతుల మీదుగా లక్ష రూపాయలు అందుకుంటాడు. టిటిడి కి కావలసిన చిత్రాలు వేసివ్వడానికి కాంట్రాక్టు ఒప్పుకుంటాడు. పరిస్థితులన్నీ అనుకూలించడంతో హనుమంతరావు దశ మారిపోతుంది. కొత్త ఇల్లు కట్టుకుంటారు.

భీమేశ్వర్ దగ్గర పనిలోకి చేరిన శశికళ క్రమంగా అతనితో అక్రమ సంబంధం ఏర్పరచుకుంటుంది. భర్త పట్ల ఒక చులకన భావం ఏర్పడుతుంది. తండ్రి కూతుళ్ళ అనుబంధాన్ని అర్థం చేసుకోలేక వాళ్లకు అక్రమ సంబంధాన్ని ఊహించుకొని, వాళ్లకు తెలియకుండానే వేధిస్తూ ఉంటుంది.

కూతురు భార్గవి పెళ్లయి బెంగళూరుకు వెళ్ళిపోతుంది. కాలేజీ చదువులకు వచ్చిన కొడుకు, తల్లిది ఒకటే మాట. వాళ్ళిద్దరు కలిసి హనుమంతరావును వేధిస్తుంటారు. ఇల్లు, ఆస్తులన్నీ శశిరేఖ పేరుమీద ఉండటంతో ఆమె హనుమంతరావును ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొడుతుంది. అతను అసంతృప్తి , వేదనలతో మనశ్శాంతి కోల్పోయి డిప్రెషన్ కు గురవుతాడు. డిప్రెషన్, హెల్యుసినేషన్స్ తోపాటు కనబరిచిన ఇతర లక్షణాలతో హనుమంతరావు స్కిజోఫినియా అనే మానసిక వ్యాధికి గురయ్యాడని తెలుసుకుంటాం. హనుమంతరావు గమ్యం లేని బాటసారిలా ప్రయాణించి చిత్రకూటం చేరుకుంటాడు. స్థానికులకు బిచ్చ గాడిగా కనిపించే ఆ అపరిచిత చిత్రకారుడి జీవితం ఎలా ముగిసిందో తెలుసుకోవాలంటే ఈ నవలను చదవాల్సిందే.

సున్నిత మనస్కులైన కళాకారులు బాహ్య ప్రపంచాన్ని పట్టించుకోకపోవడం వలన, లోకజ్ఞానం కొరవడి సులభంగా ఇతరుల వల్ల మోసపోతుంటారని హనుమంతరావు మరోమారు నిరూపిస్తాడు. హనుమంతరావును ప్రేమించిన శశికళ హఠాత్తుగా విలన్ గా మారడం, చివరలో తల్లీ కొడుకులు పశ్చాత్తాపం ప్రకటించడం లాంటి సంఘటనలన్నీ చకచకా జరిగిపోతాయి. స్కిజో ఫ్రీనియా అనే మానసిక వ్యాధిలోని వివిధ దశలు హనుమంతరావు జీవితంలో ఎలా ప్రతిఫలించాయో తెలుపుతూ నవల కొనసాగుతుంది. నవలలను, నవలలోని పాత్రలను, వారి ప్రవర్తనను మానసిక శాస్త్ర వెలుగులో విశ్లేషించడం వేరు. మానసిక శాస్త్ర ఆధారంగా నవలను రాయడం వేరు. అయినప్పటికీ కొత్తగా, ప్రయోగాత్మకంగా ఈ నవలను వ్రాయడంలో రాసాని చేసిన కృషి ఎప్పటికీ గుర్తుండిపోతుంది.

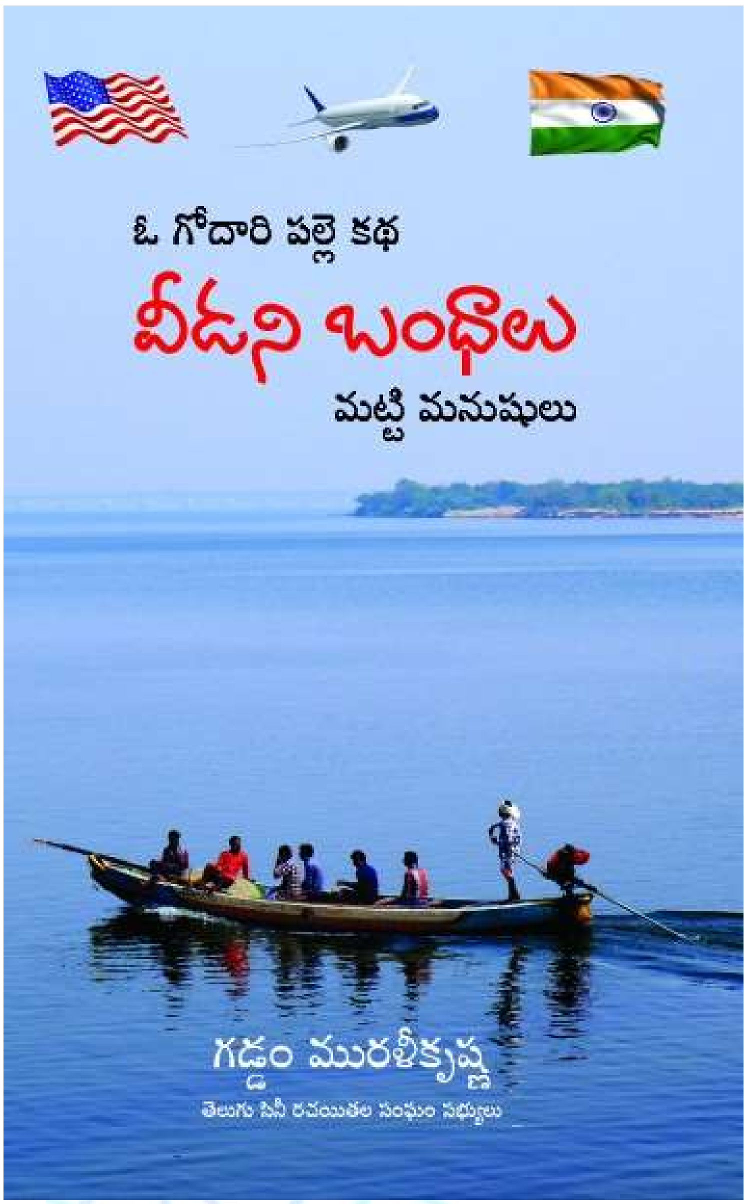
(" స్వప్న జీవి" అరుదైన మనో విశ్లేషణాత్మక నవల) డాక్టర్ వి ఆర్ రాసాని. పేజీలు 188 వెల 175 రు.ప్రతులకు: అన్వీక్షకి మరియు అన్ని ప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాలు)

మధ్యలో రచయిత తలదూర్చడు

- Gudipati Venkat

కొత్త రచయితలు నవలలు రాస్తున్నారు. అందునా కొందరు చదివించేలా రాస్తున్నారు. ఏదో సందేశం ఇవ్వాలన్నది వారి లక్ష్యం కాదు, జీవితాన్ని ప్రతిబింబించడం, మానవ ప్రవర్తనను చిత్రించడం ముఖ్యం. ఈ క్రమాన ఇతివృత్తం ఏదయినా మానవ స్వభావంలోని విభిన్న పార్శ్వాలకు చిత్రిక పడుతున్నారు. ఈ కోవకు చెందిన రచయిత గడ్డం మురళీకృష్ణ. బారతి సాహిత్య వేదిక అనే వాట్సాప్ గ్రూప్‌లో కొన్నాళ్ళుగా రచనలు చేస్తున్నారు. కథ, నవల ఆయనకు ఇష్టమైన ప్రక్రియలు. ఈమధ్యన రెండు నవలలు రచించారు. 1. రాజా వారి మహల్, 2. వీడని బంధాలు.

ఏ దేశం వెళ్ళినా, ఎక్కడ ఉన్నా, ఏ స్థాయికి ఎదిగినా కుటుంబ సంబంధాలు పదిలంగా ఉండాలన్నరచయిత తపనను చెబుతున్న నవల ఇది. తను పుట్టి పెరిగిన ఊరును, కుటుంబాన్ని వదిలి దూరంగా ఉండటం ఎవరికీ అంత సులువు కాదు. గోదావరి ప్రాంతంలోని ఒక ఊరు నేపథ్యంగా కుటుంబ బంధాలనీ, మట్టితో మనుషుల బంధాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని గడ్డం మురళీకృష్ణ రాసిన నవల - వీడని బంధాలు - మట్టి మనుషులు. ఆద్యంతం చదివించే శైలి ఈ నవల ప్రత్యేకత.

రచయిత ఎక్కడా తలదూర్చడు. పాత్రలను వాటి గమనాన వాటిని ప్రయాణించే అవకాశం ఇస్తాడు. ఈ సుగుణం చాలు ఒక రచన చదివించడానికి. మధ్యలో రచయిత దూరి కార్యకారణ సంబంధాల విశ్లేషణ చేయడు. ఆయా సన్నివేశాల, సంఘటనల ద్వారానే ఏ పరిణామానికి ఏది మూలం చదువరికి అర్థమయ్యేలా కథనరీతి ఉండటం చెప్పుకోదగింది.

ఈ నవల గురించి మురళీకృష్ణ మిత్రులు చెప్పినట్టు ...

‘వీడని బంధాలు’ అనే ధారావాహిక ‘భారతి సాహిత్య వేదిక’ వాట్సాప్ సమూహంలో 2021-22వ సంవత్సరంలో వారం వారం ప్రకటించాడు రచయిత. ఇది అతనికి రెండవ నవల. చాలా బాగుంది. కథ, కథనం చక్కగా కుదిరాయి. ‘రాజా వారి మహల్’ రాసిన తరువాత ఆ నవలకు ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండా భిన్నమైన కుటుంబ కథను నవలగా మలచే ప్రయత్నం చేశాడు, కుటుంబం మీద అలిగి పరాయి దేశం వెళ్లిపోయిన వ్యక్తి, అతని కుమారుని అభిరుచి కారణంగా తిరిగి సొంత గూటికి చేరతాడు. ఈ కథను ఆసక్తిగా చెప్పడంలో రచయిత చూపిన కౌశలం చెప్పుకోదగింది.

ముఖ్యంగా నాన్న అయిన తరువాతనే నాన్న గొప్పతనం తెలుస్తుంది కొందరికి. అలాగే నాన్న గొప్పతనం కొడుకు కన్నా మనవలకు తెలుస్తుంది. తండ్రీ కొడుకుల మధ్య కన్నా తండ్రికీ, మనవడికీ మధ్య బంధం గట్టి పడుతుంది. తనను, తన అంతరంగాన్ని కొడుకు ముందు పరచలేని మనిషి మనవడి మీద పరుస్తాడు. తన మనసు తల్లడిల్లే విషయాలను మనవడితో పంచుకుంటాడు. ఈ సున్నిత అంశాలను ఈ నవల చక్కగా ఆవిష్కరించడం రచయిత కథన కౌశలాన్ని చూపుతుంది.

విమర్శ సామాజిక స్థాయికి ఎదిగేందుకు కృషిచేసిన రా.రా.

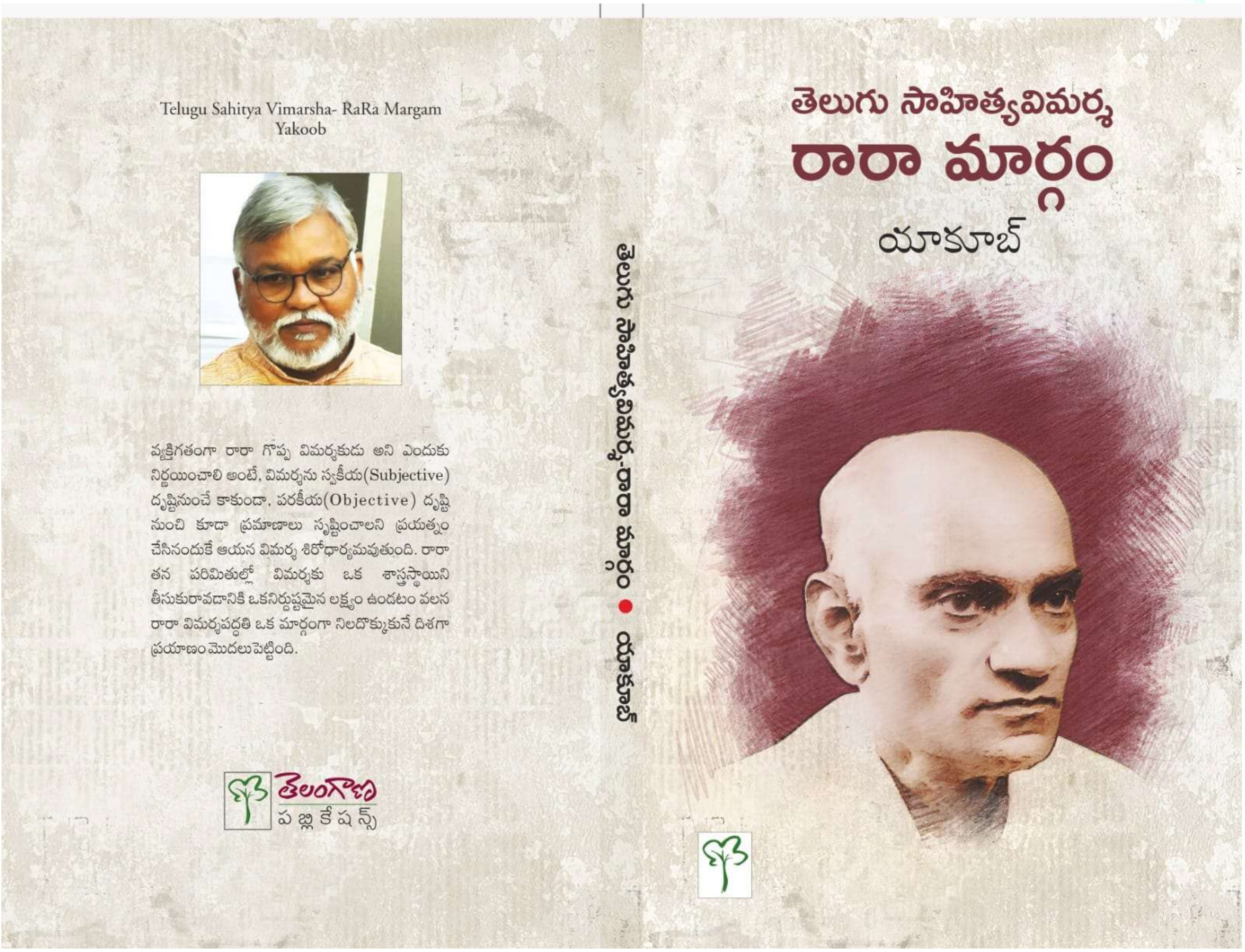
*Kavi Yakoob

1991లో అచ్చయింది ఈ పుస్తకం. ఇది నా తొలి పుస్తకం, ప్రచురణకూడా. ఆ తర్వాత ప్రతులు అయిపోవడం, అప్పుడప్పుడు మిత్రులు పుస్తకం కోసం అడుగుతూ ఉన్నా ఆర్థిక సమస్యల కారణంగానో, ఎడిట్ చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతోనో మళ్లీ ప్రచురించాలనే ఆలోచనే రాలేదు.
రెండేళ్ల క్రితం Koya Chandra Mohan తెలంగాణ పబ్లికేషన్స్ తరఫున ప్రచురిస్తామని ముందుకొచ్చారు. చేసినపని మళ్లీ ఇవ్వాళ కూడా అందరికీ అందుబాటులో ఉంటే బాగుంటుందనిపించింది. పైగా రా.రా.గురించిన పుస్తకం. విమర్శగురించిన పరిశోధన. ఇప్పుడు కూడా సమయం కేటాయించలేని స్థితిలో ఏ మార్పులు చేర్పులూ చేయకుండానే పుస్తకం వస్తోంది. Bangaru Brahmam రూపొందించిన ముఖచిత్రంతో సరికొత్తగా త్వరలో మీ ముందుకు రాబోతుంది.

గురజాడ, కట్టమంచి నుంచి ప్రారంభమైన ఆధునిక విమర్శ తర్వాతి కాలంలో అనేక రకాలుగా పరిణామం చెందింది. మార్క్సిజం ప్రభావంతో సాహిత్యంతో పాటు, సాహిత్య విమర్శలో కూడా మౌలికమైన మార్పులు వచ్చాయి. సాహిత్యానికి, సమాజానికి మధ్య వున్న సంబంధం ప్రామాణికమై పోయింది. కట్టమంచి సాహిత్యానికి గీటురాళ్ళుగా పరిగణించిన ప్రమాణాల్లో సామాజిక జీవనం కూడా ఒకటి. ఈనాడు సాహిత్యానికి జీవితమే ఏకైక ప్రమాణమయ్యింది. ఇంత పరిణామం ఒక్కసారిగా జరగలేదు. అంచెలంచెలుగా జీవితానికి, సాహిత్యానికి సంబంధం గాఢమూ, గాఢతరమూ, గాఢతమమూ అవుతూ వచ్చింది. దీనికి నవ్య సాహిత్యోద్యమమూ, హేతువాద దృక్పథమూ, మార్క్సిస్టు విమర్శావిధానమూ తోడ్పడుతూ వచ్చాయి. ముఖ్యంగా మార్క్సిస్టు విమర్శ సాహిత్య చరిత్రాంశాలను, రాజకీయ చరిత్ర నేపథ్యంలో వివరించడానికి కృషి చేసింది. ఇందుకు మద్దుకూరి చంద్రశేఖరరావు, కొడవటిగంటి కుటుంబరావు లాంటివారు చేసిన దోహదం తర్వాతి కాలపు విమర్శకులకు కరదీపికగా పనికొచ్చింది.

రాచమల్లు రామచంద్రారెడ్డి (రా.రా.) విమర్శకుడుగా ప్రవేశించిన నాటి ప్రత్యేక సాంస్కృతిక పరిస్థితిని విశ్లేషించినప్పుడు మాత్రమే అతని ప్రత్యేకత బోధపడుతుంది. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, దానితోపాటు అభ్యుదయ సాహిత్యోద్యమం నిర్వేదమయిన స్థితిలో ఉన్నప్పుడు రా.రా. రాజకీయ కార్యాచరణ కంటే సాంస్కృతిక చర్య అవసరమని తీర్మానించి విమర్శ ప్రక్రియను చేపట్టాడు. సాహిత్యానికి, సాహిత్యంగా చలామణి అయ్యే దానికి మధ్య వున్న అంతరాన్ని పునః ప్రతిష్ఠించడానికి విమర్శను ఒక సాధనంగా, ఒక వాహకంగా, ఒక ఆయుధంగా చేయాలని రా.రా. లక్ష్యం. లౌకికంగా ఈ మార్గంలో ఎంతమందికైనా దూరమవుతానని రా.రా.కు తెలుసు అయినా సరే, "ఎవరికీ బాధ కలిగించకుండా పోరాటం చేయడం కాదని" ఆయన నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించాడు. క్షీణ సాహిత్యంపై విమర్శల కోసమే రా.రా. తన సాంస్కృతిక రంగాన్ని నియమించుకున్నాడనిపిస్తుంది. అంతేకాకుండా ఆయన గురజాడ, చలం, శ్రీశ్రీ, కొ.కు. వీరేశలింగం వంటి చారిత్రక వ్యక్తుల గురించి చేసిన విమర్శలు ప్రామాణికంగానే సాగించారని చెప్పవచ్చు. సమకాలీన సాహిత్యాన్ని విమర్శించేటప్పుడు రా. రా తాను చెప్పిన

ప్రమాణాలకి కొంచెం విరుద్ధంగా కొంచెం ఇబ్బందిపడినట్లు కనపడుతుంది. ఈ దృష్టి ముఖ్యంగా బ కవిత్వం విషయంలో మరింత కనిపిస్తుంది. దీనికి కారణం తక్షణ రాజకీయాలు మాత్రమే కాక, రా.రా. ప్రోది చేసుకున్న ఆలంకారిక దృష్టి కూడా సహాయకారి అయ్యింది. అంటే, రా.రా. సంపూర్ణంగా మార్క్సిస్టు సౌందర్య శాస్త్ర పరిధిలోకి రాలేదనే మనం చెప్పుకోవాలి.

మార్క్సిస్టు పద్ధతిలో విమర్శ:

విమర్శకుడిగా ఆయన మేధకూ, హృదయానికి సంఘర్షణ ఉన్నదని భావించడం కూడా మార్సిస్టు ధోరణికి అనువైనది కాదు. కానీ మార్క్సిస్టు పద్ధతిలో మేధకూ, హృదయానికి అనివార్యమైన సంఘర్షణ ఉండదు. లేదా ఉండకూడదు. ఈ సూక్ష్మ భేదాన్ని రా.రా. గమనించకపోవడానికి కారణం ఆయనకున్న ఆలంకారిక దృష్టి కోణమేనని చెప్పుకోవాలి. వాస్తవానికి మార్క్సిస్టు విమర్శకులందరిని ఏదో ప్రమాణంలో ఇబ్బంది పెట్టేది ఈ సాంస్కృతిక వైరుధ్యమే. వాస్తవానికి మార్క్సిస్టు భారతీయ మార్క్సిస్టు మేధావులను, విమర్శకులను ఇబ్బందిలో పెట్టేది ఈ వారసత్వమే. ఎందుచేతనంటే మన సాంస్కృతిక వారసత్వం సహజంగా కార్మికవర్గ పరిస్థితుల నుంచి సంక్రమించినది కాదు. మన మార్క్సిస్టు మేధావులకు కార్మికవర్గం పట్ల ఎంత సహృదయతా సానుభూతి

ఉన్నప్పటికీ వారి వారసత్వం లో కొంతైనా భూస్వామిక వ్యవస్థ నుంచి సంక్రమించిందే. అందుకు రా.రా. విపర్యయం కాదు.

అయితే వ్యక్తిగతంగా రా.రా. గొప్ప విమర్శకుడు అని ఎందుకు నిర్ణయించాలి అంటే, విమర్శను స్వకీయ (Subjective) దృష్టినుంచే కాకుండా, పరకీయ (Objective) దృష్టి నుంచి కూడా ప్రమాణాలు సృష్టించాలని ప్రయత్నం చేసినందుకే ఆయన విమర్శ శిరోధార్య మవుతుంది. రా.రా. తన పరిమితుల్లో విమర్శకు ఒక శాస్త్రస్థాయిని తీసుకురావడానికి ఒక నిర్దుష్టమైన లక్ష్యం ఉండటం వలన రా.రా. విమర్శ పద్ధతి ఒక మార్గంగా నిలదొక్కుకునే దిశగా ప్రయాణం మొదలుపెట్టింది.

రా.రా. ఒక ప్రత్యేక చారిత్రక పరిస్థితుల్లో ఒకటి, రెండు సంవత్సరాల వ్యవధిలోనే (1968,69) తన విమర్శనా వ్యాసాలను ప్రచురించాడు. అక్కిరాజు ఉమాకాంతం పండితులు ఆయన కాలంలో ఎంత తుఫాను సృష్టించారో ఆనాటి పత్రికలు, పుస్తకాలు పరిశీలించినా తెలుస్తుంది. అలాగే ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలంలో రా.రా. ఎంత అల్లకల్లోలం సృష్టించారో పత్రికలు, పుస్తకాలు వర్ణించలేవు. అసలు రా.రా చేసిందేమిటి? అని ప్రశ్నవేసుకుంటే, ఘనీభవించిన సాంస్కృతిక పరిస్థితిని కదిలించాడు. విమర్శా రంగాన్ని ఒక కుదుపుకుదపడం మాత్రమే కాక, దాని ఉనికిని సాహిత్య రంగానికి చాటి చెప్పాడు. మార్క్సిస్టు పరిభాషను ప్రత్యక్షాన్వయం చేశాడు. విమర్శా పద్ధతిలో ప్రాథమిక విలువలకు పునరుత్థానం కల్పించాడు. సమీక్షలను నిబద్ధ సాహిత్యంగా రూపొందించాడు. 'ఇవన్నీ ఇంతకు పూర్వం ఉన్న సంప్రదాయాలే అయినప్పుడు రా.రా. ప్రత్యేకత ఏమిటి?' అనొచ్చు. కాని ఈ విలువలన్నింటినీ విమర్శా రంగంలో సమగ్రంగా నిలపడానికి ప్రయత్నించిన మొదటి వాడు రా.రా.

"ఉత్తమ విమర్శకుడికి విస్తారమైన విజ్ఞానం, పాండిత్యం, సాహిత్య సంప్రదాయాలు, సమకాలీన జీవిత లక్షణాల పరిజ్ఞానం, ఆధునికాంధ్ర సాహిత్యాన్ని ఎంతగానో ప్రభావితం చేస్తున్న పాశ్చాత్య సాహిత్యం తోటి గాఢమైన పరిచయం అవసరం" అని రా.రా. విమర్శకుడు, విమర్శకుడికి ఉండాల్సిన అవగాహన పరిధిని గురించి చెప్పాడు. అవి అన్ని పుష్కలంగా ఉన్నవాడు రా.రా. అందువల్లనే మహీధర 'కొల్లాయిగట్టితేనేమి' నవలను చారిత్రక నవలగా ప్రతిష్ఠించేందుకు జార్జి లూకాచ్ చెప్పిన చారిత్రక నవలా నిర్మాణ సూత్రాల ఆధారంగా ఇక్కడి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా చర్చించాడు. ఆ విధంగా సాహిత్య విమర్శలో 'ఒక నమూనా'గా ఆ వ్యాసాన్ని రాశాడు. చారిత్రక నవలల గురించి చర్చించేటప్పుడు తప్పనిసరిగా చూడవలసిన విమర్శా వ్యాసంగా అది నిలబడుతుంది. అలాగే తిలక్ 'అమృతం కురిసిన 'రాత్రి' గురించి చర్చించినప్పుడు కూడా రా.రా. దృష్టికోణం విభిన్నంగా కన్పిస్తుంది. తిలక్ కవిత్వాన్ని అభిమానిస్తూనే, దాని గురించి నిగ్గుతేల్చాల్సిన అవసరం ఏర్పడినప్పుడు ఆయనలోని విమర్శకుడు విమర్శా ప్రమాణాలను, సూత్రాలను ఖచ్చితంగా పాటించడం చూస్తాం. భావకవిత్వం, అభ్యుదయ కవిత్వం యొక్క పరిధి పరిమితులను క్రిస్టోఫర్ కాడ్వెల్ సూత్రీకరణల ఆధారంగా వింగడించి చూపాడు. "కవిత్వం చదివినప్పుడు ఏ భావనను కలిగిస్తుందో అదే ప్రమాణమని" ఆ ప్రమాణాల ఆధారంగా తిలక్ ను అంచనా కట్టాడు. "స్త్రీ పురుష సంబంధాల పట్ల నీకున్న అవగాహనను బట్టి నువ్వు అభ్యుదయ కవివో, భావకవివో తేల్చవచ్చునని" ఆయన మరొక అంచనా. అలా తిలక్ కవిత్వం మౌలికంగా భావకవిత్వమేనని తేల్చాడు. 'తనలో తాను ఒక ఏకాంత సౌందర్యాన్ని రచించుకున్న స్వాప్నికుడని' సోపపత్తికంగా చూపాడు.

గురజాడ పట్ల రా.రా.కు అపారమైన అభిమానం. కాని సాహిత్య సృజన దగ్గరకు వచ్చే సరికి గురజాడను రా.రా. విమర్శించకుండా ఉండలేకపోయాడు. ఏవైతే సామాజికసమస్యలను గురజాడ గమనించాడో, సాహిత్యబద్ధం చేశాడో వాటికి పరిష్కారాలు చూపడంలో విఫలమైపోయాడని ఆయన వాదన. ఇది కేవలం గురజాడ మనస్తత్వంలోని విపరీత ధోరణి వల్లనే జరిగిందని ఆయన Observation. అప్పటి వరకు ఉన్న సంస్కరణోద్యమాల పట్ల గురజాడకున్న అసంతృప్తి కారణం కావచ్చునని కూడా ఆయన అభిప్రాయపడ్డాడు. చలం గురించి చేసిన విమర్శల్లో చలాన్ని విప్లవకారుడిగా భావించాడు. తెలుగు సాహిత్యానికి 'వాస్తవిక దృష్టి'ని ఇచ్చినవాడిగా చలాన్ని కీర్తించాడు. చలం వచనం, చలం రచనలు రా. రాను. చలాన్ని కీర్తించేంతగా ప్రభావితం చేశాయి. 'చలమే లేకపోతే' అంటూ ఆయన రాసిన తీరు చలం పట్ల ఉన్న గౌరవాన్ని చూపిస్తాయి. చలం 'స్వసుఖవాదం' కారణం కావడం వల్ల చలం తాత్విక పరిణామం - శరీర సంబంధి, హృదయ సంబంధి, ఆధ్యాత్మిక సంబంధి దశలుగా ఉందని నిరూపించాడు రా.రా. చలం శైలి గొప్పదన్నాడు. వాక్యవిన్యాసం అపూర్వం అన్నాడు. ఫ్యూడల్ ధర్మాల మీద తిరుగుబాటు చేసినవాడన్నాడు. సకల కళా నియమాలను ధిక్కరించినవాడు అన్నాడు. స్త్రీ పురుషుల ప్రేమను 'ఒక ఉదాత్తమయిన అంశంగా' తెలుగు సాహిత్యంలో ప్రవేశపెట్టినవాడు అన్నాడు. ఇవన్నీ అంటూనే చలం ఏమిటో, ఆయన సాహిత్యగమ్యం ఏమిటో చూపగలిగాడు. రా.రా.కు వ్యక్తిగతం, సాహిత్య సంబంధం వేర్వేరు. అందువల్లనే తనకు సన్నిహితులైన గజ్జెల మల్లారెడ్డి, కేతు విశ్వనాథరెడ్డి, సొదుం సోదరులు, పుట్టపర్తి, వై.సి.వి. రెడ్డి వంటి వారి రచనలను సాహిత్య ప్రమాణాలతో చూసి నిగ్గుతేల్చడానికి ప్రయత్నించాడు.

శ్రీశ్రీ కవిత్వాన్ని అద్దేపల్లి ఆలంకారిక సూత్రాలతో వివేచించడానికి పూనుకున్నాడని నిప్పులు చెరిగాడు రా.రా. "రసమే కవిత్వ జీవధాతువు. ధ్వని ఎంత వున్నా రసం లేని రచన కవిత్వం కాజాలదు. రసం ఎంత వుంటే అంత గొప్ప కవిత్వమయం." కవిత్వం గురించి రా.రా. చేసిన సూత్రీకరణలు ప్రామాణికమైనవి. ఆయన చూపిన మార్గం ఈ నాటికి కవిత్వాన్ని చూసేటప్పుడు అనుసరణీయమే. 'కొట్టు, నరుకు, చంపు' మాత్రమే కవిత్వం కాదని ఆయన వాదన. ఆ విధంగా విప్లవ కవిత్వం చాలా మట్టుకు కవిత్వమేకాదని ఆయన వాదించాడు. దిగంబర కవిత్వంలోని పదజాలాన్ని, దిగంబర కవిత్వంలోని బూతులను రా.రా. అంగీకరించలేకపోయాడు. అది అసలు కవిత్వమే కాదనే దశకు వెళ్ళాడు రా.రా. ఆయన రాసిన సమీక్షా వ్యాసంలో "దిగంబరులు పైత్యాన్ని కవిత్వం అనుకునేంతగా సమాజం పతనమైందా?" అని రా.రా కోపించాడు. 'క్రిమిసంతానం, అరిషడ్వర్గాలు' అని దిగంబర కవుల్ని దూషించాడు. ఆయనలోని సున్నిత సంస్కారం, కవిత్వం ప్రమాణాల పట్ల ఆయనకున్న నిశ్చితమైన అభిప్రాయాలను దిగంబర కవిత్వం నొప్పించింది. అక్కడ మార్క్సిస్టు ప్రమాణాల పరిధిలోంచి రా.రా. చూడటానికి కూడా యిష్టపడలేదని ఆయన విమర్శ ద్వారా అర్థమవుతుంది. 'షాక్ ట్రీట్మెంట్' ద్వారా సాహిత్యాన్ని తెలుగు సాంస్కృతిక రంగంలో తట్టిలేపే ప్రయత్నం చేసిన దిగంబరులు దృష్టి వైపుకు రా.రా. కన్నెత్తైనా చూడడానికి ఇష్టపడలేదు. సామాజిక దృష్టికీ, సౌందర్య దృష్టికీ మధ్య వున్న వైరుధ్యం వల్లనే రా.రా ఇలా ప్రవర్తించి ఉంటాడనేది ఒక వాదన. దిగంబర కవిత్వాన్ని ద్వేషించడం కారణం వారి కవిత్వం, వారి భావాలు, వ్యక్తీకరణ మార్గం మాత్రమే గానీ, వ్యక్తులూ, వారి ఉద్యమం మాత్రం కాదు అని ఆ తర్వాత గుర్తించారు.
రా.రా.ను 'క్రూరమైన విమర్శకుడు'గా రా.రా అభిమానించే శ్రీశ్రీయే ఒక ఇంటర్వ్యూలో పేర్కొన్నాడు. "క్షమించరాని నేరాలను తూర్పారబట్టేడప్పుడు మాత్రమే మా విమర్శలు నిర్దాక్షిణ్యంగా ఉంటున్నాయని" రా.రా స్వయంగా ఒక సందర్భంలో పేర్కొన్నాడు. క్షీణయుగానికి ప్రతినిధిగా విశ్వనాథను, శ్రీశ్రీని ఆలంకార సూత్రాలతో అంచనాకట్టిన

అద్దేపల్లిని, దిగంబరులను, కాళోజీ 'జీవనగీత'ను - ఇలా రా.రా. క్షమించరాని నేరాలుగా భావించినప్పుడు మాత్రం రా.రా.ను ఆపశక్యం ఎవరికీ కాలేదు.

రా.రా. శైలి కూడా ఆయన విమర్శ అంత పదునుగా ఉండటానికి ఒక కారణం. స్పష్టత, సూటిదనం, చురుకుదనం, కరుకుదనం ఆయన శైలిని భిన్నంగా రూపొందించాయి. వాక్య నిర్మాణ సారళ్యం, కంఠస్వరంలో తీవ్రత, గండ్ర గొడ్డలి లాంటి పలుకు, కుసంస్కారం పట్ల అసహనం వెరసి 'దారుణఖండాల శస్త్రతుల్యం' లాంటి శైలి రూపొందింది. రా.రా. పద్ధతికి సమగ్రత, స్పష్టతతోపాటు పాఠకులను ఆసక్తితో ఒదిలించే గుణం వుంది. స్పష్టమైన లక్ష్యం, అందుకోసం క్రియాశీలమైన ఆవేదన, అద్దంలాంటి స్వచ్ఛమైన అంతస్సు ఉండటం వల్ల రా.రా.కు సూటిగా చెప్పగలిగిన లక్షణం అలవడింది. మడతల వాక్య నిర్మాణం, అసలు విషయాన్ని మభ్యపెట్టే పదజాలం లేకుండా చేసే రచన రా.రా.ది ఆధునిక ప్రామాణిక భాషలో రాయడం వల్ల, ఎంతో రచన సామర్థ్యం, ఆత్మ విశ్వాసము ఉండటం వల్ల ఆయన శైలికి ఒక ప్రత్యేకత ఏర్పడింది.
ఆయన విమర్శలో అవహేళన తోడైతే, ప్రతికూల విమర్శలు అవతలివాడికి చురుక్కు మనిపిస్తాయి. రా.రా. శైలితో అంతగా పరిచయం లేని వాళ్ళు వాటిని 'తిట్లు'గా కూడా అనుకుంటారు.

కథల గురించి ఆయన చేసిన సూత్రీకరణ చాలా విలువైనది. కథానిర్మాణం పట్ల ఆయనకున్న దృక్పథం 'కథానికా-దానిశిల్పమూ' వ్యాసంలో స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. అలిసిన గుండెలు, ఆయన వెలువరించిన కథాసంకలనం. 'కథలు జీవితంలో నుంచి పుట్టుకురావాలి" అనే సిద్ధాంతం. సోదుంజయరాం కథల సంపుటి 'వాడిన మల్లెలు' పై చేసిన సమీక్ష, కుప్పిరెడ్డి పద్మనాభరెడ్డి కథల సంపుటి 'కుట్ర' కు రాసిన పరిచయం, 'చాసో రచనాతత్వం' అనే వ్యాసాలలో రా.రా కథా విమర్శ స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. అలాగే నవలల గురించి ఆయన దృష్టి స్పష్టంగా ఉంటుంది. "రాజకీయ నవల ఐనా, సాంఘిక నవల ఐనా, ఆ మాట కొస్తే ఏ సాహిత్య ప్రక్రియ ఐనా అది పాఠకుని సంస్కార వికాసానికి ఇవ్వగల మార్గదర్శక సూత్రాలను బట్టి దాని విలువను నిర్ణయించాలి". వ్యక్తి వికాసం ద్వారా సామాజిక వికాసానికి సాహిత్యం మార్గం వేయగలగాలని నిశ్చితంగా ఆయన అభిప్రాయపడ్డాడు. ఆయన ఏర్పరుచుకున్న విమర్శక సూత్రాలు ఈ దృష్టిలోంచి ఏర్పడినవే. 'సంవేదన' పత్రికను ఆరంభించి తొలి సంచికలో సంపాదకీయంలోనూ ఆయన విమర్శ ఎలా ఉండాలనేది ముందే చాటి చెప్పాడు. పత్రిక ఉద్దేశాలు, అనుసరించే వ్యూహం ముందే ప్రకటించాడు కూడా. "ఉన్నత మానవ సంస్కృతీ ప్రమాణాలు నిరూపించడం, మానవ మనః ప్రపంచపు సంకుచిత స్వార్థ దుర్గాలు బద్ధలు కొట్టడం, నూతన సౌందర్య లోకాల దర్శనం చేయించడం, నూతన ఆనందమయ జీవిత వ్యవస్థకు మానవ హృదయాలను పరిపక్వం చేయడం" లక్ష్యాలుగా కలిగిన సాహిత్యం కావాలని కోరుకున్నాడు. దాని కోసం 'దారుణాఖండల శస్త్రతుల్యం' లాంటి శైలితో విమర్శ రంగంలో ప్రవేశించాడు. సాహిత్యం మీద, సామాజిక విలువల మీద అవ్యాజమైన ప్రేమతో విమర్శ రాశాడు. దానికోసం ఆయన చూపిన పట్టుదల, పడిన శ్రమ, రాజీలేని తనమూ ఆయన రచనల్లో కనిపిస్తాయి.

వాడిన భాష, పదాలు - 'దివ్యానుభూతి', 'మధురానుభూతి', 'విశ్వరూప సాక్షాత్కారం', 'ఇంద్రియ నైశిత్యము', 'రసానుభూతి', 'కవితాదేవత' వంటి పదాలు చూసి ఆయనను ఆలంకారికుడని ఎద్దేవా చేసిన విమర్శకులూ ఉన్నారు. ఆ పదాలను వాడటం ద్వారా ఆయన ఉద్దేశించిన అర్థాలను తీసుకోకుండా, పదాల వరకే పరిమితమై ఆయనను సాంప్రదాయ విమర్శకుడిగా చూపడానికి ప్రయత్నించిన వారున్నారు. కాని ఆయన ప్రాపంచిక

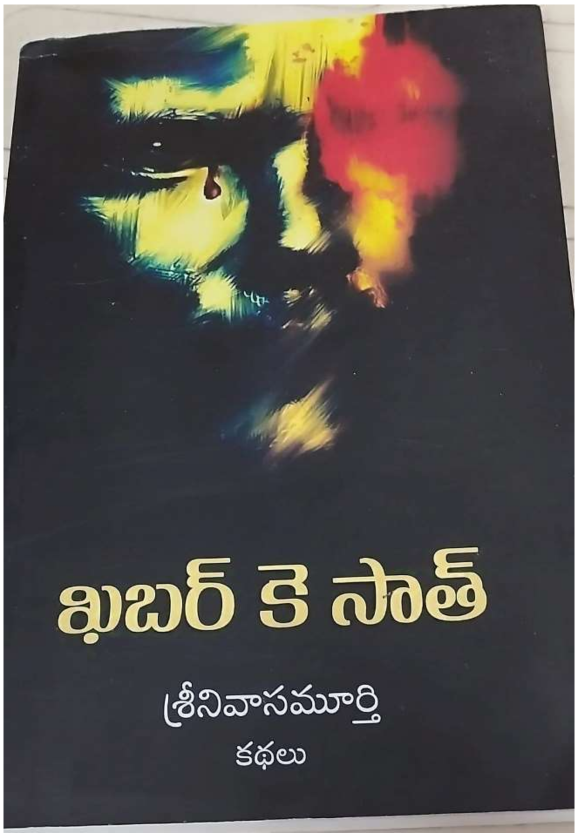
దృక్పథంలో ఆయన ఉద్దేశించినదేమిటో నిర్ణయించాల్సిన మన విమర్శకులు సహృదయత లోపించి, ఆయన విమర్శను తక్కువ రకంగా చూపే ప్రయత్నమూ చేశారు. కాని జార్జిథాంప్సన్ ప్రస్తావించినట్లుగా Mythical Contest, Material form ను సామాజిక సందర్భంలో యిమిడ్చి కొత్తగా చూసే ప్రయత్నం చేయవచ్చుననే దృష్టితో రా.రా. విమర్శలోకి పాత పదాబంధాలను కొత్తగా స్వీకరించాడు. విశ్వనాధ వంటి వారి రచనలను విమర్శకు స్వీకరించినప్పుడు రా.రా. విమర్శా దృష్టి సామాజిక ప్రమాణ దృష్టియే. సామాజిక ప్రమాణాన్ని కొలమానంగా తీసుకొని విమర్శ చేసే రా.రా. లో ఆధునిక విమర్శకుడి లక్ష్యలక్షణాలే ప్రస్ఫుటంగా కన్పించడం చూడవచ్చు. విమర్శని వ్యక్తిగత స్థాయి నుంచి సామాజిక స్థాయికి ఎదగడానికి చేసిన కృషిలో రా.రా. పాత్ర మరువలేనిది.

అంతేకాక రా.రా.ని ప్రధానంగా విమర్శకి శాస్త్రీయ ప్రతిపత్తి కూర్చినవాడుగా చెప్పాలి. సంప్రదాయంగా తెలుగులో వస్తున్న విమర్శలో ఉండే రాగద్వేషాలను పరిహరించడానికి రా.రా. ఎంతగానో కృషి చేశాడు. ఎటోచ్చీ భావజాలానికి కట్టుబడని రచయితలను గానీ, తమ భావజాలాన్నీ స్పష్టమైన తార్కిక జ్ఞానంతో స్థాపించకుండా నిర్ణయాలకు వచ్చిన రచయితల్ని ఆయన దయగా చూడలేదు. రా.రా. కంటే ముందు మార్క్సిస్టు విమర్శకులు ఒక యుగధర్మాన్ని విశ్లేషించడంలో స్పష్టతను సాధించారు కానీ, ప్రత్యేకంగా ఒక కవినో, ఒక పద్యాన్నో తీసుకుని చర్చించడంలో స్పష్టత సాధించలేదు. ఆ పని సాహసం చేసి మొదలు పెట్టినవాడు రా.రా. అని చెప్పాలి. పుస్తక పరిచయాలుగా మాత్రమే ఉండిపోయిన పుస్తక సమీక్షలను, కూలంకషమైన పుస్తక విమర్శల స్థాయికి ఎదగడానికి రా.రా. చేసిన కృషి ఎంతో వుంది. పుస్తక సమీక్షలకు కావాల్సిన గొప్ప ఆత్మవిశ్వాసం, ఆ రంగంలో మంచి అధికారం, అనుభవం, కూలంకషమైన పాండిత్యం ఉండాలని ఆశించిన రా.రా. ఆ కృషిలో కృతకృత్యుడయ్యారు. నిజాయితీగా, నిష్పక్షపాతంగా విమర్శలు చేసి అప్పటి వరకూ ఉన్న ముఖస్తుతుల నామమాత్రమైన విమర్శనా విధానాన్ని ఛేదించినవాడు రా.రా. వ్యక్తిగత విమర్శకు, సాహిత్య విమర్శకు మధ్య ఉన్న అంతరాన్ని విశ్లేషించినవాడు రా.రా. నిర్భీతితో స్పష్టంగా 'ఎవరికి బాధ కలిగినా' ఆత్మ విశ్వాసంతో విమర్శ చేశారు.

అంతేకాకుండా, విమర్శలో కృత్రిమ మధ్యతరగతి మర్యాదలు పాటించనక్కర్లేదని, సాహిత్య విమర్శ పరిధిని విస్తృతం చేసిన వాడిగా రా.రా.ని చెప్పుకోవాలి. రా.రా. విమర్శలో కనిపించే Intellectual Honestyని కూడా ప్రస్తావించాలి. తనకు తెలియని దాన్ని తెలియదు అని ఒప్పుకోవడం జరిగిన పొరపాటును ఒప్పుకోవడం వంటివి రా.రా. లో కన్పిస్తాయి. అద్దేపల్లి పై - శ్రీశ్రీ తర్వాత ఇచ్చిన జవాబు తర్వాత రా.రా. పొరపాటు ఒప్పుకోలు, టి.సాంబశివారెడ్డి వ్యాసంలో చలం మైదానం, శశాంకల విషయంలో రా. రా చేసిన పొరపాటును ఎత్తి చూపినప్పుడు రా.రా తన పొరపాటును ఒప్పుకోవడం వంటివి ఇందుకు నిదర్శనం.
హృదయం, మేధస్సు, ఆదర్శాలూ సమస్తమూ జనం వైపున నిలవాలని నమ్మి, నిలిపిన విమర్శకుడుగా రా.రా. తన ప్రత్యేకమైన విమర్శామార్గాన్ని తెలుగు సాహిత్యంలో పాదుకొల్పారు. ముఖ్యంగా మంచి సాహిత్యాన్ని చదివే అలవాటును సాహితీ లోకం అలవరుచుకుని, ఆయన ఆశించిన సాహిత్య విలువల కోసం కొంతైనా శ్రమించగలిగితే రా.రా. ఆశయం నెరవేరుతుంది.

మనిషి జీవితాన్ని అత్యంత సహజంగా , మానవీయంగా, ప్రతిభావంతంగా చిత్రించిన కథలు.

*కేశవ్

శ్రీనివాస మూర్తి గారు రచించిన ఖబర్ కె సాత్ మానవతను పెంచే కథలు సమాహారం.15 కథలు ఉన్న ఈ పుస్తకంలో ప్రతి కథా ఒక ఆణిముత్యం.నగటు మనిషి జీవితాన్ని అత్యంత సహజంగా , మానవీయంగా, ప్రతిభావంతంగా చిత్రించిన కథలు. కథల్లో సంఘర్షణ ఉంది. పోలీసుల పైశాచికత్వం ఉంది.వ్యవస్థ నిర్దయ ఉంది. కర్నూలు జీవితం వాస్తవాలు ఉన్నాయి. ఆధిపత్య కులాల ఆధిపత్యం ఉంది.దళితుల మీద అత్యాచారాలు ఉన్నాయి. కార్పొరేట్ విద్యాసంస్థల దోపిడీ ఉంది. గృహ హింస ఉంది. మహిళల సంఘర్షణ ఉంది. రచయితకు అత్యంత సామాజిక బాధ్యత, సామాజిక నిబద్ధత ఉంది.

టైటిల్ కథ ఖబర్ కె సాత్ ఒక్కసారి గా పాఠకుల్ని కశ్మీర్ లోకి తీసుకుని వెళ్తుంది. సొంత బిడ్డల్ని, భర్తల్ని కోల్పోయిన తల్లులు,భార్యల విషాద గాథల్ని చిత్రీకరిస్తుంది.గుండెల్ని పిండి చేస్తుంది.కథలో కథ మాత్రమే లేదు.చరిత్ర ఉంది. కథనూ,చరిత్రనూ రచయిత జాగ్రత్తగా, ప్రతిభావంతంగా కలుపుతారు.

ఒక దగ్గర రచయిత ఇలా రాస్తారు...

షేక్ అబ్దుల్లా తరం నాయకత్వం ఇందిరాగాంధీ కి లొంగిపోయింది. ఫారూఖ్ అబ్దుల్లా తరం రాజీవ్ గాంధీ కి లొంగిపోయింది.ముఫ్తీ సయీద్ తరం వీళ్ళకు లొంగిపోయింది.'ఇదీ మన పనే' కథలో నాగరికత ఎంత ముందుకు పోయినా, టాయ్లెట్ లు పరిశుభ్రత చేసే పని దళితులే ఎల్లప్పుడూ అని వ్యవస్థ నిర్దయ మీద ప్రశ్న ఉంది. ఏనుగు లను వేటాడి కిరాతకంగా మచ్చిక చేసుకొనే దయనీయ స్థితిని 'స్వాములొచ్చారు' కథ ప్రతిభావంతంగా చిత్రిస్తుంది. కరోనా కష్టకాలం లో నలిగిపోయిన ఉపాధ్యాయుల జీవితం మరో కథలో ఉంది. ప్రతి కథా ఏదో జీవిత వాస్తవికతను ముందుకు తెస్తుంది. ఈ కోణంలో శ్రీనివాస మూర్తి గారు కథకుడిగా గొప్ప సాహితీ సేద్యం చేశారని చెప్పగలం.

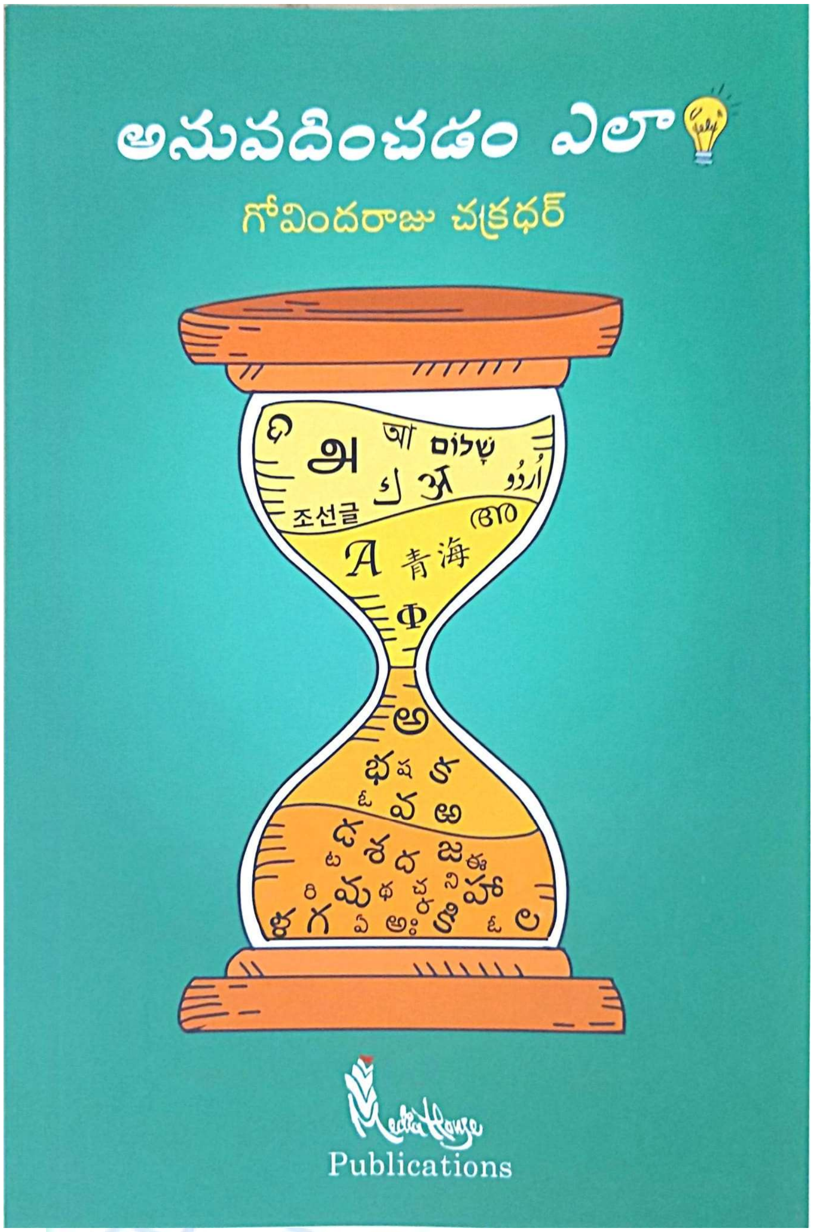
జాగృతి సమీక్ష వెబ్ ఎక్స్ క్లూజివ్

కొత్త_పుస్తకం

అనువదించడం ఎలా?

*గోవిందరాజు చక్రధర్

#పుస్తకం_ధర_రూ180 #కాపీ_కోసం 094900 98654 కు ఫోన్ పే చేసి స్క్రీన్ షాట్, అడ్రస్ వాట్స్ అప్ చేయండి.

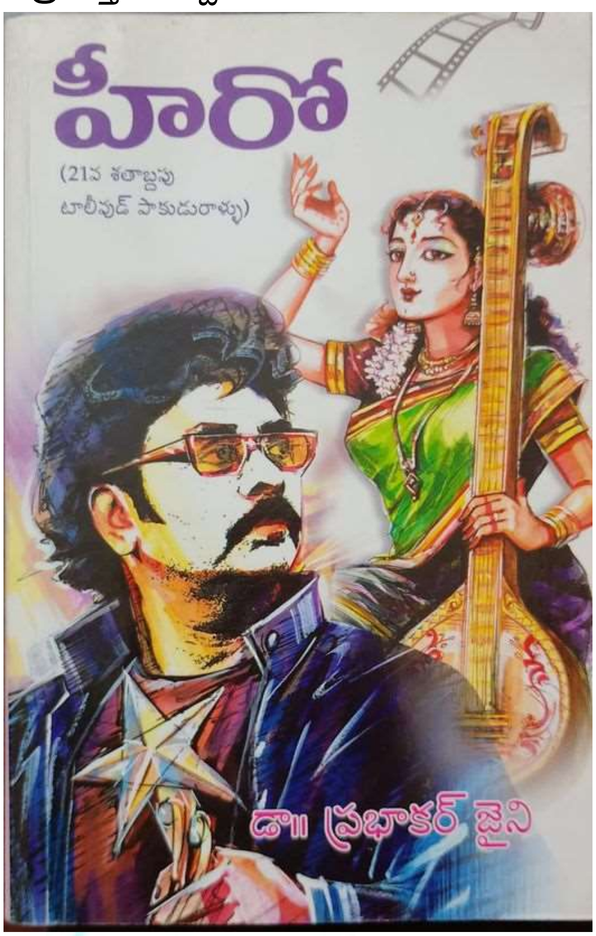
అనువాదమంటే ఆషామాషీ యవ్వారం కాదు- గూగుల్ ట్రాన్స్ట్షన్ మాటునో, ఎ.ఐ కొంగుచాటునో కథ నడిపించడానికి, ఉభయ భాషల్లో పట్టూ, ప్రావీణ్యం ఉండాలి. భాషా మర్యాదలు తెలియాలి. వాతావరణాలు, వ్యవహారాలు, సందర్భాలు అందుకోవాలి. వెటకారాలేవో, వెతలేవో అంచనా కట్టాలి. అన్నీ తెలిశాక కవిత్వమా? కథనమా? సాఫీగా సాగుతుందా? గుదిబండగా మిగులుతుందా? మదింపు చేయాలి. అసలా సబ్జెక్ట్ మనకు పట్టు ఉందా? మనసుకు పడుతుందా? నిక్కచ్చిగా, నికార్సుగా తేల్చుకోవాలి.

పట్టువదలని విక్రమార్కుడిని వెతికి పట్టుకుని, మఠం వేసుక్కూర్చోవాలి. అన్నీ కుదిరాక, పొయ్యి రాజేసి, మంట సరిజూసి, పాకం కుదిరేలా, రుచి అదిరేలా వండాలి. అది పండాలి. గోవిందరాజు చక్రధర్ అందించిన ఈ పుస్తకం అనువాదం ఏదైనా అనుసరించాల్సిన సూత్రాలు చెప్తుంది. పాటించాల్సిన పద్ధతులు గుర్తు చేస్తుంది. ఉదాహరణలతో ఊరటనిస్తుంది. మీరూ అనువాదాలు చేస్తారా? తిరగేయండి.. పనికొచ్చే పాయింట్ ఒక్కటైనా దొరక్కపోదు.....

ఉత్కంఠగా సాగిన వైవిధ్య భరితమైన నవల

* అశోక్ కుమార్ కెపి

నూరేళ్ల తెలుగు నవలా ప్రపంచంలో సినీ పరిశ్రమపై వచ్చిన నవలలను వేళ్ళ మీద లెక్కబెట్టవచ్చు. తొలి తరంలో ఎంతోమంది కవులు, రచయితలు సినీ పరిశ్రమలో పనిచేసినప్పటికీ ఆ చీకటి వెలుగులను అక్షరీకరించే ప్రయత్నం చేయలేకపోయారు. వారి అవసరాలు వారివి అనుకోవాలి. తర్వాత ఎన్నో నవలలు వచ్చినప్పటికీ రావూరి భరద్వాజ "పాకుడురాళ్లు", ఎన్ఆర్ నంది " సిని జనారణ్యం" మాత్రమే చర్చలోకి వచ్చాయి. మిగతా వాటి గురించి ఎవరు పట్టించుకోలేదు. మాదిరెడ్డి సులోచన, లత, వాసిరెడ్డి సీతాదేవి లాంటి వారితో పాటు - ఎంతోమంది సినీ రంగంపై నవలలను రాశారు. చివరకు సూర్యదేవర రామమోహనరావు రాసిన " ఓ హీరోయిన్ నిజజీవితం" నవల కూడా సోదిలోకి లేకుండా పోయింది. విచిత్రం ఏమిటంటే, సినీ రంగం గురించి ఏమాత్రం అవగాహన లేని వాళ్ళు కూడా అలాంటి నవలలను అవలీలగా రాసి పడేశారు. ఎందుకంటే అవన్నీ నాయికా ప్రధానమైనవి . సినీ రంగ మోజులో కొట్టుకుపోయే మహిళల ఉత్థాన పతనాలను చిత్రీకరిస్తూ వచ్చిన నవలలే అవి.

మొట్టమొదటిసారిగా రచయిత, సినీ నిర్మాత - దర్శకుడు ప్రభాకర్ జైనీ తన సినిమారంగ అనుభవాలు - విశేషాలకు నవలా రూపం కల్పించడంలో సక్సెస్ కాగలిగారు. సినిమా రంగ నేపథ్యంలో వీరు ఇప్పటికే " నా సినిమా సెన్సార్ అయిపోయిందోచ్" (2014)," సినీవాలి"(2017)," హీరో"(2020) నవలలను వెలువరించి ఉన్నారు. " హీరో" నవల నవ్య వారపత్రికలో 33 వారాలపాటు ధారావాహికంగా ప్రచురితమై, ఏప్రిల్ 2020 నుండి ఆ పత్రిక ఆగిపోవడంతో మధ్యంతరంగా ఆగిపోయింది. విశేష పాఠకాదరణ పొందిన ఆ సీరియల్ కి మిగతా 17 భాగాలు కలిపి 2021లో పుస్తక రూపంలో తీసుకువచ్చారు.

సినిమాల్లో నటించాలన్న ఆశతో హైదరాబాదుకు చేరి మోసగించబడిన ఓ అభాగ్యురాలికి పుట్టిన చందు అనే కుర్రవాడు ఛాంఢీగా పేరు తెచ్చుకొని, స్వయం ప్రతిభతో అంచలంచెలుగా ఎదిగి అగ్ర కథానాయకుడిగా మారి సినిమా ప్రపంచాన్ని ఏలిన వైనాన్ని ఆసక్తికరంగా అక్షరబద్ధం చేసిన నవల "హీరో". ఇందులో చందు జీవన ప్రస్థానాన్ని చిత్రించడం తో పాటు నేటి సినీ ఫీల్డ్ లో నెలకొని ఉన్న కుట్రలు -కుతంత్రాలు,

ఉన్నత స్థానాన్ని చేరుకున్న వ్యక్తిని పడదోసే కుయుక్తులు, చివరికి చేయని నేరాన్ని మోపి జైలుకు పంపించాలనే ప్రయత్నం, హత్య చేయించడానికైనా వెనుకాడని అమానుషత్వం - ఇవన్నీ నవలలో పొందుపరచబడ్డాయి. గతంలో వచ్చిన సినీరంగ నవలల్లో - సినిమా నిర్మాణంలోని ప్రీ ప్రొడక్షన్, ప్రొడక్షన్, పోస్ట్ ప్రొడక్షన్ దశల గురించి ఎవరూ ప్రస్తావించలేదు. కెమెరాల్లో రకాల గురించి చెప్పిన సందర్భమే లేదు. ఎడిటర్ తయారు చేయవలసిన ఎడిట్ లిస్టు, కెమెరామెన్ కు చెప్పవలసిన లో యాంగిల్, టాప్ యాంగిల్- సంగీత దర్శకునికి సూచించవలసిన టైప్ ఆఫ్ మ్యూజిక్ వంటి సాంకేతిక విషయాలన్నింటి గురించి రచయిత సందర్భానుసారంగా కథ- కథనం చెడకుండా పాఠకులను ఎడ్యుకేట్ చేసిన విధానము బాగుంది.

ఒక సినిమా తెర వెనుక గల సర్వ 'అవస్థా' విశేషాల్ని- చెప్పవలసిన మేరకు పరిపూర్ణంగా చెప్పవలసిన చోట చెప్పుకుంటూ పోయారు. ఇది ఆ రంగంలోని అంగుళం అంగుళం లో ఆయనకు గల విషయావగాహనకు, ప్రావీణ్యతకు నిలువెత్తు దర్పణం." ఒక కెమెరా- అనేక కుంభకోణాలు" వంటి అధ్యాయాలు, మల్టీప్లెక్స్ గురించి కానీ, కాస్ట్యూమర్ ప్రాధాన్యత గురించి గానీ, అతని వృత్తి నైపుణ్యం లోని ట్రేడ్ సీక్రెట్స్ గురించి కానీ తెలుసుకున్న విషయాలు పాఠకుని ఆశ్చర్యానికి లోను చేస్తాయి.

సినిమా తీయడంలో ఎదురయ్యే సాధక బాధకాలతో పాటు పాఠకులకు తెలియని టెక్నికల్ విషయాలు, ఉదాహరణకు కెమెరాల గురించి వాటిలో ఇప్పుడున్న లేటెస్ట్ మోడల్స్ గురించి చెప్పడం చూడవచ్చు. గ్రీన్ మ్యాట్ వంటి స్టూడియోల ఆవిర్భావంతో ప్రపంచంలోని ఏ మూలలో ఉన్న లొకేషన్ అయినా తెచ్చి మన ఇంటి పెరట్లో కట్టేసుకొని సినిమా తీయవచ్చు. క్రోమా కింగ్ పద్ధతిలో విజువల్ ఎఫెక్ట్స్ వేస్తున్నప్పుడు, బ్లూ మ్యాట్ ముందు నటించిన నటులను తొలగించి కావాలంటే అమెరికాలోని వైట్ హౌస్ ముందైనా లేకపోతే ఆల్ప్స్ పర్వత శ్రేణుల్లోనైనా డాన్స్ చేస్తున్నట్లు చూపించవచ్చు. నవల్లో చెప్పిన ఇటువంటి విషయాలు మనలో చాలా మందికి తెలియవు. ఈ నవల చదివే పాఠకుడు నవల చదవడం ముగించగానే, సినిమా ప్రపంచంలో ఉన్న కుళ్ళు కుతంత్రాలతో పాటు సినిమా తీయడం వెనుకవున్న టెక్నికల్ నాలెడ్జ్ ని కూడా తెలుసుకుంటాడు. చాలామందికి తెలియని రంగురంగుల ప్రపంచాన్ని, వాటి వెనుక పొంచి ఉన్న పడగనీడలని పరిచయం చేయడంతో పాటు, పాఠకులకు సినిమా నిర్మాణంలో ఉపయోగపడే సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని కూడా అందించడంతో ఈ నవల సఫలీకృతమైంది.

నిర్మాతగా, దర్శకుడిగా ప్రభాకర్ జైనీకి చలనచిత్ర రంగంతో ఉన్న అనుబంధం- అనుభవం వల్ల సామాన్యుడికి తెలియని ఎన్నో తెరవెనుక విషయాలని ఈ నవల ద్వారా తెలియజేశారు. ఓ హీరో ఎదుగుతుంటే సాటి హీరోలలో కలిగే అభద్రతాభావం , ఎదిగే వాడిని తొక్కేసేందుకు వారు ఎంచుకునే మార్గాలు, నిర్మాత- దర్శకుల అవకాశవాదం, పాత్రికేయుల పాత్ర- బాలీవుడ్, టాలీవుడ్ ని కుదిపేస్తున్న డ్రగ్స్ సమస్యను కూడా ఇందులో చక్కగా వివరించిన విధానం ఆకట్టుకుంటుంది.

567 పేజీల ఈ పుస్తకాన్ని ఒక్క ఊపులో చదివించగలిగారంటే ఆ పఠనీయతా గుణానికి మనం ఫిదా కాక తప్పదు. సినిమాల పట్ల ఆసక్తి ఉన్నవారు, సినిమాలలోకి ప్రవేశించాలనుకునేవారు, చివరకు సినిమా రంగంలో ఉన్న వారు కూడా తప్పకుండా చదవాల్సిన పుస్తకం ఇది.

కాపీల కోసం 98493 69049 నంబర్ ని సంప్రదించండి.

రాజ్యాంగబద్ధుడైన లౌకికవాది హమీద్ దల్వాయి కథలు

*Jyothi P

ఏ మతాన్ని విశ్వసించనీ, ఏ మతాన్నీ కించపరచని రాజ్యాంగబద్ధుడైన లౌకికవాది హమీద్ దల్వాయి, తాను జన్మించినన కొంకణి ప్రాంతపు ముస్లింల భాషనే తన భాష చేసుకుని అందులోనే రచనలు చేసారు. వీరి భాష కొంకణి, మరాఠీ. ఉర్దూ భాషల కలగలసిన యాసలో ఉంటుంది. ఉర్దూ భాషను ముస్లింలందరిపైనా రుద్దడం ఒక పాన్ ఇస్లామిక్ ఐడెంటిటి కోసమే అని నమ్మి తన ప్రాంతీయతను వీడక, తాను మాట్లాడే భాషలోనే రచనలు చేసారు హమీద్ దల్వాయి.

వారి కథలను తెలుగీకరించడం తెలుగు సాహిత్యంలో జరిగిన మంచి ప్రయత్నం. దీనికి ఎలిమి పబ్లిషర్లను. అనువాదకురాలు ఓల్గా గారిని అభినందించాలి. ఓల్గా గారు తన ముందు మాటలో చెప్పినట్లు వెలుతురికి అడుగు దూరంలో ఉండి. ఆ అడుగు వేయటానికి మతాన్నో, కులాన్నో, సంప్రదాయాలనో అడ్డుగా పెట్టుకొని శతాబ్దాల తరబడి చీకట్లో మగ్గిపోయే మూర్ఖులైన ప్రజల పట్ల జాలితో, కోపంతో కరుణతో రాసిన కథలివి.

'కప్పు' కథని తీసుకుంటే నిరంతరం మూఢత్వంలోనే ఉండి వెలుగులోకి రావడానికి ఇష్టపడని పేద ముస్లింల జీవితాన్ని ఈ కథకు కథావస్తువుగా తీసుకున్నారు రచయిత. ఆ ఇంటిలో ఒక్కడు విద్యను అభ్యసించి ఆ ఇంటిలోని వారిని అంధకారం నుండి దూరం చేయాలని ప్రయత్నిస్తే ఆ ఇంటి వ్యక్తులు అతన్నీఆ అంధకారంలోకి నెట్టేయడం, చివరకు అతనూ ఆ ఇంటి కప్పును కూడా దాటలేని విధంగా బందీ అయిపోవడం, ఈ వ్యవ్యస్థ ముస్లిం లలోని జ్ఞానపిపాసను చంపేసే పరిస్థితిలను వివరిస్తుంది.

శవాలతో సంభోగానికి కోరుకునే మానసిక రుగ్మతను నిక్రోఫీలియా అంటారు. ముస్లిం సమాధులను తవ్వి ఆ శవాల పై కప్పిన వస్త్రాన్ని (కఫన్) ను దొంగలించే వ్యక్తి ఓ అందమైన శవం పట్ల మోహాన్ని ప్రదర్శించి కొంత సేపు ఆ మోహంలో కొట్టుకుపోవడం 'కఫన్ చోర్' లో కనిపిస్తుంది. తీరని కోరికలు జీవితంలో అసంతృప్తులు మనసులో విజృంబించిన సమయంలో విచక్షణ కోల్పోయే మనిషి మెదడులోని స్థబ్దతను ఈ కథ బాగా వివరిస్తుంది. తనకు పని రాని స్త్రీ , తాను నిరాకరించిన స్త్రీ మరో వ్యక్తిని చేరుకుంటుందని తెలిసి ఓ సగటు మగాడి మనసు ఈర్ష్యతో నొప్పిని అనుభవించడానికి వివరిస్తుంది 'నొప్పి' కథ. తాను కాదన్న స్త్రీ పై కూడా తన హక్కు

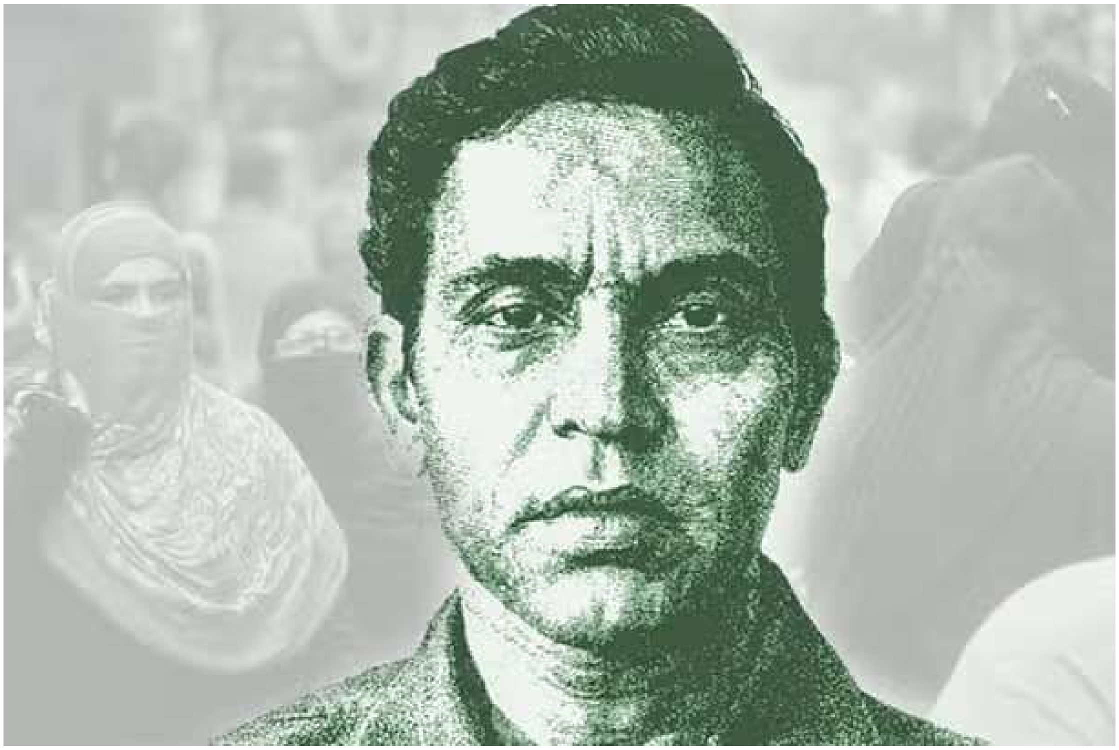
వదులుకోలేని మగవాడి కథ ఇది. పేదవారి మధ్య కష్టాలు, అవసరాల నడుమ కూడా నిలిచి ఉండే నిస్వార్థపు స్నేహాన్ని చర్చించే కథ 'పది రూపాయల నోటు'.

బ్రతుకు పోరాటంలో ఎప్పుడయితే మనిషి మరొకరి సొత్తుని తన సొంతం చేసుకోవాలనే స్వార్థాన్ని పెంచుకుంటాడొ, అవసరాన్ని మించి కూడబెట్టాలనుకుంటాడొ అప్పుడు అతను గాడిదతో సమానంగా జీవిస్తాడు. ఈ ఇతివృత్తంలో నడిచే కథ 'మనిషి, గాడిద'. చదువుకుని ఓ ఉన్నత స్థానంలో సమాజంలో నిలబడిగా తన జీవితపు నిర్ణయాలను తాను తీసుకోలేక ఇతరులు ఆడించినట్లు ఆడే ముస్లిం స్త్రీల అసహాయతను తెలిపే కథ 'జమీలా జావెద్'. 'పనికి మాలిన మనిషే కాని కళాకారుడు', పేదరికానికి ఆదర్శాలకు మధ్య నలిగిపోతూ తనలోని రచయిత ను బతికించుకోవడం కోసం మనిషిగా కొంచెం కొంచెం హరించుకుపోయే రచయిత కథ . 'కెరటం' కథ రచయిత తాను సృష్టించే కాల్పనిక పాత్రలతో అనుభవించే పొజెసివ్నెస్ ను చర్చిస్తుంది. తాను నిజం అని నమ్మి ఇంకొకరి కన్నీటి గాధకు స్పందించి దాన్ని కథగా మారిస్తే అది నిజం కథ కాదని కాల్పనిక అల్లిక అని తెలిసినప్పుడు సదరు రచయిత సంతోషించడు. తనెదురుగా ఉన్న వ్యక్తి జీవితంలో ఆ కష్టాలు లేనందుకు ఆనందించడు. పైగా అవి లేనందుకు బాధపడతాడు. తాను మోసపోయినట్లుగా ఫీలవుతాడు. తాను సృష్టించిన కథే నిజమని మిగతాదంతా అబద్ధమని అనుకుంటూ బతికే ఓ రచయిత మనసును విశ్లేషించే కథ ఇది. నిత్యం మూడనమ్మకాలతో బతికే పేద ముస్లిం ప్రజల మనోగతాన్ని అంధకారంలో మగ్గుతూ బతికుతూనే దాన్ని గుర్తించలేని వారి అజ్ఞానాన్ని ఎత్తి చూపే కథ 'జ్వాల'. కేధరిన్ అనే ముసలి వేశ్యపై మమకారం పెంచుకున్న ఇద్దరు మిత్రుల గురించి చర్చ సాగుతుంది 'కేధరీన్ కథ'లో. భార్యను చిత్రహింసలను గురి చేస్తూ ఆమె మరణానికి కారణం అయి ఆమె చనిపోగానే ఆమె అమాయకపు చెల్లెలు, వారి పేదింటి అవసరాల పై కన్ను వేసిన ఓ అహంకారి కథ 'తోడేలు-గొర్రె'.

పది మంది పక్కలో నలిగే ఓ స్త్రీ తాను తన మనసును మాత్రం నచ్చినవారికే ఇస్తానని చెప్పుకోవడం వెనుక ఆమె వ్యక్తిత్వం, ఆమె ఆత్మ విశ్వాసం కనిపిస్తుంది . అందరి చేతుల్లోనూ సరుకుగా మారిన ఆమె అలాంటి సమయాలలో కూడా తనలోని ఆ ‘తనను’ కాపాడుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నం, ‘తిరుగు ప్రయాణం” కథలో కనిపిస్తుంది.

హమీద్ దల్వాయి కథలోని పాత్రలన్నీ పేద ముస్లిం కుటుంబాలకు చెందినవే. కాని ఆయన కథలలో పాత్రల జీవిత ఘట్టాలకన్నా వారి మానసిక సంఘర్షణ, వ్యవ్యస్థ వారిపై బిగించే పట్టు పట్ల వారిలోని తిరుగుబాటు ధోరణి కనిపిస్తాయి. దానితో పాటు అతి విషాదంగా అంతర్లీనంగా ప్రతి పాత్రలోనూ ఓ అసహాయత కూడా కనిపించి ఆలోచింపజేస్తుంది. ప్రతి కథ సమాజంలోని మనిషి జీవితాన్ని చర్చకు పెడుతుంది. ఎక్కడా మనిషి స్వేచ్చగా లేడని, దేనికో దానికి లొంగి బ్రతుకుతున్నాడన్న నిజాన్ని ప్రతి కథ వివరిస్తుంది.
చాలా చక్కటి సాహిత్యాన్ని తెలుగు ప్రపంచానికి అందించిన టీమ్ కు కృతజ్ఞతలు. ఇది తప్పకుండా ఇంట్లో దాచి ఉంచుకోవలసిన పుస్తకం. ముఖ్యంగా కథా రచనలోని వినూత్న శైలులను అధ్యయనం చేయడానికి ఉపయోగపడే కథలివి.

అసాధారణ ఆలోచనాపరుడు
ముస్లిం సత్యశోధక్ మండలి స్థాపకుడు హమీద్ దల్వాయ్

" ఆధునిక భారతదేశం, నాగరిక సమాజం మనుస్మృతి ఆధారంగానో, ఖురాన్ ఆధారం గానో నిర్మించ బడలేదు. భార తీయ సమాజ పురోగతి పౌరులందరి సమానత్వం మీద ఆధారపడి ఉంటుందనే విషయం హిందువులు, ముస్లిము లు ఇరువురు అర్థం చేసుకోవడం అవసరం" (పేజి - 7)

"నేను ప్రార్థనలు, ఉపవాసాలు చేయను. మొహమ్మద్ వలనే తప్పా దేవుడి ద్వారా ఖురాన్ రూపుదాల్చిందని నేననుకోను. అంతిమ దినాల్ని, ఆఖరి తీర్పుల్ని నమ్మను. ఐనప్పటికీ నేను ముస్లింనే...అవిశ్వాసి అయ్యుండి కూడా నెహ్రూ ఏవిధంగా హిందువో అదే తర్కం ప్రకారం నేను కూడా ముస్లింనే." (పేజి - 8)

"ప్రతి ఒక్కరికి వారి మతాన్ని ఎంచుకునే హక్కు ఉందనేది నా నమ్మకం. ఆ విధమైన ప్రజా స్వామిక స్వేచ్ఛ మా ఇంట్లో ఉంది. కాబట్టి,మేము సుఖశాంతులతో జీవిస్తున్నాం. కావా లంటే, ఈ విధానాన్ని మీరు మీ ఇంట్లో కూడా పాటించవచ్చు.". (పేజి - 9)

"వారిది మతతత్వ విధానమనే విషయం రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్ సంఘ్ అధికర ప్రతినిధు లే చెబుతున్నారు. ఆ సంస్థలోని అనేకమంది నాయకుల ప్రసంగాలు, రచనల ద్వారా ఆ విషయం మీరు తెల్సుకోవచ్చు. అంతే కాదు, వాళ్ళ రాజకీయ విన్యాసాలని చూస్తే కూడా అది అర్థమ వుతుంది." (పేజి 10)

"ఏ మతమూ కూడా సమాన త్వాన్ని, ప్రజా స్వామ్యాన్ని చెప్పవు. ఇస్లాం కూడా దీనికి అతీతం కాదు. ఆధ్యాత్మికత ఆధారంగా మతాలు సమాజాన్ని నిర్మించడానికి చూస్తాయి. అవి మధ్యయుగాల నాటి భావాలు. ప్రజా స్వామ్య

భావన, సమానతా సాధన, సౌహార్ద్ర ఆధునిక దృక్పథాలు. మతం అనేది సమాజం లో సాంస్కృతిక వికాసానికి పనికిరాదనే విషయం మనమంతా అర్థం చేసుకోవాలి. (పేజి 11)

హమీద్ దల్వాయ్, ఈ దేశంలో విస్మరించ బడిన గొప్ప ఆలోచనాపరుడు. సంఘ సంస్కర్త. స్వాతంత్ర్య సమర యోధుడు. పౌరహక్కుల ఉద్యమ కారుడు. హేతువాద నేత. భారతీయ లౌకికవాద సంఘ స్థాపకుడు. విలువలున్న పాత్రికేయుడు. దేశంలోనే ప్రముఖ ఫెమినిస్టు. అన్నిటి కంటే ముఖ్యంగా మహాత్మా ఫూలే ప్రభావంతో 'ముస్లిం సత్యశోధక్ మండలి' వ్యవస్థాపకుడు !

మహాత్మాగాంధీ, లోక్నాయక్ జయప్రకాశ్ నారాయణ్, రాంమనోహర్ లోహియా మొదలగువారి కృషితో స్ఫూర్తిని పొంది, సోషలిస్ట్ సెక్యులర్ భావజాలంతో చివరిదాకా నిబద్ధతగా పనిచేసి చిన్న వయసులోనే మరణించిన మానవతావాది హమీద్దల్వాయ్. ఉమ్మడి పౌరచట్టం కోసం ఉద్యమించిన తొలి వ్యక్తుల్లో హమీద్ ఒకరు. ట్రిపుల్ తలాక్‌కి వ్యతిరేకంగా ఉద్యమం చేసిన తొలి యోధుడు !

అలాంటి హమీద్ దల్వాయ్‌తో వివిధ ప్రాంతాల కు చెందిన పలు పత్రికా విలేఖరులు 50 ఏళ్ళ క్రితం జరిపిన అరుదైన ఇంటర్వ్యూ The Wire ప్రచురించింది. అంతర్జాలంలో ఉన్న ఇంటర్వ్యూ తెలుగు అనువాదమే చిన్న పొత్తం. భౌతికవాద తాత్విక సౌధంగా వెలుగొందుతున్న ఐదువేల ఏళ్ళ నాటి చార్వాక లోకాయతాల భావజాల వారసత్వ నిలయం 'చార్వాకా శ్రమం' 50 ఏళ్ళు పూర్తి చేసుకున్న సందర్భంగా జరగనున్న కార్యక్రమంలో 'చార్వాక' స్మృతిలో ఇది ఆవిష్కరణ కానుంది !

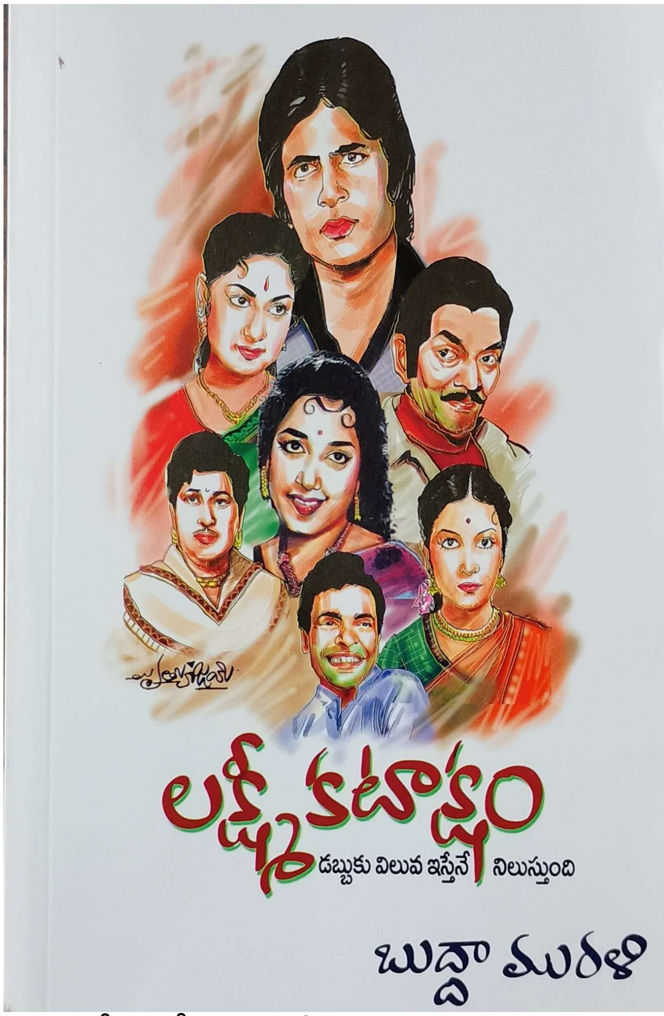
పాతికమంది జర్నలిస్టులు ఇబ్బంది పడేలా ప్రశ్నలు అడుగుతున్నా సూటిగా తడబాటు లేకుండా హమీద్ జవాబు చెప్పిన తీరు చదివి తీరాలి. "ఈ దేశంలో తీసుకో బడే రాజకీయ విధానపర ఏ నిర్ణయం కూడా లక్షలాది ప్రజల సాంఘికార్థిక స్థితిగతులు సంక్షేమ ఆధారంగా ఉండాలే కానీ, ఏదోక మతమూ, ఆ మతస్తుల మనోభావాలు ఆధారంగా కాదు. " (పేజి - 6) అంటాడు హమీద్ !

ఈదేశ లౌకిక ప్రజాస్వామ్య గణతంత్ర భావన పట్ల ఒక బుద్ధిజీవికి ఉండాల్సిన తాత్వికతకి ఇంతకంటే తార్కాణం ఉండదు.

- గౌరవ్

డబ్బుకు విలువ ఇస్తేనే నిలుస్తుంది

*Ashok Kumar K P

ఆర్థిక క్రమశిక్షణ లోపించిన సినిమా రంగ ప్రముఖుల జీవితాలు ఎలా విషాదంగా ముగిశాయో ఈ పుస్తకం వివరిస్తుంది. సినీ రంగంలో వెలిగిపోతూ రెండు చేతులా డబ్బుగడిస్తున్న రోజుల్లో విపరీతంగా దానధర్మాలు చేసి దివాలా తీసిన నాగయ్య, కన్నాంబ, రాజనాల, సావిత్రి, రాజబాబు, నృత్య దర్శకుడు సలీం జీవితాలు మనకు కళ్ళు తెరిపిస్తాయి. కొత్తనీరు వస్తే పాత నీరు కొట్టుకుపోతుందన్న స్పృహ లేకపోవడం వల్ల, ప్రత్యామ్నాయాలు చూసుకోకపోతే, డిమాండ్ లేక రోడ్డున పడాల్సి వస్తుందని హీరోయిన్ మాలతి, గిరిజ, రామ్మోహన్, రంగనాథ్, దర్శకులు కేవీరెడ్డి, కమలాకర కామేశ్వరరావు, సంగీత దర్శకుడు జేవీ రాఘవుల జీవితాలు తెలియజేస్తాయి. తాగుడుకు అలవాటు పడి జీవితాలు నాశనం చేసుకున్న వారిలో హరనాథ్, రామ్మోహన్, రాజబాబు లాంటి వారు ఉన్నారు. కుటుంబ సభ్యుల మోసాలకు గుర్తె నిస్సహాయంగా మిగిలిపోయిన వారిలో ఎస్ వరలక్ష్మి, సావిత్రి, కాంచన కనిపిస్తారు. ఎక్కడ పోగొట్టుకున్నామో అక్కడే సంపాదించుకోవాలని ఉద్దేశంతో సినిమాలు తీసి బికారులు అయిన వారిలో- దక్షిణ భారతదేశంలో తొలి మహిళా దర్శకురాలు, నిర్మాత, ఒకప్పటి అందాల తార టి పి రాజ్యలక్ష్మి, కన్నాంబ, నాగయ్య, కస్తూరి శివరావు, రాజబాబు, సావిత్రి ,కాంతారావు లాంటి హేమాహేమీలు ఉన్నారు. సినీ పరిశ్రమలో నెలకొన్న మూఢనమ్మకాలకు ఐరన్ లెగ్ శాస్త్రి, కులం కాటుకు నరసింహారాజు బలైపోయారు. కుటుంబ హింస, తాగుడు, సినిమాలు తీసి నష్టపోవడంతో సావిత్రి - దానధర్మాలు తాగుడు, సినిమాలు తీసి రాజబాబు తమ జీవితాలను తామే నాశనం చేసుకున్నారు. సొంత ఇంటిని అప్పులోళ్ల కు అమ్ముకొని హైదరాబాద్ వచ్చి అద్దె ఇంట్లో చాలీచాలని జీవితం గడిపిన కాంతారావు ,సారథి స్టూడియో దగ్గర రేకుల షెడ్డులో ఇతరుల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడిన రాజనాల, చివరి జీవితం సైకిల్ షాప్ లో గడిపిన ఆంధ్ర దేవానంద్ రామ్మోహన్, వెంకటరమణ థియేటర్ గోడకూలి దాని పక్కన ఉన్న గుడిసెలో ఉండే మాలతి దుర్మరణం హృదయాన్ని కలచివేస్తాయి. ఉదయ్ కిరణ్ కు ధైర్యం చెప్పిన రంగనాథ్ ఆత్మహత్య చేసుకోవడం మరో విషాదం.

ఉత్తరాదిన చూస్తే భారతీయ సినీ పితామహుడు దాదాసాహెబ్ ఫాల్కే , హిందీలో తొలితరం ప్రముఖ నటులు భరత్ భూషణ్ , పైడి జయరాజ్, ఒకప్పటి బాలీవుడ్ ఫేమస్ విలన్ పరుశురాం, దిక్కులేని చావు చచ్చిన ప్రముఖ

హీరోయిన్ పర్వీన్ బాబి ల జీవితాలు ఒక హెచ్చరికలా మిగిలిపోతాయి. తొలితరం నటులు చాలామంది చివరి దశలో దుర్భరమైన పేదరికం అనుభవించారు. సినిమా రంగంలోకి వచ్చిన కొత్తలోనే వీటిని చాలా దగ్గర నుంచి చూసిన శోభన్ బాబు పై అది తీవ్రమైన ప్రభావం చూపింది. శోభన్ బాబు భూములనే తన ఆస్తులుగా మార్చుకొని తాను బాగుపడడమే కాక ఎందరికో ఆదర్శంగా నిలిచాడు. ఆర్థిక అంశాల్లో మొదటి నుంచి ఒక ప్రణాళిక బద్ధంగా ఉండడం, సంపాదించిన డబ్బును సరైన విధంగా ఇన్వెస్ట్ చేయడం వల్ల జమున ఎప్పటికీ జముననే అనుకునేట్టు ఆత్మవిశ్వాసంతో బతికారు. అన్ని పోగొట్టుకొని దాన్ని గుణపాఠంగా తీసుకొని తిరిగి జీవితాన్ని గెలుచుకున్న అమితాభ్ ను ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి.

ఒకప్పుడు ఒక వెలుగు వెలిగిన రాజులు, రాజ్యాలు పోయిన తర్వాత బతుకుతెరువు కోసం ఎన్నో తంటాలు పడ్డారు. జునాగడ్ రాజు పాకిస్తాన్ పారిపోయి దయనీయమైన బతుకు గడిపాడు. నిజాం వారసుడు ప్రిన్స్ ముఖరంజా విదేశాల్లో అద్దె ఇంటిలో సామాన్య జీవనం సాగించాడు. నాంపల్లిలో నిజాం వారసులకు సంబంధించిన ట్రస్టు ఒకటి ఉంది. వందలాదిమంది నిజాం వారసులు బతుకుతెరువు కోసం అక్కడ నెల నెలా పెన్షన్ తీసుకోవడానికి క్యూలో నిలబడతారు. ఒరిస్సా చివరి రాజు భరణాల రద్దు తర్వాత దయనీయమైన జీవితాన్ని గడిపాడు. చివరి మొగలాయి చక్రవర్తి బహదూర్ షా ముని మనవరాలు కలకత్తాలో రెండు గదుల ఇంటిలో నివసిస్తున్నారు. పిల్లల పోషణ కోసం టీ కొట్టు నడిపిస్తున్నారు. అయితే రాజుల వారసులు అందరూ ఇంతేనా, అంటే కాదు. జీవితం పట్ల సరైన అవగాహన లేని వారి వారసుల పరిస్థితి మాత్రమే ఇలా కనిపిస్తుంది.
సంపద గురించి సరైన అవగాహన ఉన్న వ్యక్తి పేదరికం నుంచి జీవితాన్ని ప్రారంభించినా ఉన్నత స్థితికి చేరుకోవచ్చు . అదే సరైన అవగాహన లేని వ్యక్తి రాజ కుటుంబానికి చెందిన వారైనా దుర్భర జీవితం గడపాల్సి వస్తుంది. డబ్బులు సంపాదించడమే కాదు హోల్డ్ చేయడం కూడా తెలియాలి. అలా తెలిసిన వ్యక్తి వద్దనే సంపద నిలుస్తుంది.

మహోజ్వలంగా వెలిగిన సినీ తారలు, సువిశాల భారతదేశాన్ని వందల ఏళ్ళు పాలించిన రాజవంశాలు, రాజకీయ నాయకులు, వ్యాపార సామ్రాజ్యాలు నిర్మించిన వారు తాము చేసిన పొరపాట్ల వల్ల జీవిత చరమాంకంలో దయనీయంగా గడిపారు. మహనీయుల పరిస్థితే ఇలా ఉంటే, మనలాంటి సామాన్యుల పరిస్థితి ఏమిటి? మన జీవితం అలా కాకుండా ఉండాలంటే మనం ఏం చేయాలి?
వడ్డీ రేట్లు ,స్టాక్ మార్కెట్ ,ధరల పెరుగుదల, వడ్డీ, వ్యాపారం ఇవన్నీ పైకి కనిపించేవి. కానీ సంపద సమకూరడానికి పైకి కనిపించే వీటికన్నా కనిపించని ఆలోచనల ప్రభావం ఎక్కువ ఉంటుంది. ఒక మనిషి సంపన్నుడిగా ఎదిగినా ,పేదవాడిగా మిగిలిపోయినా పైకి కనిపించే వాటికన్నా కనిపించని వాటి ప్రభావమే ఎక్కువగా ఉంటుంది. పైకి కనిపించని ఆలోచనలే కీలకపాత్ర వహిస్తాయి. జీవితంలో ఏ స్థాయిలో ఉండాలి అని అనుకుంటున్నావు, ఎంత సంపాదించాలని అనుకుంటున్నాం? ఆ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి ఏ విధంగా కృషి చేయాలి? అనే అంశాలతో కొత్త బ్లూ ప్రింట్ తయారు చేసుకోవాలి. మన ఆలోచనలు ఏ తీరుగా ఉన్నాయో సమీక్షించుకొని , ఏ దశలో ఏ స్థాయిలో ఉండాలనుకుంటున్నారు? దానికి తగినట్లు కొత్త బ్లూ ప్రింట్ రూపొందించుకుందాం. విజయాన్ని చవిచూద్దాం.

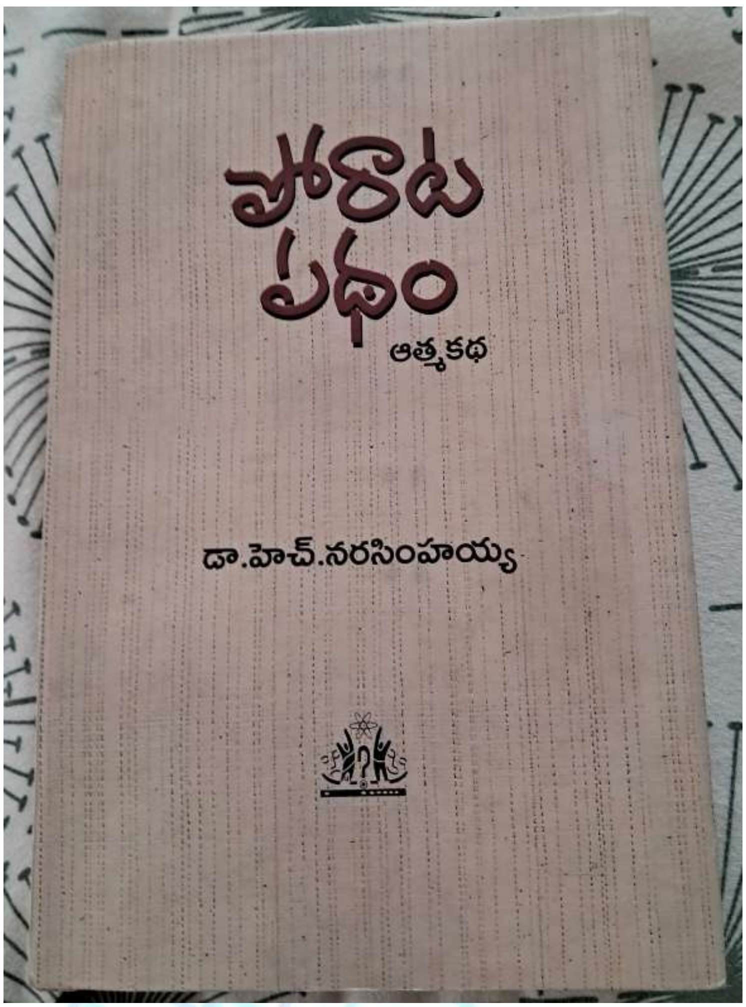
(" లక్ష్మీ కటాక్షం"(డబ్బుకు విలువ ఇస్తేనే నిలుస్తుంది) బుద్ధా మురళి. ముద్రణ సెప్టెంబర్ 2024 వెల రెండు వందల రూపాయలు. పేజీలు 168. ప్రతులకు: అన్ని ప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాలు మరియు 98 499 9 8087)

పోరాట పథం : ఆత్మ కథ : డా.హెచ్. నరసింహయ్య

- ఆర్.ఎస్. వెంకటేశ్వరన్.

కన్నడ మూలం: తెలుగు సేత: కోడిహళ్ళి మురళీ మోహన్ : కాపీలకు : The National Education Society of Karnataka, Pampa Mahakavi Road, Basavangudi-56004 / K. Murali Mohan....9701371256 : వెల: 500/-

ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రభావంతోటే భారతీయ భాషల్లో కూడా ఆత్మకథలు రాయడం ప్రారంభం అయ్యింది. ప్రపంచంలో ఏ ఆత్మకథ సంపూర్ణ నిజాలని బహిర్గతం చేయదు అని ఒక అభిప్రాయం ఉంది. అది నిజం కూడా కావొచ్చు కానీ ఆత్మకథలు రాసేవారికి ఏది చెప్పాలి, ఏది చెప్పకూడదు అన్న నిర్ణయం తీసుకోవడానికి అధికారం ఉంది. ఎందుకంటే కొన్ని విషయాలు బహిర్గతం చేయడం వలన లాభం లేదా ప్రయోజనం కన్నా నష్టమే అధికం లేదా అప్రస్తుతం అన్నది ఒక ప్రధాన కారణం కావొచ్చు. అందుకనే నరసింహయ్య గారు 'నా మాట'లో "మా సంస్థల గురించి, విద్యార్థి నిలయం గురించి నేను ఇంకా సుదీర్ఘంగా వ్రాసి ఉండాలి. అయితే ఇలాంటి పుస్తకంలో ఆ వివరాలన్నీ ఇవ్వడం సామాన్య పాఠకులకు అప్రస్తుతం కావచ్చని భావించి ఆ వివరాలన్నీ వదిలివేసాను" అన్నారు.

పుస్తకంలో మొత్తం ఇరవై అధ్యాయాలు ఉన్నాయి. కొన్ని హాస్య ఘటనల వివరాలు తప్పిస్తే అన్ని అధ్యాయాలు "పోరాట పథం" అన్న పుస్తక శీర్షిక ఎంత న్యాయోచితమైనదో మనకు అర్థమౌతుంది. ఆ హాస్య ఘటనల వర్ణన కూడా చారిత్రక పరంగా అప్రస్తుతమమో కానీ నరసింహయ్య గారు స్వతహాగా హాస్య ప్రియులు అనడానికి నిదర్శనం. నిజానికి హాస్య ప్రియత్వం ఒక మనిషి వ్యక్తిత్వంలో ప్రధాన భాగమవ్వడం అంత సులభమే కాదు. ఆ తత్వం ఎన్నో కష్ట సమయాలని సమయస్ఫూర్తితో ఎదుర్కునేందుకు గొప్ప ఆయుధంగా పనికొస్తుందన్న ఒక సత్యం కూడా పాఠకుడికి తెలుస్తుంది.

స్వాతంత్య్ర పోరాట కాలంలో గాంధీ ప్రభావంతో ఆ సమరంలోకి దూకినా, నరసింహయ్య గారు విద్యా రంగంలో చేసిన సేవలు, స్థాపించిన విద్యా సంస్థల వివరాలు చదువుతుంటే, అటువంటి వ్యక్తి ఆ రంగానికి లభించటం ఒక అదృష్టం అనిపిస్తుంది.

విద్యార్థుల బహుముఖీనమైన వికాసానికి విద్యా సంస్థలకు అనుబంధంగా ఏర్పాటు చేసిన బెంగుళూరు సైన్స్ ఫోరం, బెంగుళూరు సోషల్ సైన్స్ ఫోరం, ఒక ఎత్తైతే, విద్యార్థులు క్రీడలలో, నాటకాలలో, సమాజ సేవలో పాల్గొనేలా చేయడానికి ఎంత కృషి చేసారో చదువుతుంటే ఆశ్చర్యమనిపిస్తుంది. ఆ కృషి చేయడానికి వెనుక గాంధేయ వాద ప్రభావంతో పాటు రామకృష్ణాశ్రమ నివాసం కూడా గొప్ప కారణమని ముగింపు అధ్యాయంలో వివేకానందుని వాక్యం

They alone live who live for others. The rest are more dead than alive అన్న సూక్తి నా మనసులో ముద్రవేసుకుంది అంటారు.
నరసింహయ్య గారి పోరాట పథం చదివాక విద్యా రంగంలో బహుముఖీన కృషికి పై కారణాలే కాక అమెరికాలో ఆయన డాక్టరేటు చేయడమే కాక విజిటింగ్ ప్రొఫెసరుగా కొంత కాలం పనిచేయడం, అమెరికన్ విద్యా వ్యవస్థ గురించి కూలంకషంగా తెలుసుకోవడం కూడా ఒక ముఖ్య కారణం. అమెరికాలో పరీక్షల విధానం, ఉపాధ్యాయ విద్యార్థుల మధ్య సంబంధాల గురించి కూడా ఆయన వివరంగా ఈ పుస్తకంలో రాసారు. నరసింహయ్య గారు విద్యార్థులకు లైంగిక విద్య, ఆరోగ్య విద్య, నైతిక విద్య అందించేందుకు కృషి చేసారు. ఈ నాటికీ ఈ అనుబంధ విషయాలలో ఎన్ని విద్యా సంస్థలు కృషి చేస్తున్నాయో అనుమానమే.

ఇవన్నీ ఒక పార్శ్వమతే విద్యా రంగ బహుముఖీన వికాస కార్యకలాపాల్లో అంతలా మునిగి ఉంటూ, ఆయన ఒక నిరీశ్వర వాదిగా మూఢనమ్మకాలపై చేసిన పోరాటం గురించి చదువుతుంటే ఒక మనిషి తలుచుకుంటే ఎంత సమాజసేవ చేయగలడో అని గొప్ప ప్రేరణ పొందుతాం.
ఆ కృషి వివరాలు కూడా క్లుప్తీకరించి సమీక్షలో వివరించటం అసాధ్యం. ఆ పోరాటంలో రాజకీయంగా ఎంతో పలుకుబడి ఉన్న సాయిబాబాని ప్రశ్నించటం , బాబా బండారం బట్టబయలు చేయటం అంత సామాన్యమైన విషయం కాదు. ఒక సైన్సు విద్యార్థిగా, ఆచార్యుడిగా వైజ్ఞానిక దృక్పథం పట్ల నరసింహయ్య గారికి ఉన్న గట్టి నమ్మకం ప్రధాన కారణం.

ఈ పుస్తకం కాదు గ్రంథం చదివి తెలుసుకోవాల్సిన మరొక ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే ఒక వ్యక్తి నిస్వార్థంగా ఏ రంగంలోనైనా, ఏ ప్రలోభాలకు లొంగకుండా ఉండాలంటే, ఆ పరిస్థితులను ఎదుర్కునేందుకు నిరాడంబరమైన సరళ జీవితం ఎంత అవసరమో అన్న సత్యం.

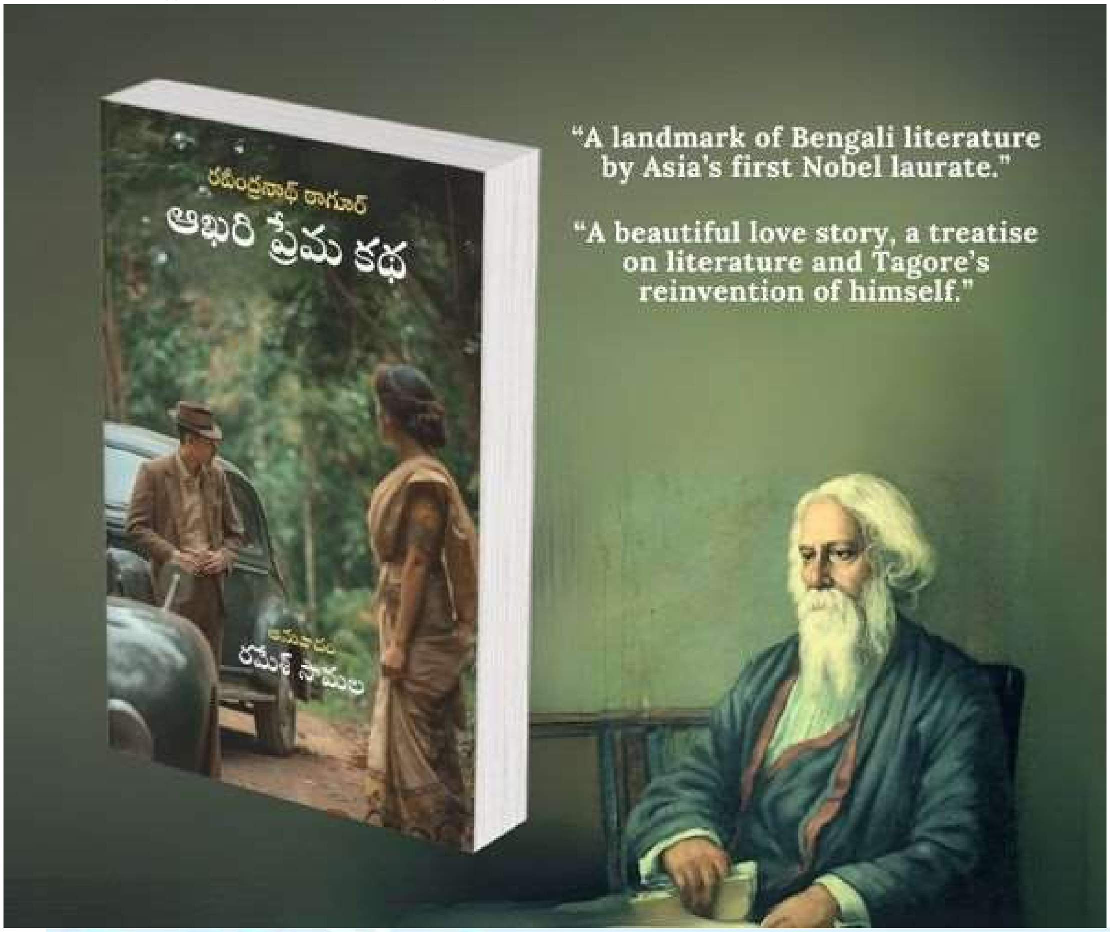
ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఈ గ్రంథం ఏ కోణంలో చూసినా ప్రతీ ఒక్కరూ చదవాల్సినది.
ఈ గ్రంథం చదువుతుంటే నిజానికి నరసింహయ్య గారు నేరుగా అచ్చ తెనుగు నుడికారంలో రాసేరా అనిపించేంత చక్కని అనువాదం చేసారు కోడిహళ్ళి మురళీ మోహన్ గారు. ఇది అతిశయోక్తి కాదు. ఈ గ్రంథం చదివిన వారందరూ నా అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తారు. ఒక గొప్ప వ్యక్తి ఆత్మకథను తెలుగులోకి ఇంత చక్కగా అనువదించిన మురళీ మోహన్ గారికి ధన్యవాదాలు.

R Samala

LASTING IN TRANSLATION

కొంతమంది సాహితీమిత్రులతో interact అయినపుడు, వాళ్ళకు అనువాద ప్రక్రియ మీద, అనువాదకుల మీద ఒక చిన్నచూపు ఉండటం నేను గమనించాను. ఈ Chat GPT యుగంలో, అనేక Translator Apps అందుబాటులోకి వచ్చాక, ఇంకా అనువాదకుల అవసరం ఉందా అని వెటకరించారు కూడా.
Translation Apps అన్నీ మీకు పదాలను, వాక్యాలను మాత్రమే ఇస్తాయి. వాటిలోకి భావాల్ని నింపి, భావోద్వేగాలను వొంపి, జీవం పోయాల్సింది మాత్రం అనువాదకులే.
ప్రపంచంలో యే మెషిన్ అయినా 'పని' మాత్రమే చేస్తుంది. 'ప్రాణం' పోయదు. అది మనిషి మాత్రమే చేయగలడు. అనువాదం అనేది ఎంత బాధ్యతాయుతమైన పనో, ఎంత వేదనాభరితమైన ప్రక్రియో ఇది మొదలు పెట్టాకే నాకు అనుభవంలోకి వచ్చింది. అదంతా పుస్తక వివరాలతో మీతో తర్వాత పంచుకుంటాను.

Film Festivals లో 'work in progress' స్క్రీనింగ్ లాగా, మొన్న అనువాద దినోత్సవం సందర్భంగా Anvikshiki Publishers కోసం నేను అనువదిస్తున్న రవీంద్రనాథ్ ఠాగోర్ 'ఆఖరి ప్రేమకథ' నుండి ఒక చిన్న భాగాన్ని పోస్ట్ చేయాలని నేను Mahy Venkat Sid అనుకున్నాం. ఏదో ఒత్తిడి వల్ల నాకు కుదరలేదు. ఈరోజు ఫేస్బుక్ మిత్రులకోసం పోస్ట్ చేస్తున్నాను. అనువాదకులందరికీ ప్రేమైక ఆలింగనాలు.

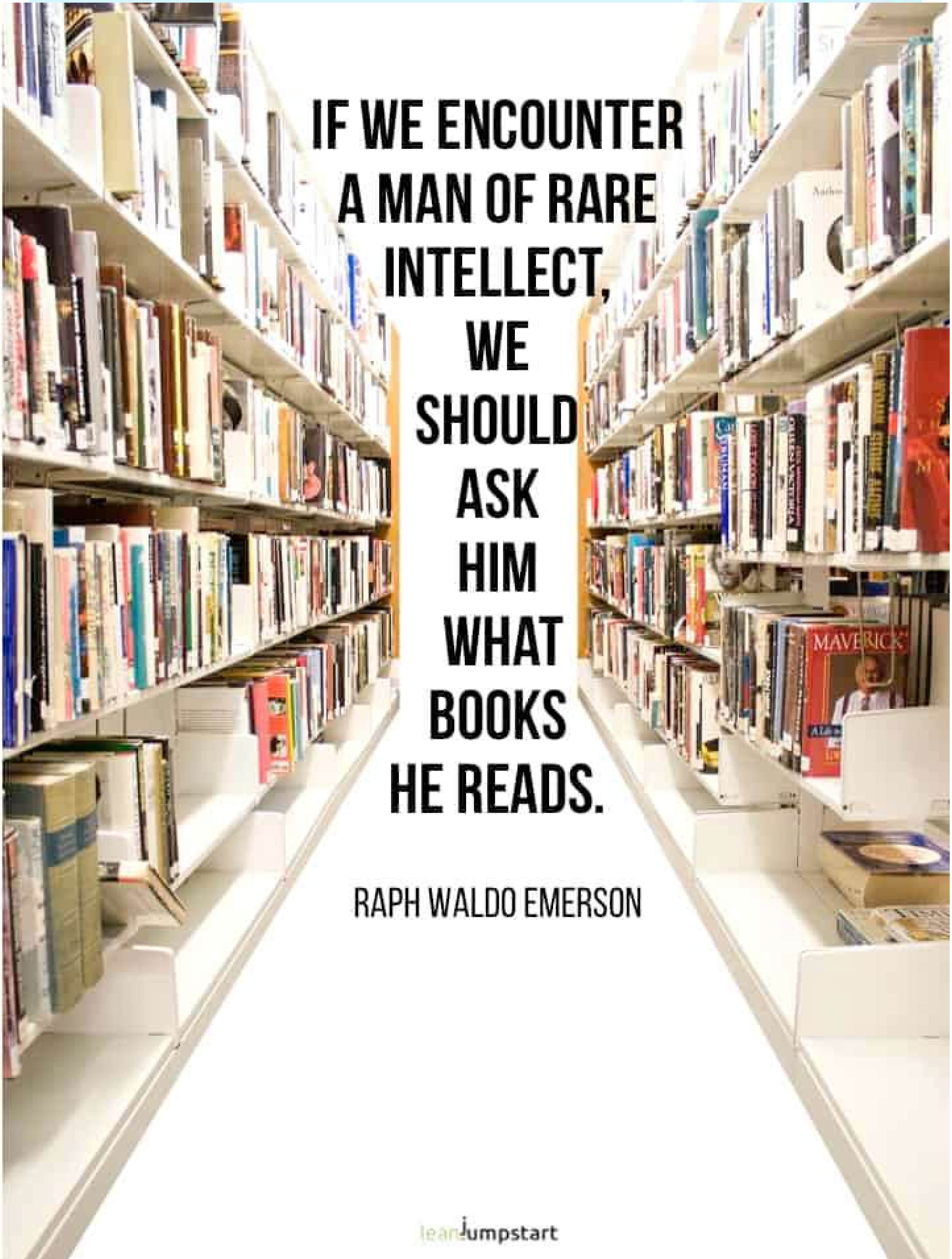

ఠాగోర్ 'ఆఖరి ప్రేమకథ' అనువాదం R Samala

ఒకానొకరోజు, ఒక నదీతీర విహారంలో- చీకటి దట్టంగా అలుముకుని, గాఢనిశ్శబ్దంలో వున్న గంగానది ఆవలి తీరమ్మీద చంద్రోదయమైన వేళ, ఈవలి ఒడ్డున అమిత పక్కన లిల్లీ గంగూలీ కూర్చునుంది.
అమిత మృదుస్వరంతో ఆమెతో గుసగుసలాడాడు.
'లిల్లీ... నదికి ఆ వొడ్డున నవీన చంద్రుడు. ఈ వొడ్డున నా పక్కన నువ్వు. ఇలాంటి ఒక గొప్ప సంయోగసమయం ఈ అనంతకాలంలో మళ్ళీ ఎప్పుడూ రాదు కదా.'
లిల్లీ గంగూలీ హృదయం ఒక్కక్షణం ఉద్వేగంతో ఉప్పొంగింది.
కానీ ఆమెకి తెలుసు, ఆ మాటలు కేవలం అతని రసాత్మక హృదయం పలికిన పలుకులని. వాటిని నమ్మడమంటే అనుక్షణం రంగులుమారే నీటిబుడగ మీది ఇంద్రధనస్సుని పట్టుకోవాలనుకోవడమే అని. మైమరపుని విదిలించుకుని మామూలు స్థితికొచ్చి నవ్వుతూ అంది లిల్లీ.
'అమిత్, నువ్వు చెప్పింది నిజమే గానీ అసలు చెప్పాల్సిన అవసరం మాత్రం లేదు. ఇందాకే ఒక కప్ప కూడా అదే నదిలో దూకింది. ఇది కూడా అనంతకాలంలో మళ్ళీ ఎప్పుడూ జరగదు కదా.'
అమిత్ నవ్వాడు.
'రెండింటికీ తేడా ఉంది లిల్లీ, చాలా తేడా ఉంది. ఈ సాయంత్రం ఆ కప్ప అలా నీటిలో దూకడం పూర్తిగా ఒక అసంబద్ధమైన ఆకస్మిక సంఘటన. కానీ నువ్వూ నేనూ, ఆ చంద్రుడూ ఈ గంగాప్రవాహం, ఆకాశంలోని నక్షత్రాలు అన్నీ కలిసి బీతోవెన్ మూన్లైట్ సొనాటా లాగా, ఒక రాగయుక్తమైన సంపూర్ణ సమ్మేళనంలో కలిగలిసిపోయున్నాం. సృష్టికర్తైన విశ్వకర్మ దివ్య కర్మాగారంలో, ఒక ఉన్మత్త దైవిక స్వర్ణకారుడు మన ఈ మూడుగంటల సమయాన్ని స్వర్ణతంత్రులుగా మార్చి, వాటిని పోతపోసి, అరుదైన రత్నాలు, వజ్రాలు పొదిగి, ఒక అద్భుతమైన ఉంగరం తయారుచేసి, ఆ వెంటనే దాన్ని సముద్రంలోకి విసిరేసినట్టుగా ఉంది. మళ్ళీ ఎప్పటికీ ఎవ్వరికీ దొరక్కుండా.' 'అదే మంచిదిలే అమిత్. విశ్వకర్మకి బిల్లు కట్టాల్సిన బాధ తప్పింది నీకు.'
అమిత ఆమె మాటలు పట్టించుకోకుండా చెప్తున్నాడు,
'కానీ లిల్లీ, అదృష్టవశాత్తూ, ఏ అంగారక గ్రహమ్మీదనో, కొన్నిలక్షల సంవత్సరాల తర్వాత, కొన్ని వేలమైళ్ల పొడవున్న సరోవర సమీపాన, ఎర్రెర్రని వనాల చలచల్లని నీడల్లో, నువ్వూ నేనూ ఎదురుపడ్డామనుకో- శకుంతల కథలోని ఆ జాలరివాడు యే చేపపొట్టనో కోసి ఇప్పటి ఈ అధ్భుత క్షణాలను అప్పుడు మళ్ళీ మనకు గుర్తు చేసాడనుకో, మనిద్దరం అబ్బురపడి ఒకరి కళ్ళలోకి ఒకరం తదేకంగా చూసుకుంటాం. ఊహించుకో... అప్పుడేం జరుగుతుందో'

'అప్పుడూ... ఆ మైమరపులో... ఆ అద్భుతమైన ఉంగరం మళ్ళీ సముద్రంలో పడిపోయి మాయమైపోతుంది' అంది లిల్లీ తన విసనకర్రతో అమిత భుజమ్మీద కొడుతూ.
'ఇక మళ్ళీ ఎప్పటికీ దొరకదు. ఆ పిచ్చి స్వర్ణకారుడు చెక్కిన, నువ్వు సముద్రంలో పడేసి మర్చిపోయిన ఆ అద్భుతక్షణాల సంఖ్యకు మరో అంకె జతౌతుందంతే' అంటూ లిల్లీ తన స్నేహితురాళ్ళని కలవడానికి గబగబా వెళ్ళిపోయింది.

❤❤❤

IF WE ENCOUNTER
A MAN OF RARE
INTELLECT,
WE
SHOULD
ASK
HIM
WHAT
BOOKS
HE READS.
RAPH WALDO EMERSON
learnJumpstart
MAVERICK